

Magyar nyelvű kiadás

Tájékoztatások és közlemények

60. évfolyam

2017. január 30.

Tartalom

IV Tájékoztatások

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ TÁJÉKOZTATÁSOK

Az Európai Unió Bírósága

2017/C 030/01 Az Európai Unió Bírósága utolsó kiadványai az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* 1

V Hirdetmények

BÍRÓSÁGI ELJÁRÁSOK

Bíróság

2017/C 030/02 C-673/13. P. sz. ügy: A Bíróság (ötödik tanács) 2016. november 23-i ítélete – Európai Bizottság kontra Stichting Greenpeace Nederland, Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) („Fellebbezés — Az intézmények dokumentumaihoz való hozzáférés — 1049/2001/EK rendelet — Környezet — Árhusi Egyezmény — 1367/2006/EK rendelet — A 6. cikk (1) bekezdése — Természetes vagy jogi személy kereskedelmi érdekei megsértésének veszélye — A környezetre vonatkozó információkhoz való hozzáférés — »A környezetbe történő kibocsátással kapcsolatos információ« fogalma — Növényvédő szerekben található hatóanyag engedélyezési eljárására vonatkozó dokumentumok — A glifozát hatóanyag”) 2

2017/C 030/03 C-442/14. sz. ügy: A Bíróság (ötödik tanács) 2016. november 23-i ítélete (a College van Beroep voor het Bedrijfsleven [Hollandia] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Bayer CropScience SA-NV, Stichting De Bijenstichting kontra College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden (Előzetes döntéshozatal — Környezet — Árhusi Egyezmény — 2003/4/EK irányelv — A 4. cikk (2) bekezdése — Információkhoz való nyilvános hozzáférés — „A környezetbe történő kibocsátással kapcsolatos információ” fogalma — 91/414/EGK irányelv — 98/8/EK irányelv — 1107/2009/EK rendelet — Növényvédő szerek és biocid termékek forgalomba hozatala — Titkosság — Ipari és kereskedelmi érdekek védelme) 3

2017/C 030/04	C-461/14. sz. ügy: A Bíróság (ötödik tanács) 2016. november 24-i ítélete – Európai Bizottság kontra Spanyol Királyság (Tagállami kötelezettségzegés — 2009/147/EK irányelv — A vadon élő madarak védelme — Különleges védelmi területek — 85/337/EKG irányelv — Egyes köz- és magánprojektek környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálata — 92/43/EKG irányelv — A természetes élőhelyek védelme)	4
2017/C 030/05	C-464/14. sz. ügy: A Bíróság (ötödik tanács) 2016. november 24-i ítélete (a Tribunal Tributário de Lisboa [Portugália] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – SECIL – Companhia Geral de Cal e Cimento SA kontra Fazenda Pública (Előzetes döntéshozatal — A tőke szabad mozgása — EUMSZ 63–EUMSZ 65. cikk — EK–Tunézia társulási megállapodás — 31., 34. és 89. cikk — EK–Libanon társulási megállapodás — 31., 33. és 85. cikk — Társasági adó — Az osztalékban részesülő társaság tagállamában letelepedett társaságtól kapott osztalék — A társulási megállapodásban részes harmadik államban letelepedett társaságtól kapott osztalék — Eltérő bánásmód — Korlátozás — Igazolás — Az adóellenőrzések hatékonysága — Az EUMSZ 64. cikkre való hivatkozás lehetősége az EK–Tunézia és az EK–Libanon társulási megállapodás fennállása mellett)	5
2017/C 030/06	C-177/15. sz. ügy: A Bíróság (harmadik tanács) 2016. november 23-i ítélete (a Bundesgerichtshof [Németország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Nelsons GmbH kontra Ayonnax Nutripharm GmbH, Bachblütentreff Ltd (Előzetes döntéshozatal — A fogyasztók tájékoztatása és védelme — 1924/2006/EK rendelet — Az élelmiszerekkel kapcsolatos, tápanyag-összetételre és egészségre vonatkozó állítások — Átmeneti intézkedések — A 28. cikk (2) bekezdése — 2005. január 1-je előtt létező védjegyet vagy márkanévet viselő termékek — Bach-virágkészítmények — RESCUE európai uniós védjegy — 2005. január 1-je előtt gyógyszerként, ezen időpontot követően élelmiszerként forgalmazott termékek)	7
2017/C 030/07	C-314/15. sz. ügy: A Bíróság (hatodik tanács) 2016. november 23-i ítélete – Európai Bizottság kontra Francia Köztársaság (Tagállami kötelezettségzegés — 91/271/EKG irányelv — A települési szennyvíz kezelése — A 4. cikk (1)és (3)bekezdése — Másodlagos vagy azzal egyenértékű kezelés)	8
2017/C 030/08	C-395/15. sz. ügy: A Bíróság (harmadik tanács) 2016. december 1-jei ítélete (a Juzgado de lo Social nº 33 de Barcelona [Spanyolország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Mohamed Daouidi kontra Bootes Plus SL, Fondo de Garantía Salarial, Ministerio Fiscal (Előzetes döntéshozatal — Szociálpolitika — 2000/78/EK irányelv — A foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód — 1–3. cikk — Fogytékosságon alapuló bármely megkülönböztetés tilalma — A „fogytékosság” fennállása — A „hosszan tartó fizikai, értelmi, szellemi vagy érzékszervi károsodás” fogalma — Az Európai Unió Alapjogi Chartája — 3., 15., 21., 30., 31., 34. és 35. cikk — A nemzeti jog értelmében határozatlan ideig átmenetileg munkaképtelen munkavállalóval szembeni felmondás)	9
2017/C 030/09	C-408/15. P és C-409/15. P. sz. egyesített ügyek: A Bíróság (hatodik tanács) 2016. november 24-i ítélete – Ackermann Saatzucht GmbH & Co.KG és társai (C-408/15 P), ABZ Aardbeien Uit Zaad Holding BV és társai (C-409/15 P) kontra Európai Parlament, Európai Unió Tanácsa (Fellebbezés — Megsemmisítés iránti kereset — EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése — Jogorvoslathoz való jog — Kereshetőségi jog — A jogi és természetes személyeket a „rájuk jellemző bizonyos sajátosságok” miatt személyükben érintő jogi aktus — 511/2014/EU rendelet — A genetikai erőforrásokhoz való hozzáférésről, valamint a hasznosításukból származó hasznok igazságos és méltányos megosztásáról szóló Nagojai Jegyzőkönyvnek az Unióban a felhasználók által történő tiszteletben tartását érintő intézkedések — 2100/94/EK rendelet — A közösségi növényfajta-oltalmi jogok hatályának korlátai — A nemesítők mentessége)	10
2017/C 030/10	C-443/15. sz. ügy: A Bíróság (első tanács) 2016. november 24-i ítélete (a The Labour Court, Ireland [Írország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – David L. Parris kontra Trinity College Dublin és társai (Előzetes döntéshozatal — A foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód — 2000/78/EK irányelv — 2. cikk — A szexuális irányultságon és az életkoron alapuló hátrányos megkülönböztetés tilalma — Nemzeti nyugdíjrendszer — A túlélő hozzátartozónak járó ellátás bejegyzett élettárs részére történő kifizetése — Feltétel — Élettársi viszony létesítése az említett rendszerben biztosított hatvanadik életévének betöltését megelőzően — Bejegyzett élettársi kapcsolat — A lehetőség hiánya az érintett tagállamban 2010-et megelőzően — Bizonyítottan tartós kapcsolat — A 6. cikk (2) bekezdése — Az életkoron alapuló eltérő bánásmód igazolása)	11

2017/C 030/11	C-454/15. sz. ügy: A Bíróság (második tanács) 2016. november 24-i ítélete (a Hessisches Landesarbeitsgericht [Németország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Jürgen Webb-Sämann kontra Christopher Seagon, a Baumarkt Praktiker DIY GmbH vagyonsfelügyelőjeként eljárva (Előzetes döntéshozatal — Szociálpolitika — 2008/94/EK irányelv — 8. cikk — A munkavállalók védelme a munkáltatójuk fizetéseképtelensége esetén — A szociális biztonsággal kapcsolatos rendelkezések — Terjedelem — A munkavállalók megszerzett vagy jövőbeli jogainak védelméhez szükséges intézkedések valamely kiegészítő nyugdíjrendszer keretében — A meg nem fizetett nyugdíjjárulékokra vonatkozó, a fizetéseképtelenségi eljárás körébe tartozó vagyoni irányuló elsőbbségi kielégítési jog előírásának kötelezettsége — Hiány)	12
2017/C 030/12	C-486/15. P. sz. ügy: A Bíróság (hatodik tanács) 2016. november 30-i ítélete – Európai Bizottság kontra Francia Köztársaság, Orange, Németországi Szövetségi Köztársaság (Fellebbezés — Állami támogatások — A France Télécom javára elfogadott pénzügyi intézkedések — Részvényesi előlegre vonatkozó ajánlat — A francia állam képviselőinek nyilvános nyilatkozatai — A támogatást a közös piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánító határozat — A „támogatás” fogalma — A „gazdasági előny” fogalma — A körültekintő magánbefektető kritériuma — A Törvényszék indoklási kötelezettsége — A bírósági felülvizsgálat korlátai — A vitatott határozat elferdítése)	12
2017/C 030/13	C-642/15. P. sz. ügy: A Bíróság (harmadik tanács) 2016. december 1-jei ítélete – Toni Klement kontra az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO), Bullerjan GmbH (Fellebbezés — 207/2009/EK rendelet — Európai uniós védjegy — Egy kemencét ábrázoló térbeli védjegy — Az 51. cikk (1) bekezdésének a) pontja — Európai uniós védjegyvoltalom megszűnésének megállapítása iránti kérelem — A 15. cikk (1) bekezdése második albekezdésének a) pontja — A védjegy tényleges használata — A törlési kérelem elutasítása)	13
2017/C 030/14	C-645/15. sz. ügy: A Bíróság (hatodik tanács) 2016. november 24-i ítélete (a Bayerischer Verwaltungsgerichtshof [Németország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Bund Naturschutz in Bayern eV, Harald Wilde kontra Freistaat Bayern (Előzetes döntéshozatal — Környezet — Az egyes közös magánprojektek környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálata — 2011/92/EU irányelv — Hatásvizsgálatnak alávetett projekt — Az I. melléklet 7. pontja — A nemzetközi forgalmú nagy utakról szóló európai megállapodás (AGR) — Négycsíves út kiszélesítése legalább 10 km hosszúságú szakaszon)	13
2017/C 030/15	C-662/15. sz. ügy: A Bíróság (hatodik tanács) 2016. november 24-i ítélete (az Oberlandesgericht Düsseldorf [Németország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Lohmann & Rauscher International GmbH & Co. KG kontra BIOS Medical Services GmbH, korábban BIOS Naturprodukte GmbH (Előzetes döntéshozatal — Jogszabályok közelítése — 93/42/EGK irányelv — Orvostechnikai eszközök — A gyártó által lefolytatott megfelelőségértékelési eljárásnak alávetett, I. osztályba tartozó eszközök (sebészeti kötszerek) — Párhuzamos import — Az importőrre vonatkozó adatoknak a címkén való szerepeltetése — Pótlólagos megfelelőségértékelési eljárás)	14
2017/C 030/16	C-152/16. sz. ügy: A Bíróság (tizedik tanács) 2016. december 1-jei ítélete – Európai Bizottság kontra Luxemburgi Nagyhercegség (Tagállami kötelezettségszegés — 1071/2009/EK rendelet — A közúti fuvarozói szakma gyakorlására vonatkozó feltételek közös szabályai — A 16. cikk (1) és (5) bekezdése — A közúti fuvarozási vállalkozások nemzeti elektronikus nyilvántartása — A más tagállamok nemzeti elektronikus nyilvántartásával való összekapcsolás hiánya)	15
2017/C 030/17	C-520/16. sz. ügy: Az Amtsgericht Hannover (Németország) által 2016. október 5-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Andrea Witzel, Jannis Witzel, Jazz Witzel kontra Germanwings GmbH	15
2017/C 030/18	C-521/16. sz. ügy: Az Amtsgericht Hannover (Németország) által 2016. október 5-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Ralf-Achim Vetter, Susanne Glang-Vetter, Anna Louisa Vetter, Carolin Marie Vetter kontra Germanwings GmbH	16

2017/C 030/19	C-529/16. sz. ügy: A Finanzgericht München (Németország) által 2016. október 17-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Hamamatsu Photonics Deutschland GmbH kontra Hauptzollamt München	17
2017/C 030/20	C-538/16. sz. ügy: A Landgericht Frankfurt am Main (Németország) által 2016. október 25-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Kevin Joseph Devine kontra Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA	17
2017/C 030/21	C-539/16. sz. ügy: A Landgericht Frankfurt am Main (Németország) által 2016. október 25-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Richard Rodriguez Serin kontra HOP!-Regional . . .	18
2017/C 030/22	C-548/16. sz. ügy: A cour d'appel de Mons (Belgium) által 2016. október 28-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – État belge kontra Biologie Dr Antoine SPRL	18
2017/C 030/23	C-549/16. sz. ügy: A Commissione tributaria di Secondo Grado di Bolzano (Olaszország) által 2016. október 31-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Agenzia delle Entrate – Direzione provinciale Ufficio controlli di Bolzano kontra Palais Kaiserkrone Srl	19
2017/C 030/24	C-551/16. sz. ügy: A Centrale Raad van Beroep (Hollandia) által 2016. október 31-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – J. Klein Schiphorst kontra Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen	20
2017/C 030/25	C-558/16. sz. ügy: A Kammergericht Berlin (Németország) által 2016. november 3-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Doris Margret Lisette Mahnkopf	20
2017/C 030/26	C-574/16. sz. ügy: A Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Spanyolország) által 2016. november 14-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Grupo Norte Facility S. A. kontra Angel Manuel Moreira Gómez	21
2017/C 030/27	C-586/16. P. sz. ügy: A Törvényszék (kilencedik tanács) T-460/13. sz., Sun Pharmaceutical Industries Ltd, korábban Ranbaxy Laboratories Ltd és Ranbaxy (UK) Ltd kontra Európai Bizottság ügyben 2016. szeptember 8-án hozott ítélete ellen a Sun Pharmaceutical Industries Ltd, korábban Ranbaxy Laboratories Ltd és a Ranbaxy (UK) Ltd által 2016. november 17-én benyújtott fellebbezés	22
2017/C 030/28	C-588/16. P. sz. ügy: A Törvényszék (kilencedik tanács) T-469/13. sz., Generics (UK) kontra Bizottság ügyben 2016. szeptember 8-án hozott ítélete ellen a Generics (UK) Ltd által 2016. november 18-án benyújtott fellebbezés	23
2017/C 030/29	C-590/16. sz. ügy: 2016. november 21-én benyújtott kereset – Európai Bizottság kontra Görög Köztársaság	24
2017/C 030/30	C-591/16. P. sz. ügy: A Törvényszék (kilencedik tanács) T-472/13. sz., H. Lundbeck A/S és Lundbeck Ltd kontra Európai Bizottság ügyben 2016. szeptember 8-án hozott ítélete ellen a H. Lundbeck A/S és a Lundbeck Ltd által 2016. november 18-án benyújtott fellebbezés	25
2017/C 030/31	C-598/16. P. sz. ügy: A Törvényszék (kibővített kilencedik tanács) T-346/14. sz., Yanukovych kontra Tanács ügyben 2016. szeptember 15-én hozott ítélete ellen Viktor Fedorovych Yanukovych által 2016. november 23-án benyújtott fellebbezés	26
2017/C 030/32	C-599/16. P. sz. ügy: A Törvényszék (kibővített kilencedik tanács) T-348/14. sz., Yanukovych kontra Tanács ügyben 2016. szeptember 15-én hozott ítélete ellen Oleksandr Viktorovych Yanukovych által 2016. november 23-án benyújtott fellebbezés	27
2017/C 030/33	C-600/16. P. sz. ügy: A Törvényszék (hetedik tanács) T-207/15. sz., National Iranian Tanker Company kontra az Európai Unió Tanácsa ügyben 2016. szeptember 14-én hozott ítélete ellen a National Iranian Tanker Company által 2016. november 24-én benyújtott fellebbezés	28

2017/C 030/34	C-601/16. P. sz. ügy: A Törvényszék (kilencedik tanács) T-467/13. sz., Arrow Group ApS, Arrow Generics Ltd kontra Európai Bizottság ügyben 2016. szeptember 8-án hozott ítélete ellen az Arrow Group ApS, Arrow Generics Ltd által 2016. november 24-én benyújtott fellebbezés	29
2017/C 030/35	C-602/16. P. sz. ügy: A Törvényszék (kilencedik tanács) T-111/14. sz., Unitec Bio kontra Tanács ügyben 2016. szeptember 15-én hozott ítélete ellen az Európai Unió Tanácsa által 2016. november 24-én benyújtott fellebbezés	31
2017/C 030/36	C-603/16. P. sz. ügy: A Törvényszék (kilencedik tanács) T-139/14. sz., PT Wilmar Bioenergi Indonesia és PT Wilmar Nabati Indonesia kontra Tanács ügyben 2016. szeptember 15-én hozott ítélete ellen az Európai Unió Tanácsa által 2016. november 24-én benyújtott fellebbezés	32
2017/C 030/37	C-604/16. P. sz. ügy: A Törvényszék (kilencedik tanács) T-121/14. sz., PT Pelita Agung Agrindustri kontra Tanács ügyben 2016. szeptember 15-én hozott ítélete ellen az Európai Unió Tanácsa által 2016. november 24-én benyújtott fellebbezés	33
2017/C 030/38	C-605/16. P. sz. ügy: A Törvényszék (kilencedik tanács) T-120/14. sz., PT Ciliandra Perkasa kontra Tanács ügyben 2016. szeptember 15-én hozott ítélete ellen az Európai Unió Tanácsa által 2016. november 24-én benyújtott fellebbezés	34
2017/C 030/39	C-606/16. P. sz. ügy: A Törvényszék (kilencedik tanács) T-80/14. sz., PT Musim Mas kontra Tanács ügyben 2016. szeptember 15-én hozott ítélete ellen az Európai Unió Tanácsa által 2016. november 24-én benyújtott fellebbezés	35
2017/C 030/40	C-607/16. P. sz. ügy: A Törvényszék (kilencedik tanács) T-112/14. sz., Molinos Río de la Plata és társai kontra Tanács ügyben 2016. szeptember 15-én hozott ítélete ellen az Európai Unió Tanácsa által 2016. november 24-én benyújtott fellebbezés	36
2017/C 030/41	C-608/16. P. sz. ügy: A Törvényszék (kilencedik tanács) T-117/14. sz., Cargill kontra Tanács ügyben 2016. szeptember 15-én hozott ítélete ellen az Európai Unió Tanácsa által 2016. november 24-én benyújtott fellebbezés	37
2017/C 030/42	C-609/16. P. sz. ügy: A Törvényszék (kilencedik tanács) T-118/14. sz., LDC Argentina kontra Tanács ügyben 2016. szeptember 15-én hozott ítélete ellen az Európai Unió Tanácsa által 2016. november 24-én benyújtott fellebbezés	38
2017/C 030/43	C-611/16. P. sz. ügy: A Törvényszék (kilencedik tanács) T-471/13. sz., Xellia Pharmaceuticals ApS, Alpharma kontra Európai Bizottság ügyben 2016. szeptember 8-án hozott ítélete ellen a Xellia Pharmaceuticals ApS, Alpharma, LLC, korábban Zoetis Products LLC által 2016. november 25-én benyújtott fellebbezés	39
2017/C 030/44	C-614/16. P. sz. ügy: A Törvényszék (kilencedik tanács) T-470/13. sz., Merck KGaA kontra Európai Bizottság ügyben 2016. szeptember 8-án hozott ítélete ellen a Merck KGaA által 2016. november 28-án benyújtott fellebbezés	40

Törvényszék

2017/C 030/45	T-248/13. sz. ügy: A Törvényszék 2016. december 13-i ítélete – Al-Ghabra kontra Bizottság („Közös kül- és biztonságpolitika — Az Oszáma bin Ládennel, az al-Kaida hálózattal és a Tálibánnal összeköttetésben álló egyes személyekkel és szervezetekkel szembeni korlátozó intézkedések — 881/2002/EK rendelet — Az Egyesült Nemzetek valamely szerve által összeállított listára felvett személy pénzeszközeinek és gazdasági erőforrásainak befagyasztása — E személy nevének a 881/2002 rendelet I. mellékletében szereplő listára történő felvétele — Megsemmisítés iránti kereset — Észszerű határidő — A felhozott indokok megalapozottságának vizsgálatára és indokolására irányuló kötelezettség — Bírósági felülvizsgálat”)	42
---------------	--	----

2017/C 030/46	T-764/14. sz. ügy: A Törvényszék 2016. december 13-i ítélete – European Dynamics Luxembourg és Evropaiki Dynamiki kontra Bizottság („Szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések — Közbeszerzési eljárás — Az ASEAN árutovábbítási rendszer (ACTS) fejlesztése és megvalósítása és az ehhez való szakmai segítségnyújtás — Az egyik ajánlattevő ajánlatának elutasítása — A szerződés más ajánlattevő részére történő odaítélése — Kiválasztási szempontok — Odaítélési szempontok — Indokolási kötelezettség — Nyilvánvaló értékelési hiba — Egyenlő bánásmód — Átláthatóság”)	43
2017/C 030/47	T-95/15. sz. ügy: A Törvényszék 2016. december 13-i ítélete – Printeos és társai kontra Bizottság („Verseny — Kartellek — A szabványos, katalógusból kiválasztható borítékok és az egyedi igények szerint nyomott borítékok európai piaca — Az EUMSZ 101. cikk megsértését megállapító határozat — Az eladási árak összehangolása és az ügyfélkör felosztása — Vitarendezési eljárás — Bíróságok — Alapösszeg — Kivételes kiigazítás — A teljes forgalom 10 %-ában meghatározott felső határ — Az 1/2003/EK rendelet 23. cikkének (2) bekezdése — Indokolási kötelezettség — Egyenlő bánásmód”) . . .	43
2017/C 030/48	T-397/15. sz. ügy: A Törvényszék 2016. december 14-i ítélete – Bullermann kontra EUIPO – Symaga (PAL) („Európai uniós védjegy — Megszűnés megállapítása iránti eljárás — PAL európai uniós ábrás védjegy — A megszűnés részleges megállapítása — A védjegy tényleges használata — A 207/2009/EK rendelet 15. cikke (1) bekezdésének a) pontja és 51. cikke (1) bekezdésének a) pontja — A lajstromozott védjegytől eltérő alak — A 2868/95/EK rendelet 22. szabályának (3) és (4) bekezdése”)	44
2017/C 030/49	T-548/15. sz. ügy: A Törvényszék 2016. december 13-i ítélete – Guiral Broto kontra EUIPO – Gastro & Soul (Café del Sol) („Európai uniós védjegy — Felszólalási eljárás — A Café del Sol európai uniós szövegdjegy bejelentése — A korábbi Café del Sol nemzeti ábrás védjegy — A felszólalási eljárás nyelvén rendelkezésre álló bizonyítékok előterjesztésének hiánya — A 207/2009/EK rendelet 75. és 76. cikke — A 2868/95/EK rendelet 19. és 20. szabálya — Védelemhez való jog”)	45
2017/C 030/50	T-549/15. sz. ügy: A Törvényszék 2016. december 13-i ítélete – Guiral Broto kontra EUIPO – Gastro & Soul (CAFE DEL SOL) („Európai uniós védjegy — Felszólalási eljárás — A CAFE DEL SOL európai uniós ábrás védjegy bejelentése — A korábbi Café del Sol nemzeti ábrás védjegy — A felszólalási eljárás nyelvén rendelkezésre álló bizonyítékok előterjesztésének hiánya — A 207/2009/EK rendelet 75. és 76. cikke — A 2868/95/EK rendelet 19. és 20. szabálya — Védelemhez való jog”)	45
2017/C 030/51	T-744/15. sz. ügy: A Törvényszék 2016. december 13-i ítélete – Puro Italian Style kontra EUIPO (smartline) („Európai uniós védjegy — A smartline európai uniós ábrás védjegy bejelentése — Viszonylagos kizáró ok — Megkülönböztető képesség hiánya — A 207/2009/EK rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja”)	46
2017/C 030/52	T-745/15. sz. ügy: A Törvényszék 2016. december 14-i ítélete – Scorpio Poland kontra EUIPO – Eckes-Granini Group (YO!) („Európai uniós védjegy — Felszólalási eljárás — A YO! európai uniós ábrás védjegy bejelentése — A korábbi YO nemzeti szövegdjegy — Viszonylagos kizáró ok — Összetéveszthetőség — A 207/2009/EK rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja”)	46
2017/C 030/53	T-24/16. sz. ügy: A Törvényszék 2016. december 13-i ítélete – Sovena Portugal – Consumer Goods kontra EUIPO – Mueloliva (FONTOLIVA) („Európai uniós védjegy — Felszólalási eljárás — Az Európai Uniót megjelölő nemzetközi lajstromozás — A FONTOLIVA szövegdjegy — A FUENOLIVA korábbi nemzeti szövegdjegy — Viszonylagos kizáró ok — A korábbi védjegy lajstromozásának érvényessége — Új tények és bizonyítékok Törvényszék elé terjesztése — A korábbi védjegy tényleges használata — Megváltoztatásra vonatkozó hatáskör — A 207/2009/EK rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja, 42. cikkének (2) és (3) bekezdése, továbbá 65. és 76. cikke”)	47

2017/C 030/54	T-58/16. sz. ügy: A Törvényszék 2016. december 13-i ítélete – Apax Partners kontra EUIPO – Apax Partners Midmarket (APAX) („Európai uniós védjegy — Felszólalási eljárás — Az APAX európai uniós szóvédjegy bejelentése — APAX korábbi nemzetközi szóvédjegy — Viszonylagos kizáró ok — Összetéveszthetőség — Áruk és szolgáltatások hasonlósága — A 207/2009/EK rendelet 8. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontja”)	48
2017/C 030/55	T-154/16. sz. ügy: A Törvényszék 2016. december 14-i ítélete – Grid applications kontra EUIPO (APlan) („Európai uniós védjegy — Az APlan európai uniós szóvédjegy bejelentése — Feltétlen kizáró ok — Leíró jelleg — A 207/2009/EK rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja”)	48
2017/C 030/56	T-809/16. sz. ügy: 2016. november 18-án benyújtott kereset – Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank kontra SRB	49
2017/C 030/57	T-811/16. sz. ügy: 2016. november 18-án benyújtott kereset – Di Bernardo kontra Bizottság	49
2017/C 030/58	T-813/16. sz. ügy: 2016. november 21-én benyújtott kereset – Abes kontra Bizottság	50
2017/C 030/59	T-818/16. sz. ügy: 2016. november 22-én benyújtott kereset – Netflix International és Netflix kontra Bizottság	51
2017/C 030/60	T-832/16. sz. ügy: 2016. november 25-én benyújtott kereset – Celio International kontra Bizottság	52
2017/C 030/61	T-835/16. sz. ügy: 2016. november 28-án benyújtott kereset – Louvers Belgium kontra Bizottság	53
2017/C 030/62	T-836/16. sz. ügy: 2016. november 30-án benyújtott kereset – Lengyel Köztársaság kontra Bizottság	54
2017/C 030/63	T-841/16. sz. ügy: 2016. november 24-jén benyújtott kereset – Alex kontra Európai Bizottság	55
2017/C 030/64	T-855/16. sz. ügy: 2016. december 7-én benyújtott kereset – Fertisac kontra ECHA	56
2017/C 030/65	T-865/16. sz. ügy: 2016. december 7-én benyújtott kereset – Fútbol Club Barcelona kontra Bizottság	57
2017/C 030/66	T-868/16. sz. ügy: 2016. december 11-én benyújtott kereset – QI és társai kontra Bizottság és EKB	58
2017/C 030/67	T-872/16. sz. ügy: 2016. december 9-én benyújtott kereset – repowermap kontra EUIPO – Repower AG (REPOWER)	58

IV

(Tájékoztatások)

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS
ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ TÁJÉKOZTATÁSOK

AZ EURÓPAI UNIÓ BÍRÓSÁGA

Az Európai Unió Bírósága utolsó kiadványai az Európai Unió Hivatalos Lapjában

(2017/C 030/01)

Utolsó kiadvány

HL C 22., 2017.1.23.

Korábbi közzétételek

HL C 14., 2017.1.16.

HL C 6., 2017.1.9.

HL C 475., 2016.12.19.

HL C 462., 2016.12.12.

HL C 454., 2016.12.5.

HL C 441., 2016.11.28.

Ezek a következő helyeken hozzáférhetők:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Hirdetmények)

BÍRÓSÁGI ELJÁRÁSOK

BÍRÓSÁG

A Bíróság (ötödik tanács) 2016. november 23-i ítélete – Európai Bizottság kontra Stichting Greenpeace Nederland, Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)

(C-673/13. P. sz. ügy) ⁽¹⁾

(„Fellebbezés — Az intézmények dokumentumaihoz való hozzáférés — 1049/2001/EK rendelet — Környezet — Árhusi Egyezmény — 1367/2006/EK rendelet — A 6. cikk (1) bekezdése — Természetes vagy jogi személy kereskedelmi érdekei megsértésének veszélye — A környezetre vonatkozó információkhoz való hozzáférés — »A környezetbe történő kibocsátással kapcsolatos információ« fogalma — Növényvédő szerekben található hatóanyag engedélyezési eljárására vonatkozó dokumentumok — A glifozát hatóanyag”)

(2017/C 030/02)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: Európai Bizottság (képviselők: B. Smulders, P. Ondrůšek, P. Oliver és L. Pignataro-Nolin meghatalmazottak)

A fellebbezőt támogató beavatkozók: American Chemistry Council Inc. (ACC), CropLife America Inc., National Association of Manufacturers of the United States of America (NAM) (képviselők: M. Abenhaim avocat, K. Nordlander advokat és P. Harrison solicitor), CropLife International AISBL (CLI) (képviselők: D. Abrahams barrister, R. Cana és E. Mullier avocats, valamint A. Patsa dikigoros), European Chemical Industry Council (Cefic), European Crop Protection Association (ECPA) (képviselők: I. Antypas és D. Waelbroeck avocats, valamint D. Slater solicitor), European Crop Care Association (ECCA) (képviselő: S. Pappas dikigoros), Németországi Szövetségi Köztársaság (képviselők: T. Henze és A. Lippstreu meghatalmazottak)

A többi fél az eljárásban: Stichting Greenpeace Nederland, Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (képviselők: B. Kloostra és A. van den Biesen advocaten)

A többi felet támogató beavatkozók: Svéd Királyság (képviselők: E. Karlsson, L. Swedenborg, A. Falk, U. Persson, C. Meyer-Seitz és N. Otte Widgren meghatalmazottak)

Rendelkező rész

- 1) A Bíróság hatályon kívül helyezi az Európai Unió Törvényszékének 2013. október 8-i Stichting Greenpeace Nederland és PAN Europe kontra Bizottság ítéletét (T-545/11, EU:T:2013:523).
- 2) A Bíróság a T-545/11. sz. ügyet visszautalja az Európai Unió Törvényszéke elé.
- 3) A Bíróság a költségekről jelenleg nem határoz.

⁽¹⁾ HL C 71., 2014.3.8.

A Bíróság (ötödik tanács) 2016. november 23-i ítélete (a College van Beroep voor het Bedrijfsleven [Hollandia] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Bayer CropScience SA-NV, Stichting De Bijenstichting kontra College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden

(C-442/14. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal — Környezet — Árhusi Egyezmény — 2003/4/EK irányelv — A 4. cikk (2) bekezdése — Információkhoz való nyilvános hozzáférés — „A környezetbe történő kibocsátással kapcsolatos információ” fogalma — 91/414/EGK irányelv — 98/8/EK irányelv — 1107/2009/EK rendelet — Növényvédő szerek és biocid termékek forgalomba hozatala — Titkosság — Ipari és kereskedelmi érdekek védelme)

(2017/C 030/03)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Az alapeljárás felei

Felperesek: Bayer CropScience SA-NV, Stichting De Bijenstichting

Alperes: College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden

Az eljárásban részt vesz: Makhtesim-Agan Holland BV

Rendelkező rész

- 1) A környezeti információkhoz való nyilvános hozzáférésről és a 90/313/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2003. január 28-i 2003/4/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 4. cikkének (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az a körülmény, hogy valamely növényvédő szerre vagy biocid termékre vonatkozó forgalombahozatali engedély kérelmezője az ezen engedély megszerzésére előírt eljárás során nem kérte az ezen eljárásban benyújtott információk bizalmas kezelését a növényvédő szerek forgalomba hozataláról szóló, 1991. július 15-i 91/414/EGK tanácsi irányelv 14. cikke, a biocid termékek forgalomba hozataláról szóló, 1998. február 16-i 98/8/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 19. cikke vagy a növényvédő szerek forgalomba hozataláról, valamint a 79/117/EGK és a 91/414/EGK tanácsi irányelvek hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. október 21-i 1107/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 33. cikkének (4) bekezdése és 63. cikke alapján, nem akadályozza meg, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóság, amelyhez az említett eljárás befejezését követően nyújt be valamely harmadik személy a 2003/4 irányelv alapján az ezen információkhoz való hozzáférés iránti kérelmet, megvizsgálja az említett kérelmező által az e kérelemmel szemben emelt kifogást, és adott esetben ezen irányelv 4. cikke (2) bekezdés első albekezdésének d) pontja alapján elutasítsa e kérelmet azon az alapon, hogy az említett információk hozzáférhetővé tétele kereskedelmi vagy ipari információk bizalmas jellegét sértené.
- 2) A 2003/4 irányelv 4. cikke (2) bekezdésének második albekezdését úgy kell értelmezni, hogy

— az e rendelkezés értelmében vett „környezetbe történő kibocsátás” fogalmi körébe tartozik az olyan termékek vagy anyagok környezetbe való kibocsátása, mint amilyenek a növényvédő szerek vagy biocid termékek és az ezekben található anyagok, feltéve, hogy e kibocsátás ténylegesen vagy előre láthatóan, rendes vagy reális felhasználási feltételek mellett valósul meg;

— az e rendelkezés értelmében vett „a környezetbe történő kibocsátással kapcsolatos információk” fogalmi körébe tartoznak a termékek vagy anyagok „környezetbe történő kibocsátásának” jellegére, összetételére, mennyiségére, időpontjára és helyszínére vonatkozó adatok, valamint e kibocsátás többé-kevésbé hosszú távú környezeti következményeivel kapcsolatos adatok, különösen a környezetben a szóban forgó termék használatát követően jelen lévő maradékanyagokra vonatkozó információk és az ezen használat során történő anyagsodródás mértékére vonatkozó tanulmányok, függetlenül attól, hogy ezen adatok részben vagy egészben helyszíni vizsgálatokból, laboratóriumi vizsgálatokból vagy áthelyeződési tanulmányokból származnak.

- 3) A 2003/4 irányelv 4. cikke (2) bekezdésének második albekezdését úgy kell értelmezni, hogy a környezetbe történő kibocsátással kapcsolatos olyan információkhoz való hozzáférés iránti kérelem esetén, amelyek hozzáférhetővé tétele sértené az ezen irányelv 4. cikke (2) bekezdése első albekezdésének a), d), f)–h) pontjában említett valamely érdeket, kizárólag az információforrásból kigyűjthető, a környezetbe történő kibocsátással kapcsolatos releváns adatokat kell hozzáférhetővé tenni, amennyiben lehetőség van ezen adatoknak az említett forrásban szereplő más adatoktól való elválasztására, aminek megvizsgálása a kérdést előterjesztő bíróság feladata.

⁽¹⁾ HL C 462., 2014.12.22.

**A Bíróság (ötödik tanács) 2016. november 24-i ítélete – Európai Bizottság kontra Spanyol Királyság
(C-461/14. sz. ügy) ⁽¹⁾**

**(Tagállami kötelezettségzegés — 2009/147/EK irányelv — A vadon élő madarak védelme — Különleges
védelmi területek — 85/337/EGK irányelv — Egyes köz- és magánprojektek környezetre gyakorolt
hatásainak vizsgálata — 92/43/EGK irányelv — A természetes élőhelyek védelme)**

(2017/C 030/04)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselők: C. Hermes, E. Sanfrutos Cano, D. Loma-Osorio Lerena és G. Wilms meghatalmazottak)

Alperes: Spanyol Királyság (képviselő: A. Gavela Llopis meghatalmazott)

Rendelkező rész

- 1) A Spanyol Királyság – mivel nem tette meg a szükséges intézkedéseket a „Campiñas de Sevilla” különleges védelmi területen található természetes élőhelytípusok és fajok élőhelyei károsodásának, valamint olyan fajok megzavarásának megakadályozására, amelyek céljára az egyes területeket kijelölték – a 2008. július 29-ét megelőző időszak tekintetében nem teljesítette a vadon élő madarak védelméről szóló, 2009. november 30-i 2009/147/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 4. cikkének (4) bekezdéséből eredő kötelezettségeit, az ezen időpontot követő időszak tekintetében pedig a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről szóló, 1992. május 21-i 92/43/EGK tanácsi irányelv 6. cikkének (2) bekezdéséből eredő kötelezettségeit.
- 2) A Bíróság a keresetet ezt meghaladó részében elutasítja.
- 3) Az Európai Bizottság és a Spanyol Királyság maguk viselik saját költségeiket.

⁽¹⁾ HL C 462., 2014.12.22.

A Bíróság (ötödik tanács) 2016. november 24-i ítélete (a Tribunal Tributário de Lisboa [Portugália] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – SECIL – Companhia Geral de Cal e Cimento SA kontra Fazenda Pública

(C-464/14. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal — A tőke szabad mozgása — EUMSZ 63–EUMSZ 65. cikk — EK–Tunézia társulási megállapodás — 31., 34. és 89. cikk — EK–Libanon társulási megállapodás — 31., 33. és 85. cikk — Társasági adó — Az osztalékban részesülő társaság tagállamában letelepedett társaságtól kapott osztalék — A társulási megállapodásban részes harmadik államban letelepedett társaságtól kapott osztalék — Eltérő bánásmód — Korlátozás — Igazolás — Az adóellenőrzések hatékonysága — Az EUMSZ 64. cikkre való hivatkozás lehetősége az EK–Tunézia és az EK–Libanon társulási megállapodás fennállása mellett)

(2017/C 030/05)

Az eljárás nyelve: portugál

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunal Tributário de Lisboa

Az alapeljárás felei

Felperes: SECIL – Companhia Geral de Cal e Cimento SA

Alperes: Fazenda Pública

Rendelkező rész

1) Az EUMSZ 63. cikket és EUMSZ 65. cikket úgy kell értelmezni, hogy:

- egy Portugáliában letelepedett társaság, amely Tunéziában, illetve Libanonban letelepedett társaságoktól kap osztalékokat, hivatkozhat az EUMSZ 63. cikkre az ezen osztalékok esetében e tagállamban egy olyan szabályozás alapján alkalmazott adójogi bánásmód vitatása érdekében, amelynek nem célja, hogy kizárólag olyan helyzetekre alkalmazzák, amelyekben az osztalékban részesülő társaság meghatározó befolyást gyakorol az osztalékfizető társaságra;
- az alapügyben szóban forgóhoz hasonló olyan szabályozás, amely szerint a valamely tagállamban illetőséggel rendelkező társaság egészben vagy részben levonhatja a kapott osztalékokat az adóalapjából akkor, ha az osztalékokat ugyanezen tagállamban illetőséggel rendelkező társaság fizette, azonban ilyen levonást nem eszközölhet akkor, ha az osztalékfizető társaság harmadik államban rendelkezik illetőséggel, a tagállamok és harmadik államok közötti tőke mozgás korlátozásának minősül, amelyet az EUMSZ 63. cikk főszabály szerint tilt;
- a Código do Imposto sobre o Rendimento das Pessoas Colectivas (a társasági adóról szóló törvénykönyv) 2009-ben hatályos változata 46. cikkének (1) és (8) bekezdése szerinti, a kapott osztalékoknak az adóalapból való teljes vagy részleges levonása lehetőségének megtagadását igazolhatják az adóellenőrzések hatékonysága biztosításának szükségességére alapított, közérdeken alapuló nyomós indokok, amennyiben az osztalékban részesülő társaság illetősége szerinti tagállam adóhatóságai számára lehetetlennek bizonyul azon információknak az osztalékfizető társaság illetősége szerinti harmadik államtól való beszerzése, amelyek alapján meg lehetne vizsgálni, hogy teljesül-e azon feltétel, miszerint ez utóbbi társaság az adó hatálya alá tartozik;
- a társasági adóról szóló törvénykönyv említett változata 46. cikkének (11) bekezdése szerinti részleges levonás lehetőségének megtagadását nem igazolhatják az adóellenőrzések hatékonysága biztosításának szükségességére alapított, közérdeken alapuló nyomós indokok, amennyiben e rendelkezés alkalmazható olyan helyzetekben, amelyekben nem lehet megvizsgálni azt, hogy az osztalékfizető társaság az illetősége szerinti államban az adó hatálya alá tartozik-e, amit a kérdést előterjesztő bíróságnak kell eldöntenie.

2) Az EUMSZ 64. cikk (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy:

- mivel a szerződéses jellegű befektetésekre vonatkozó adókedvezményeknek az Estatuto dos Benefícios Fiscais (az adókedvezményekről szóló törvény) 2009-ben hatályos változata 41. cikke (5) bekezdése b) pontjában előírt szabályozásának, valamint a hivatalos nyelvként a portugált használó afrikai országokból és Kelet-Timorból származó osztalékok tekintetében e törvény 42. cikkében előírt szabályozásnak az elfogadása nem módosította a Tunéziából és Libanonból származó osztalékok esetében alkalmazott bánásmódra vonatkozó jogi keretet, az említett szabályozások elfogadása nem érintette azt, hogy hatályban lévő korlátozásnak minősül az, hogy az e harmadik államokban letelepedett társaságok által fizetett osztalék ki van zárva a teljes részleges levonás lehetőségéből;

- a tagállam lemond az EUMSZ 64. cikk (1) bekezdésében foglalt lehetőségről akkor, ha – anélkül, hogy formálisan hatályon kívül helyezné vagy módosítaná a hatályban lévő szabályozást – olyan nemzetközi megállapodást, például társulási megállapodást köt, amely az egyik közvetlen hatállyal bíró rendelkezésében előírja az említett 64. cikk (1) bekezdésében foglalt valamely tőkekategória liberalizációját; a jogi keret e módosítását az EUMSZ 64. cikk (1) bekezdésére való hivatkozás lehetőségére gyakorolt hatásaira tekintettel következképpen úgy kell tekinteni, mint egy olyan új szabályozás bevezetését, amely a hatályban lévő szabályozásától eltérő logikán alapul.
- 3) Az egyrészlől az Európai Közösség és azok tagállamai és másrészlől a Tunéziai Köztársaság közötti társulás létrehozásáról szóló, 1995. július 17-én Brüsszelben aláírt, az Európai Közösség és az Európai Szén- és Acélközösség nevében az 1998. január 26-i 98/238/EK, ESZAK tanácsi és bizottsági határozattal jóváhagyott euro-mediterrán megállapodás 34. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy:
- e rendelkezés közvetlen hatállyal bír, és arra hivatkozni lehet olyan helyzetben, mint amelyről az alapügyben szó van, amelyben egy Portugáliában illetőséggel rendelkező társaság Tunéziában illetőséggel rendelkező társaságtól osztalékot kap az osztalékfizető társaságban megvalósított közvetlen befektetése miatt, annak érdekében, hogy vitassa az ezen osztalék esetében Portugáliában alkalmazott adójogi bánásmódot;
- az alapügyben szóban forgóhoz hasonló olyan szabályozás, amely szerint a valamely tagállamban illetőséggel rendelkező társaság egészben vagy részben levonhatja az adóalapjából a kapott osztalékot akkor, ha az osztalékot ugyanezen tagállamban illetőséggel rendelkező társaság fizette, azonban ilyen levonást nem eszközölhet akkor, ha az osztalékfizető társaság Tunéziában rendelkezik illetőséggel, a tőke szabad mozgásának az e megállapodás 34. cikkének (1) bekezdésében – a közvetlen befektetéseket és különösen az azokból származó nyereség hazautalását illetően – főszabály szerint tiltott korlátozásának minősül;
- e rendelkezés hatályát az alapügyben szóban forgóhoz hasonló helyzetben nem korlátozza az említett megállapodás 89. cikke;
- a társasági adóról szóló törvénykönyv 2009-ben hatályos változata 46. cikkének (1) és (8) bekezdése szerinti, a kapott osztalékoknak az osztalékban részesülő társaság adóalapjából való teljes vagy részleges levonása lehetőségének megtagadását igazolhatják az adóellenőrzések hatékonysága biztosításának szükségességére alapított, közérdeken alapuló nyomós indokok, amennyiben az osztalékban részesülő társaság illetősége szerinti tagállam adóhatóságai számára lehetetlennek bizonyul azon információknak a Tunéziai Köztársaságtól, azaz az osztalékfizető társaság illetősége szerinti államtól való beszerzése, amelyek alapján meg lehetne vizsgálni, hogy teljesül-e azon feltétel, miszerint az osztalékfizető társaság az adó hatálya alá tartozik;
- a társasági adóról szóló törvénykönyv említett változata 46. cikkének (11) bekezdése szerinti ilyen részleges levonás lehetőségének megtagadását nem igazolhatják az adóellenőrzések hatékonysága biztosításának szükségességére alapított, közérdeken alapuló nyomós indokok, amennyiben e rendelkezés alkalmazható olyan helyzetekben, amelyekben nem lehet megvizsgálni azt, hogy az osztalékfizető társaság Tunéziában, azaz az illetősége szerinti államban az adó hatálya alá tartozik-e, amit a kérdést előterjesztő bíróságnak kell eldöntenie.
- 4) Az egyrészlől az Európai Közösség és tagállamai, másrészlől a Libanoni Köztársaság közötti társulás létrehozásáról szóló, 2002. június 17-én Luxembourgban aláírt, az Európai Közösség nevében a 2006. február 14-i 2006/356/EK tanácsi határozattal jóváhagyott euro-mediterrán megállapodás 31. cikkét úgy kell értelmezni, hogy:
- e rendelkezés közvetlen hatállyal bír;
- egy olyan helyzet, mint amelyről az alapügyben szó van, amely egy Portugáliában illetőséggel rendelkező személy által Libanonban megvalósított közvetlen befektetésekből származó osztalékok adójogi bánásmódjára vonatkozik, az e megállapodás 33. cikkének (2) bekezdésében említett eset körébe tartozik; következképpen az említett megállapodás 33. cikkének (1) bekezdése nem zárja ki azt, hogy a jelen ügyben hivatkozni lehessen e megállapodás 31. cikkére;
- az alapügyben szóban forgóhoz hasonló olyan szabályozás, amely szerint a valamely tagállamban illetőséggel rendelkező társaság egészben vagy részben levonhatja az adóalapjából a kapott osztalékot akkor, ha az osztalékot ugyanezen tagállamban illetőséggel rendelkező társaság fizette, azonban ilyen levonást nem eszközölhet akkor, ha az osztalékfizető társaság Libanonban rendelkezik illetőséggel, a tőke szabad mozgásának az egyrészlől az Európai Közösség és tagállamai, másrészlől a Libanoni Köztársaság közötti társulás létrehozásáról szóló euro-mediterrán megállapodás 31. cikkében főszabály szerint tiltott korlátozásának minősül;
- e rendelkezés hatályát az alapügyben szóban forgóhoz hasonló helyzetben nem korlátozza e megállapodás 85. cikke;

- a társasági adóról szóló törvénykönyv 2009-ben hatályos változata 46. cikkének (1) és (8) bekezdése szerinti, a kapott osztalékoknak az osztalékban részesülő társaság adóalapjából való teljes vagy részleges levonása lehetőségének megtagadását igazolhatják az adóellenőrzések hatékonysága biztosításának szükségességére alapított, közérdeken alapuló nyomós indokok, amennyiben az osztalékban részesülő társaság illetősége szerinti tagállam adóhatóságai számára lehetetlennek bizonyul azon információknak a Libanoni Köztársaságtól, azaz az osztalékfizető társaság illetősége szerinti államtól való beszerzése, amelyek alapján meg lehetne vizsgálni, hogy teljesül-e azon feltétel, miszerint az osztalékfizető társaság az adó hatálya alá tartozik;
 - a társasági adóról szóló törvénykönyv említett változata 46. cikkének (11) bekezdése szerinti ilyen részleges levonás lehetőségének megtagadását nem igazolhatják az adóellenőrzések hatékonysága biztosításának szükségességére alapított, közérdeken alapuló nyomós indokok, amennyiben e rendelkezés alkalmazható olyan helyzetekben, amelyekben nem lehet megvizsgálni azt, hogy az osztalékfizető társaság Libanonban, azaz az illetősége szerinti államban az adó hatálya alá tartozik-e, amit a kérdést előterjesztő bíróságnak kell eldöntenie.
- 5) Az EUMSZ 63–EUMSZ 65. cikk, valamint az egyrészről az Európai Közösség és azok tagállamai és másrészről a Tunéziai Köztársaság közötti társulás létrehozásáról szóló euro-mediterrán megállapodás, valamint az egyrészről az Európai Közösség és tagállamai, másrészről a Libanoni Köztársaság közötti társulás létrehozásáról szóló euro-mediterrán megállapodás értelmezésének az alapügyben való következményeit illetően:
- amennyiben az osztalékban részesülő társaság illetősége szerinti tagállam hatóságai be tudják szerezni a Tunéziai Köztársaságtól, azaz az osztalékfizető társaság illetősége szerinti államtól azon információkat, amelyek alapján meg lehet vizsgálni, hogy teljesül-e azon feltétel, miszerint az osztalékfizető társaság az adó hatálya alá tartozik, az EUMSZ 63. cikkel és az EUMSZ 65. cikkel, valamint az egyrészről az Európai Közösség és azok tagállamai és másrészről a Tunéziai Köztársaság közötti társulás létrehozásáról szóló euro-mediterrán megállapodás 34. cikkének (1) bekezdésével ellentétes a társasági adóról szóló törvénykönyv 2009-ben hatályos változata 46. cikkének (1) bekezdése vagy 46. cikkének (8) bekezdése szerinti, a kapott osztalékoknak az osztalékban részesülő társaság adóalapjából való teljes vagy részleges levonása lehetőségének megtagadása, anélkül hogy a Portugál Köztársaság e tekintetben az EUMSZ 64. cikk (1) bekezdésére hivatkozhatna;
 - az EUMSZ 63. cikkel és az EUMSZ 65. cikkel, valamint az egyrészről az Európai Közösség és azok tagállamai és másrészről a Tunéziai Köztársaság közötti társulás létrehozásáról szóló euro-mediterrán megállapodás 34. cikkének (1) bekezdésével, továbbá az egyrészről az Európai Közösség és tagállamai, másrészről a Libanoni Köztársaság közötti társulás létrehozásáról szóló euro-mediterrán megállapodás 31. cikkével ellentétes a társasági adóról szóló törvénykönyv említett változata 46. cikkének (11) bekezdése szerinti, a kapott osztalékoknak az osztalékban részesülő társaság adóalapjából való részleges levonása lehetőségének megtagadása, amennyiben e rendelkezés alkalmazható olyan helyzetekben, amelyekben nem lehet megvizsgálni azt, hogy az osztalékfizető társaságok Tunéziában, illetve Libanonban, azaz az illetőségük szerinti államokban az adó hatálya alá tartoznak-e, amit a kérdést előterjesztő bíróságnak kell eldöntenie, anélkül hogy a Portugál Köztársaság e tekintetben az EUMSZ 64. cikk (1) bekezdésére hivatkozhatna;
 - az európai uniós jog megsértésével beszedett összegeket kamattal együtt vissza kell fizetni az adózó részére.

⁽¹⁾ HL C 34., 2015.2.2.

A Bíróság (harmadik tanács) 2016. november 23-i ítélete (a Bundesgerichtshof [Németország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Nelsons GmbH kontra Ayonnax Nutripharm GmbH, Bachblütentreff Ltd

(C-177/15. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal — A fogyasztók tájékoztatása és védelme — 1924/2006/EK rendelet — Az élelmiszerekkel kapcsolatos, tápanyag-összetételre és egészségre vonatkozó állítások — Átmeneti intézkedések — A 28. cikk (2) bekezdése — 2005. január 1-je előtt létező védjegyet vagy márkanévet viselő termékek — Bach-virágkészítmények — RESCUE európai uniós védjegy — 2005. január 1-je előtt gyógyszerként, ezen időpontot követően élelmiszerként forgalmazott termékek)

(2017/C 030/06)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Bundesgerichtshof

Az alapeljárás felei

Felperes: Nelsons GmbH

Alperesek: Ayonnax Nutripharm GmbH, Bachblütentreff Ltd

Rendelkező rész

A 2008. január 15-i 107/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel módosított, az élelmiszerekkel kapcsolatos, tápanyagösszetételre és egészségre vonatkozó állításokról szóló, 2006. december 20-i 1924/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 28. cikke (2) bekezdésének első mondatát úgy kell értelmezni, hogy e rendelkezés alkalmazandó abban az esetben is, ha egy védjeggyel vagy márkanévvel ellátott élelmiszert 2005. január 1-je előtt gyógyszerként forgalmaztak, majd az ugyanazon jellemzőkkel rendelkező, ugyanazon védjeggyel vagy márkanévvel ellátott terméket ezen időpontot követően élelmiszerként forgalmazták.

⁽¹⁾ HL C 213., 2015.6.29.

A Bíróság (hatodik tanács) 2016. november 23-i ítélete – Európai Bizottság kontra Francia Köztársaság

(C-314/15. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Tagállami kötelezettségzegés — 91/271/EGK irányelv — A települési szennyvíz kezelése — A 4. cikk (1) és (3) bekezdése — Másodlagos vagy azzal egyenértékű kezelés)

(2017/C 030/07)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselők: O. Beynet és E. Manhaeve meghatalmazott)

Alperes: Francia Köztársaság (képviselők: S. Ghiandoni, A. Daly és D. Colas)

Rendelkező rész

- 1) A Francia Köztársaság, mivel nem biztosította Goyave, Bastelica, Morne-à-l'Eau, Aiguilles-Château-Ville Vieille, Borgo-Nord, Isola, Plombières-les-Bains, Saint-Céré, Vincey, Etueffont, valamint Volx és Villeneuve agglomerációkban, hogy a 10 000 és 15 000 lakosegyenérték közötti agglomerációk minden, az érzékeny területeken kívül kibocsátott települési szennyvizét, illetve a 2 000 és 10 000 lakosegyenérték közötti agglomerációk édesvízbe és a torkolatokba kibocsátott szennyvizét másodlagos kezelésnek vagy egy ezzel egyenértékű kezelésnek vessék alá, nem teljesítette a 2008. október 22-i 1137/2008/EGK tanácsi rendelettel módosított, a települési szennyvíz kezeléséről szóló, 1991. május 21-i 91/271/EGK tanácsi irányelv 4. cikke (1) és (3) bekezdésének rendelkezéseiből eredő kötelezettségeit.
- 2) A Bíróság a keresetet ezt meghaladó részében elutasítja.
- 3) A Bíróság a Francia Köztársaságot kötelezi a költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 294., 2015.9.7.

A Bíróság (harmadik tanács) 2016. december 1-jei ítélete (a Juzgado de lo Social n° 33 de Barcelona [Spanyolország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Mohamed Daouidi kontra Bootes Plus SL, Fondo de Garantía Salarial, Ministerio Fiscal

(C-395/15. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal — Szociálpolitika — 2000/78/EK irányelv — A foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód — 1–3. cikk — Fogyatékoságon alapuló bármely megkülönböztetés tilalma — A „fogyatékoság” fennállása — A „hosszan tartó fizikai, értelmi, szellemi vagy érzékszervi károsodás” fogalma — Az Európai Unió Alapjogi Chartája — 3., 15., 21., 30., 31., 34. és 35. cikk — A nemzeti jog értelmében határozatlan ideig átmenetileg munkaképtelen munkavállalóval szembeni felmondás)

(2017/C 030/08)

Az eljárás nyelve: spanyol

A kérdést előterjesztő bíróság

Juzgado de lo Social n° 33 de Barcelona

Az alapeljárás felei

Felperes: Mohamed Daouidi

Alperesek: Bootes Plus SL, Fondo de Garantía Salarial, Ministerio Fiscal

Rendelkező rész

A foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló, 2000. november 27-i 2000/78/EK tanácsi irányelvet úgy kell értelmezni, hogy:

- az a tény, hogy az érintett személy munkahelyi baleset következtében a nemzeti jog értelmében átmenetileg – határozatlan ideig – munkaképtelen, önmagában véve nem jelenti azt, hogy alkalmasságának korlátozottsága az irányelvben foglalt, az Európai Közösség nevében a Tanács 2009. november 26-i 2010/48/EK határozatával jóváhagyott, a fogyatékosággal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezményre tekintettel értelmezett „fogyatékoság” fogalma értelmében „hosszan tartónak” minősíthető;
- a korlátozottság „hosszan tartó” jellegének megállapítását lehetővé tevő valószínűsítő körülmények között szerepel az a tény, hogy az állítólagos hátrányos megkülönböztetés időpontjában nem látható előre, hogy az érintett személy károsodása rövid időn belül meg fog szűnni, vagy e munkaképtelenség az említett személy felépülése előtt jelentős ideig fennállhat, és
- e „hosszan tartó” jelleg megvizsgálásával összefüggésben a kérdést előterjesztő bíróságnak a rendelkezésére álló objektív elemek összességére, és különösen ezen személy állapotára vonatkozó olyan dokumentumokra és igazolásokra kell támaszkodnia, amelyek az aktuális orvosi és tudományos ismereteken és adatokon alapulnak.

⁽¹⁾ HL C 354., 2015.10.26.

A Bíróság (hatodik tanács) 2016. november 24-i ítélete – Ackermann Saatzucht GmbH & Co.KG és társai (C-408/15 P), ABZ Aardbeien Uit Zaad Holding BV és társai (C-409/15 P) kontra Európai Parlament, Európai Unió Tanácsa

(C-408/15. P és C-409/15. P. sz. egyesített ügyek) ⁽¹⁾

(Fellebbezés — Megsemmisítés iránti kereset — EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése — Jogorvoslathoz való jog — Kereshetőségi jog — A jogi és természetes személyeket a „rájuk jellemző bizonyos sajátosságok” miatt személyükben érintő jogi aktus — 511/2014/EU rendelet — A genetikai erőforrásokhoz való hozzáférésről, valamint a hasznosításukból származó hasznok igazságos és méltányos megosztásáról szóló Nagojai Jegyzőkönyvnek az Unióban a felhasználók által történő tiszteletben tartását érintő intézkedések — 2100/94/EK rendelet — A közösségi növényfajta-oltalmi jogok hatályának korlátai — A nemesítők mentessége)

(2017/C 030/09)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbezők: Ackermann Saatzucht GmbH & Co.KG, Böhm-Nordkartoffel Agrarproduktion GmbH & Co. OHG, Deutsche Saatveredelung AG, Ernst Benary, Samenzucht GmbH, Freiherr Von Moreau Saatzucht GmbH, Hybro Saatzucht GmbH & Co. KG, Klemm + Sohn GmbH & Co. KG, KWS Saat AG, Norddeutsche Pflanzenzucht Hans-Georg Lembke KG, Nordsaat Saatzuchts GmbH, Peter Franck-Oberaspach, P. H. Petersen Saatzucht Lundsgaard GmbH, Saatzucht Streng – Engelen GmbH & Co. KG, Saka Pflanzenzucht GmbH & Co. KG, Strube Research GmbH & Co. KG, Gartenbau und Spezialkulturen Westhoff GbR, W. von Borries-Eckendorf GmbH & Co. KG (C-408/15 P), ABZ Aardbeien Uit Zaad Holding BV, Agriom BV, Agrisemen BV, Anthura BV, Barenbrug Holding BV, De Bolster BV, Evanthia BV, Gebr. Vletter & Den Haan VOF, Hilverda Kooij BV, Holland-Select BV, Konst Breeding BV, Koninklijke Van Zanten BV, Kweek- en Researchbedrijf Agirco BV, Kwekerij de Wester-Bouwing BV, Limgroup BV, Ontwikkelingsmaatschappij Het Idee BV (C-409/15 P) (képviselők: P. de Jong, E. Bertolotto, K. Claeÿ, P. Vlaemminck és B. Van Vooren ügyvédek)

A többi fél az eljárásban: Európai Parlament (képviselők: L. Visaggio, J. Rodrigues és R. van de Westelaken meghatalmazottak), Európai Unió Tanácsa (képviselők: M. Simm és M. Moore meghatalmazottak)

Rendelkező rész

1) A Bíróság a fellebbezéseket elutasítja.

2) A Bíróság a Ackermann Saatzucht GmbH & Co. KG-t, a Böhm-Nordkartoffel Agrarproduktion GmbH & Co. OHG-t, a Deutsche Saatveredelung AG-t, az Ernst Benary, Samenzucht GmbH-t, a Freiherr Von Moreau Saatzucht GmbH-t, a Hybro Saatzucht GmbH & Co. KG-t, a Klemm + Sohn GmbH & Co. KG-t, a KWS Saat AG, Norddeutsche Pflanzenzucht Hans-Georg Lembke KG-t, a Nordsaat Saatzuchts GmbH-t, Peter Franck-Oberaspach-ot, a P. H. Petersen Saatzucht Lundsgaard GmbH-t, a Saatzucht Streng – Engelen GmbH & Co. KG-t, a Saka Pflanzenzucht GmbH & Co. KG-t, a Strube Research GmbH & Co. KG-t, a Gartenbau und Spezialkulturen Westhoff GbR-t, a W. von Borries-Eckendorf GmbH & Co. KG-t, az ABZ Aardbeien Uit Zaad Holding BV-t, az Agriom BV-t, az Agrisemen BV-t, az Anthura BV-t, a Barenbrug Holding BV-t, a De Bolster BV-t, az Evanthia BV-t, a Gebr. Vletter & Den Haan VOF-t, a Hilverda Kooij BV-t, a Holland-Select BV-t, a Konst Breeding BV-t, a Koninklijke Van Zanten BV-t, a Kweek- en Researchbedrijf Agirco BV-t, a Kwekerij de Wester-Bouwing BV-t, a Limgroup BV-t, és az Ontwikkelingsmaatschappij Het Idee BV-t kötelezi a költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 328., 2015.10.05.

A Bíróság (első tanács) 2016. november 24-i ítélete (a The Labour Court, Ireland [Írország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – David L. Parris kontra Trinity College Dublin és társai

(C-443/15. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal — A foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód — 2000/78/EK irányelv — 2. cikk — A szexuális irányultságon és az életkoron alapuló hátrányos megkülönböztetés tilalma — Nemzeti nyugdíjrendszer — A túlélő hozzátartozónak járó ellátás bejegyzett élettárs részére történő kifizetése — Feltétel — Élettársi viszony létesítése az említett rendszerben biztosított hatvanadik életévének betöltését megelőzően — Bejegyzett élettársi kapcsolat — A lehetőség hiánya az érintett tagállamban 2010-et megelőzően — Bizonyítottan tartós kapcsolat — A 6. cikk (2) bekezdése — Az életkoron alapuló eltérő bánásmód igazolása)

(2017/C 030/10)

Az eljárás nyelve: angol

A kérdést előterjesztő bíróság

The Labour Court, Ireland

Az alapeljárás felei

Felperes: David L. Parris

Alperesek: Trinity College Dublin, Higher Education Authority, Department of Public Expenditure and Reform, Department of Education and Skills

Rendelkező rész

- 1) A foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló, 2000. november 27-i 2000/78/EK tanácsi irányelv 2. cikkét akként kell értelmezni, hogy az olyan nemzeti szabályozás, amely valamely foglalkoztatási rendszer keretén belül a biztosított túlélő bejegyzett élettársa túlélő hozzátartozónak járó ellátáshoz való jogosultságát ahhoz a feltételhez köti, hogy a bejegyzett élettársi kapcsolatot a biztosított 60. életévének betöltését megelőzően létesítsék, noha a nemzeti jog nem tette lehetővé az érintett biztosított számára bejegyzett élettársi kapcsolat létesítését e korhatár elérése előtt, nem valósít meg a szexuális irányultságon alapuló hátrányos megkülönböztetést.
- 2) A 2000/78 irányelv 2. cikkét és 6. cikkének (2) bekezdését akként kell értelmezni, hogy egy olyan nemzeti szabályozás, mint amely az alapügy tárgyát képezi, amely valamely foglalkoztatási ellátási rendszer keretén belül a biztosított túlélő bejegyzett élettársa túlélő hozzátartozónak járó ellátáshoz való jogosultságát ahhoz a feltételhez köti, hogy a bejegyzett élettársi kapcsolatot a biztosított 60. életévének betöltését megelőzően létesítsék, noha a nemzeti jog nem tette lehetővé az érintett biztosított számára bejegyzett élettársi kapcsolat létesítését e korhatár elérése előtt, nem valósít meg életkoron alapuló hátrányos megkülönböztetést.
- 3) A 2000/78 irányelv 2. cikkét és 6. cikkének (2) bekezdését akként kell értelmezni, hogy nem lehetséges, hogy egy olyan nemzeti szabályozás, mint amely az alapügy tárgyát képezi, a szexuális irányultságon és az életkoron együttesen alapuló hátrányos megkülönböztetést vezessen be, miközben e szabályozás nem valósít meg külön-külön sem szexuális irányultságon, sem életkoron alapuló hátrányos megkülönböztetést.

⁽¹⁾ HL C 354., 2015.10.26.

A Bíróság (második tanács) 2016. november 24-i ítélete (a Hessisches Landesarbeitsgericht [Németország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Jürgen Webb-Sämann kontra Christopher Seagon, a Baumarkt Praktiker DIY GmbH vagyonfelügyelőjeként eljárva

(C-454/15. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal — Szociálpolitika — 2008/94/EK irányelv — 8. cikk — A munkavállalók védelme a munkáltatójuk fizetéseképtelensége esetén — A szociális biztonsággal kapcsolatos rendelkezések — Terjedelem — A munkavállalók megszerzett vagy jövőbeli jogainak védelméhez szükséges intézkedések valamely kiegészítő nyugdíjrendszer keretében — A meg nem fizetett nyugdíjjárulékokra vonatkozó, a fizetéseképtelenségi eljárás körébe tartozó vagyona irányuló elsőbbségi kielégítési jog előírásának kötelezettsége — Hiány)

(2017/C 030/11)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Hessisches Landesarbeitsgericht

Az alapeljárás felei

Felperes: Jürgen Webb-Sämann

Alperes: Christopher Seagon, a Baumarkt Praktiker DIY GmbH vagyonfelügyelőjeként eljárva

Rendelkező rész

A munkáltató fizetéseképtelensége esetén a munkavállalók védelméről szóló, 2008. október 22-i 2008/94/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 8. cikkét úgy kell értelmezni, hogy az nem írja elő, hogy a munkáltató fizetéseképtelensége esetén ki kell zárni a fizetéseképtelenségi eljárás körébe tartozó vagyonból a volt munkavállaló díjazásából visszatartott és nyugdíjjárulék címén levont azon összeget, amelyet a munkáltatónak a munkavállaló nyugdíjszámlájára be kellett volna fizetnie.

⁽¹⁾ HL C 389., 2015.11.23.

A Bíróság (hatodik tanács) 2016. november 30-i ítélete – Európai Bizottság kontra Francia Köztársaság, Orange, Németországi Szövetségi Köztársaság

(C-486/15. P. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Fellebbezés — Állami támogatások — A France Télécom javára elfogadott pénzügyi intézkedések — Részvényesi előlegre vonatkozó ajánlat — A francia állam képviselőinek nyilvános nyilatkozatai — A támogatást a közös piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánító határozat — A „támogatás” fogalma — A „gazdasági előny” fogalma — A körültekintő magánbefektető kritériuma — A Törvényszék indokolási kötelezettsége — A bírósági felülvizsgálat korlátai — A vitatott határozat elferdítése)

(2017/C 030/12)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbező: Európai Bizottság (képviselők: C. Giolito, B. Stromsky, D. Grespan és T. Maxian Rusche meghatalmazottak)

A többi fél az eljárásban: Francia Köztársaság (képviselők: G. de Bergues, D. Colas és J. Bousin meghatalmazottak), Orange, korábban France Télécom (képviselők: S. Hautbourg és S. Cochard-Quesson ügyvédek), Németországi Szövetségi Köztársaság

Rendelkező rész

- 1) A Bíróság a fellebbezést elutasítja.
- 2) A Bíróság az Európai Bizottságot kötelezi a költségek viselésére.

(¹) HL C 381., 2015.11.16.

A Bíróság (harmadik tanács) 2016. december 1-jei ítélete – Toni Klement kontra az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO), Bullerjan GmbH

(C-642/15. P. sz. ügy) (¹)

(Fellebbezés — 207/2009/EK rendelet — Európai uniós védjegy — Egy kemencét ábrázoló térbeli védjegy — Az 51. cikk (1) bekezdésének a) pontja — Európai uniós védjegyoltalom megszűnésének megállapítása iránti kérelem — A 15. cikk (1) bekezdése második albekezdésének a) pontja — A védjegy tényleges használata — A törlési kérelem elutasítása)

(2017/C 030/13)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbező: Toni Klement (képviselő: J. Weiser ügyvéd)

A többi fél az eljárásban: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) (képviselő: A. Schifko meghatalmazott), Bullerjan GmbH

Az ítélet rendelkező része

- 1) A Bíróság hatályon kívül helyezi az Európai Unió Törvényszékének 2015. szeptember 24-i Klement kontra OHIM – Bullerjan (Egy kemence formája) ítéletét (T-211/14, nem tették közzé, EU:T:2015:688).
- 2) A Bíróság az ügyet visszautalja az Európai Unió Törvényszéke elé.
- 3) A Bíróság költségekről jelenleg nem határoz.

(¹) HL C 68., 2016.2.22.

A Bíróság (hatodik tanács) 2016. november 24-i ítélete (a Bayerischer Verwaltungsgerichtshof [Németország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Bund Naturschutz in Bayern eV, Harald Wilde kontra Freistaat Bayern

(C-645/15. sz. ügy) (¹)

(Előzetes döntéshozatal — Környezet — Az egyes köz- és magánprojektek környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálata — 2011/92/EU irányelv — Hatásvizsgálatnak alávetett projekt — Az I. melléklet 7. pontja — A nemzetközi forgalmú nagy utakról szóló európai megállapodás (AGR) — Négysávos út kiszélesítése legalább 10 km hosszúságú szakaszon)

(2017/C 030/14)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Az alapeljárás felei

Felperesek: Bund Naturschutz in Bayern eV, Harald Wilde

Alperes: Freistaat Bayern

Az eljárásban részt vesz: Stadt Nürnberg

Rendelkező rész

- 1) Az egyes köz- és magánprojektek környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról szóló, 2011. december 13-i 2011/92/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv I. melléklete 7. pontjának c) alpontja nem értelmezhető akként, hogy e rendelkezés egy olyan útkiszélesítési projektre is vonatkozik, amely, jóllehet csak egy 10 km-nél rövidebb szakaszt érint, mint az alapügyben, egy meglévő négy- vagy többsávos út kiszélesítésére vonatkozik.
- 2) A 2011/92 irányelv I. melléklete 7. pontjának b) alpontját akként kell értelmezni, hogy e rendelkezés értelmében „gyorsforgalmi utak” azok az utak, amelyek az 1975. november 15-én Genfben aláírt, a nemzetközi forgalmú nagy utakról szóló európai megállapodás (AGR) II. melléklete II.3 pontja szerinti fogalm meghatározásban foglalt műszaki jellemzőkkel rendelkeznek, akkor is, ha ezek az utak nem képezik részét a nemzetközi forgalmú nagy utak e megállapodás által szabályozott rendszerének, vagy lakott övezetben húzódnak.
- 3) Az „építés” 2011/92 irányelv I. melléklete 7. pontjának b) alpontja szerinti fogalmát akként kell értelmezni, hogy az korábban nem létező építmények kivitelezésére vagy már létező építmények fizikai értelemben vett átalakítására vonatkozik. Annak értékeléséhez, hogy egy ilyen átalakítás nagyságát és kivitelezésének módját tekintve egyenértékűnek tekinthető-e egy ilyen építéssel, a kérdést előterjesztő bíróságnak figyelembe kell vennie az érintett építmény minden jellemzőjét, nem csupán hosszát vagy eredeti nyomvonalának megtartását.

⁽¹⁾ HL C 90., 2016.3.7.

A Bíróság (hatodik tanács) 2016. november 24-i ítélete (az Oberlandesgericht Düsseldorf [Németország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Lohmann & Rauscher International GmbH & Co. KG kontra BIOS Medical Services GmbH, korábban BIOS Naturprodukte GmbH

(C-662/15. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal — Jogszabályok közelítése — 93/42/EGK irányelv — Orvostechnikai eszközök — A gyártó által lefolytatott megfelelőségértékelési eljárásnak alávetett, I. osztályba tartozó eszközök (sebészeti kötszerek) — Párhuzamos import — Az importőrre vonatkozó adatoknak a címkén való szerepeltetése — Pótlólagos megfelelőségértékelési eljárás)

(2017/C 030/15)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Oberlandesgericht Düsseldorf

Az alapeljárás felei

Felperes: Lohmann & Rauscher International GmbH & Co. KG

Alperes: BIOS Medical Services GmbH, korábban BIOS Naturprodukte GmbH

Rendelkező rész

A 2007. szeptember 5-i 2007/47/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel módosított, az orvostechnikai eszközökről szóló, 1993. június 14-i 93/42/EGK tanácsi irányelv 1. cikke (2) bekezdésének f) pontját és 11. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azok alapján az alapügyben szóban forgóhoz hasonló, EK-jelöléssel ellátott, az említett 11. cikk szerinti megfelelőségértékelésnek alávetett orvostechnikai eszköz párhuzamos importőre nem köteles olyan újbóli értékelés lefolytatására, amelynek célja az ezen eszköz azonosítását lehetővé tévő olyan információk megfelelőségének tanúsítása, amelyeket ezen orvostechnikai eszköz címkézésén annak a behozatal szerinti tagállamban való forgalomba hozatala érdekében szerepeltettek.

⁽¹⁾ HL C 118., 2016.4.4.

A Bíróság (tizedik tanács) 2016. december 1-jei ítélete – Európai Bizottság kontra Luxemburgi Nagyhercegség

(C-152/16. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Tagállami kötelezettségzegés — 1071/2009/EK rendelet — A közúti fuvarozói szakma gyakorlására vonatkozó feltételek közös szabályai — A 16. cikk (1) és (5) bekezdése — A közúti fuvarozási vállalkozások nemzeti elektronikus nyilvántartása — A más tagállamok nemzeti elektronikus nyilvántartásával való összekapcsolás hiánya)

(2017/C 030/16)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselő: J. Hottiaux meghatalmazott)

Alperes: Luxemburgi Nagyhercegség (képviselő: D. Holderer meghatalmazott)

Rendelkező rész

- 1) A Luxemburgi Nagyhercegség – mivel nem vezette be a közúti fuvarozási vállalkozások nemzeti elektronikus nyilvántartását, összekapcsolva azt más tagállamok nemzeti elektronikus nyilvántartásával – nem teljesítette a közúti fuvarozói szakma gyakorlására vonatkozó feltételek közös szabályainak megállapításáról és a 96/26/EK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. október 2-i 1071/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 16. cikkének (1) és (5) bekezdéséből eredő kötelezettségeit.
- 2) A Bíróság a Luxemburgi Nagyhercegséget kötelezi a költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 191., 2016.5.30.

Az Amtsgericht Hannover (Németország) által 2016. október 5-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Andrea Witzel, Jannis Witzel, Jazz Witzel kontra Germanwings GmbH

(C-520/16. sz. ügy)

(2017/C 030/17)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Amtsgericht Hannover

Az alapeljárás felei

Felperesek: Andrea Witzel, Jannis Witzel, Jazz Witzel

Alperes: Germanwings GmbH

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni a 261/2004/EK rendelet⁽¹⁾ 5. cikkének (3) bekezdését, hogy az elkerülhetőség csak a rendkívüli körülmény felmerülésére, vagy a rendkívüli körülmények következményeire, nevezetesen a járat törlésére vagy hosszú késésére is vonatkozik?
- 2) Amennyiben a Bíróság az 1. kérdésre azt a választ adja, hogy az elkerülhetőség a késésre vonatkozik: Ha a rendkívüli körülmények a korábbi járatot teljesítő légi járművet érintik, akkor az üzemeltető légitársaságnak már a rendkívüli körülményeknek a korábbi járat körében való felmerülését követően gondoskodnia kell pótgépről, vagy megvárhatja, amíg megállapítható, hogy a rendkívüli körülmények a következő légi járat jelentős késését eredményezik?
- 3) Amennyiben a Bíróság az 1. kérdésre azt a választ adja, hogy az elkerülhetőség a késésre vonatkozik: Ésszerűtlen-e egy subcharter foglalása, ha a költségek körülbelül háromszor olyan magasak, mint a tulajdonképpeni légi járat költségei?

⁽¹⁾ A visszautasított beszállás és légi járatok törlése vagy hosszú késése esetén az utasoknak nyújtandó kártalanítás és segítség közös szabályainak megállapításáról, és a 295/91/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. február 11-i 261/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 46., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 7. fejezet, 8. kötet, 10. o.)

Az Amtsgericht Hannover (Németország) által 2016. október 5-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Ralf-Achim Vetter, Susanne Glang-Vetter, Anna Louisa Vetter, Carolin Marie Vetter kontra Germanwings GmbH

(C-521/16. sz. ügy)

(2017/C 030/18)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Amtsgericht Hannover

Az alapeljárás felei

Felperesek: Ralf-Achim Vetter, Susanne Glang-Vetter, Anna Louisa Vetter, Carolin Marie Vetter

Alperes: Germanwings GmbH

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni a 261/2004/EK rendelet⁽¹⁾ 5. cikkének (3) bekezdését, hogy az elkerülhetőség csak a rendkívüli körülmény felmerülésére, vagy a rendkívüli körülmények következményeire, nevezetesen a járat törlésére vagy hosszú késésére is vonatkozik?
- 2) Amennyiben a Bíróság az 1. kérdésre azt a választ adja, hogy az elkerülhetőség a késésre vonatkozik: Ha a rendkívüli körülmények a korábbi járatot teljesítő légi járművet érintik, akkor az üzemeltető légitársaságnak már a rendkívüli körülményeknek a korábbi járat körében való felmerülését követően gondoskodnia kell pótgépről, vagy megvárhatja, amíg megállapítható, hogy a rendkívüli körülmények a következő légi járat jelentős késését eredményezik?
- 3) Amennyiben a Bíróság az 1. kérdésre azt a választ adja, hogy az elkerülhetőség a késésre vonatkozik: Ésszerűtlen-e egy subcharter foglalása, ha a költségek körülbelül háromszor olyan magasak, mint a tulajdonképpeni légi járat költségei?

⁽¹⁾ A visszautasított beszállás és légi járatok törlése vagy hosszú késése esetén az utasoknak nyújtandó kártalanítás és segítség közös szabályainak megállapításáról, és a 295/91/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. február 11-i 261/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 46., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 7. fejezet, 8. kötet, 10. o.)

A Finanzgericht München (Németország) által 2016. október 17-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Hamamatsu Photonics Deutschland GmbH kontra Hauptzollamt München

(C-529/16. sz. ügy)

(2017/C 030/19)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Finanzgericht München

Az alapeljárás felei

Felperes: Hamamatsu Photonics Deutschland GmbH

Alperes: Hauptzollamt München

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1) Lehetővé teszik-e a 2000. november 16-i 2700/2000/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ által módosított, a Közöségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet⁽²⁾ 28. és azt követő cikkeinek rendelkezései, hogy egy felosztási kulcs alkalmazásával a vámérték alapjául egy először számlázott és bejelentett összegből és az elszámolási időszak lejártát követő átalány jellegű kiigazításból álló, megállapodásban rögzített transzferár szolgáljon, mégpedig attól függetlenül, hogy a kérelmezővel szemben az elszámolási időszak végén utólagos terhelésre vagy jóváírásra kerül-e sor?

2) Amennyiben igen:

Vizsgálható, illetve meghatározható e a vámérték egyszerűsített módszerek alapján, ha az utólagos transzferár-kiigazítások (mind növelő, mind pedig csökkentő) hatásait el kell ismerni?

⁽¹⁾ HL L 311., 17. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 10. kötet, 239. o.

⁽²⁾ HL L 302., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 4. kötet, 307. o.

A Landgericht Frankfurt am Main (Németország) által 2016. október 25-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Kevin Joseph Devine kontra Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA

(C-538/16. sz. ügy)

(2017/C 030/20)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Landgericht Frankfurt am Main

Az alapeljárás felei

Felperes: Kevin Joseph Devine

Alperes: Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1) Úgy kell-e értelmezni a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2012. december 12-i 1215/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ 7. cikke 1. pontjának a) alpontját, hogy a „szerződéses igény” kifejezés magában foglalja a visszautasított beszállás és légi járatok törlése vagy hosszú késése esetén az utasoknak nyújtandó kártalanítás és segítség közös szabályainak megállapításáról, és a 295/91/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. február 11-i 261/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²⁾ 7. cikke szerinti kártalanításhoz való jogot is, amelyet azon üzemeltető légitársasággal szemben érvényesítenek, amely nem az érintett utas szerződéses partnere?

2) Amennyiben alkalmazni kell az 1215/2012/EU rendelet 7. cikkének 1. pontját:

Akkor is az utas végső célállomása tekintendő-e az 1215/2012/EU rendelet 7. cikke 1. pontja b) alpontjának második francia bekezdése szerinti teljesítési helynek a két légi járatot magában foglaló olyan személyszállítás esetén, amelynek során nem töltenek jelentős időt az átszállási repülőtereken, ha a keresettel érvényesített, a 261/2004/EK rendelet 7. cikke szerinti kártalanításhoz való jogot az utazás első szakasza során fellépő zavarra alapítják, és a kereset az első légi járatot üzemeltető légitársaság ellen irányul, amely nem a szállítási szerződés szerződéses partnere?

⁽¹⁾ HL L 351., 1. o.

⁽²⁾ HL L 46., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 7. fejezet, 8. kötet, 10. o.

A Landgericht Frankfurt am Main (Németország) által 2016. október 25-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Richard Rodriguez Serin kontra HOP!-Regional

(C-539/16. sz. ügy)

(2017/C 030/21)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Landgericht Frankfurt am Main

Az alapeljárás felei

Felperes: Richard Rodriguez Serin

Alperes: HOP!-Regional

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1) Úgy kell-e értelmezni a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2000. december 22-i 44/2001/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 5. cikke 1. pontjának a) alpontját, hogy a „szerződéses igény” kifejezés magában foglalja a visszautasított beszállás és légi járatok törlése vagy hosszú késése esetén az utasoknak nyújtandó kártalanítás és segítség közös szabályainak megállapításáról, és a 295/91/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. február 11-i 261/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ 7. cikke szerinti kártalanításhoz való jogot is, amelyet azon üzemeltető légitársasággal szemben érvényesítenek, amely nem az érintett utas szerződéses partnere?

2) Amennyiben alkalmazni kell a 44/2001/EK rendelet 5. cikkének 1. pontját:

Akkor is az utas végső célállomása tekintendő-e a 44/2001/EK rendelet 5. cikke 1. pontja b) alpontjának második francia bekezdése szerinti teljesítési helynek a két légi járatot magában foglaló olyan személyszállítás esetén, amelynek során nem töltenek jelentős időt az átszállási repülőtereken, ha a keresettel érvényesített, a 261/2004/EK rendelet 7. cikke szerinti kártalanításhoz való jogot az utazás első szakasza során fellépő zavarra alapítják, és a kereset az első légi járatot üzemeltető légitársaság ellen irányul, amely nem a szállítási szerződés szerződéses partnere?

⁽¹⁾ HL 2001. L 12., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 4. kötet, 42. o.

⁽²⁾ HL L 46., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 7. fejezet, 8. kötet, 10. o.

A cour d'appel de Mons (Belgium) által 2016. október 28-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – État belge kontra Biologie Dr Antoine SPRL

(C-548/16. sz. ügy)

(2017/C 030/22)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Cour d'appel de Mons

Az alapeljárás felei

Felperes: État belge

Alperes: Biologie Dr Antoine SPRL

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Összeegyeztethető-e a meghatározott jogi formájú társaságok éves beszámolójáról szóló, 1978. július 25-i negyedik tanácsi irányelvben (78/660/EGK irányelv, HL L 222., 1978. augusztus 14., 11. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 21. o.) a mérleg elkészítésére vonatkozó szabályokkal, melyek szerint:

- az éves beszámoló megbízható és valós képet mutat a társaság eszközeiről, forrásairól, pénzügyi helyzetéről és eredményéről (az irányelv 2. cikkének (3) bekezdése);
- a kötelezettségekre és kiadásokra képzett céltartalékok célja a veszteségek vagy tartozások fedezése, amelyek jellege egyértelműen meghatározott, és amelyek a mérleg fordulónapján valószínűleg vagy minden bizonnyal felmerülnek, csak összegük vagy felmerülésük időpontja bizonytalan (az irányelv 20. cikkének (2) bekezdése);
- az értékelést az óvatosság elve alapján kell végezni, így különösen:
 - csak a mérleg fordulónapjáig realizált nyereség vehető figyelembe;
 - figyelembe kell venni a tárgyidőszakban vagy az előző üzleti év során felmerülő valamennyi előrelátható kötelezettséget és feltételezhető veszteséget, még akkor is, ha ezek a kötelezettségek vagy veszteségek csak a mérleg fordulónapja és a mérleg összeállításának időpontja között válnak nyilvánvalóvá (az irányelv 31. cikke (1) bekezdése c) pontjának aa) és bb) alpontja);
- az üzleti évhez tartozó bevételeket és ráfordításokat számításba kell venni, függetlenül az ilyen bevételekhez és ráfordításokhoz kapcsolódó pénzkidadás vagy pénzbevétel teljesítésének időpontjától (az irányelv 31. cikke (1) bekezdésének d) pontja);
- az eszköz és forrástételek alkotóelemeit külön-külön kell értékelni (az irányelv 31. cikke (1) bekezdésének e) pontja);

az, hogy egy részvényopciót kibocsátó társaság az opció értékesítésének árát bevételként elkönyvelheti abban az adóévben, amelynek során az említett opció megszűnt, vagy annak érvényessége lejárt – annak érdekében, hogy figyelembe vegye az opció kibocsátója által az általa vállalt kötelezettséget követően vállalt kockázatot –, nem pedig azon adóév során, amikor az opció értékesítése megtörtént, és az ár véglegesen megszerzésre kerül, azzal, hogy az opció kibocsátója által vállalt kockázatot tartalék elkönyvelése révén külön értékelik?

A Commissione tributaria di Secondo Grado di Bolzano (Olaszország) által 2016. október 31-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Agenzia delle Entrate – Direzione provinciale Ufficio controlli di Bolzano kontra Palais Kaiserchron Srl

(C-549/16. sz. ügy)

(2017/C 030/23)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Commissione tributaria di Secondo Grado di Bolzano

Az alapeljárás felei

Felperes: Agenzia delle Entrate – Direzione provinciale Ufficio controlli di Bolzano

Alperes: Palais Kaiserchron Srl

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Úgy kell-e értelmezni a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv⁽¹⁾ 401. cikkét, hogy a hozzáadottérték-adó és az (1986. április 26-i 131. sz. DPR mellékletét képező táblázat 1. része 5. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerinti, az ingatlan tárgyi eszközökre vonatkozó bérleti szerződések esetén felszámított) bejegyzési illeték halmozottan kivethető, vagy ez utóbbi adó forgalmi adó jellegű?

⁽¹⁾ HL 2006 L 347., 1. o.

A Centrale Raad van Beroep (Hollandia) által 2016. október 31-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – J. Klein Schiphorst kontra Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

(C-551/16. sz. ügy)

(2017/C 030/24)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Centrale Raad van Beroep

Az alapeljárás felei

Felperes: J. Klein Schiphorst

Alperes: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) A 883/2004 rendelet⁽¹⁾ 63. és 7. cikkére, a rendelet céljára és tartalmára, valamint a személyek és a munkavállalók szabad mozgására tekintettel lehet-e az említett rendelet 64. cikke (1) bekezdésének c) pontjában biztosított lehetőséggel oly módon élni, hogy a munkanélküli ellátások exportálási időszakának meghosszabbítása iránti kérelmet fősabály szerint elutasítják, kivéve, ha az exportálási időszak meghosszabbítása az Uvw véleménye szerint az adott egyedi ügy különleges körülményei között – például konkrét és bizonyítható elhelyezkedési kilátás fennállása esetén – észszerűen nem tagadható meg?
- 2) Amennyiben nem, milyen módon kell élniük a tagállamoknak a 883/2004 rendelet 64. cikke (1) bekezdésének c) pontjában biztosított lehetőséggel?

⁽¹⁾ A szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló 2004. április 29-i európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2004 L 166, 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 5. kötet, 72. o.)

A Kammergericht Berlin (Németország) által 2016. november 3-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Doris Margret Lisette Mahnkopf

(C-558/16. sz. ügy)

(2017/C 030/25)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Kammergericht Berlin

Az alapeljárás felei

Kérelmező: Doris Margret Lisette Mahnkopf

További fél: Sven Mahnkopf

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni a 650/2012 rendelet⁽¹⁾ 1. cikkének (1) bekezdését, hogy azon nemzeti jogi rendelkezések is a rendelet („öröklésre” kiterjedő) hatálya alá tartoznak, amelyek – a német Bürgerliches Gesetzbuch (polgári törvénykönyv, a továbbiakban: BGB) 1371. § -ának (1) bekezdéséhez hasonlóan – a másik házastárs törvényes örökrésének megnövelése útján rendezik az egyik házastárs elhalálása után felmerülő vagyoni kérdéseket?
- 2) Az első kérdésre adandó nemleges válasz esetén úgy kell-e értelmezni a 650/2012 rendelet 68.cikkének l) pontját és 67. cikkének (1) bekezdését, hogy a túlélő házastárs örökrésze – még ha annak egy töredéke a BGB 1371. § -ának (1) bekezdéséhez hasonló vagyoni szabályozás alapján elvégzett növelésből származik is – teljes egészében feltüntethető az európai öröklési bizonyítványban?

Ha e kérdésre főszabály szerint nemleges választ kell adni, arra kivételesen mégis adható-e igenlő válasz olyan helyzetek tekintetében, amelyekben

- a) az öröklési bizonyítványnak kizárólag az a rendeltetése, hogy az örökösök érvényesíthessék jogukat egy adott másik tagállamban az örökhagyó e tagállamban található vagyontárgyai tekintetében, és
 - b) az öröklési ügyekben hozott határozatot (a 650/2012 rendelet 4. és 21. cikke), valamint – függetlenül attól, hogy melyik kollíziós jog alkalmazására kerül sor – a házassági vagyoni joggal kapcsolatos kérdéseket ugyanazon nemzeti jogrend alapján kell értékelni?
- 3) Ha az első és második kérdésre teljes egészében nemleges választ kell adni, úgy kell-e értelmezni a 650/2012 rendelet 68. cikkének l) pontját, hogy a túlélő házastárs vagyoni szabályozás alapján megnövelt örökrésze teljes egészében – a növelés miatt azonban csak információs jelleggel – feltüntethető az európai öröklési bizonyítványban?

⁽¹⁾ Az öröklési ügyekre irányadó joghatóságról, az alkalmazandó jogról, az öröklési ügyekben hozott határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, valamint az öröklési ügyekben kiállított közokiratok elfogadásáról és végrehajtásáról, valamint az európai öröklési bizonyítvány bevezetéséről szóló, 2012. július 4-i 650/2012 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2012 L 201., 107. o.; helyesbítések: HL 2012 L 344., 3. o., HL 2013. L 60., 140. o.).

A Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Spanyolország) által 2016. november 14-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Grupo Norte Facility S. A. kontra Angel Manuel Moreira Gómez

(C-574/16. sz. ügy)

(2017/C 030/26)

Az eljárás nyelve: spanyol

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Az alapeljárás felei

Fellebbező fél: Grupo Norte Facility S. A.

Ellenérdekű fél: Angel Manuel Moreira Gómez

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) A határozott időre és határozatlan időre alkalmazott munkavállalók közötti egyenértékűség elve szempontjából „összehasonlítható helyzetnek” minősül-e a munkaszerződés ET 49. cikke (1) bekezdésének c) pontja szerinti „objektív körülmények” miatt történő megszüntetése és az ET 52. cikke szerinti „objektív okokból” eredő megszüntetése, és ennek következtében a két esetre megállapított eltérő végkielégítés a határozott időre és határozatlan időre alkalmazott munkavállalók közötti olyan egyenlőtlen bánásmódot képez-e, amelyet tilt az ESZSZ, az UNICE és a CEEP által a határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodásról szóló, 1999. június 28-i 1999/70/EK tanácsi irányelv⁽¹⁾?

- 2) Amennyiben ez így van, úgy kell-e értelmezni, hogy a helyettesítési szerződéstípus létrehozását jogszerűsítő szociálpolitikai célok a korábban említett keretmegállapodás 4. szakasza 1. pontjának megfelelően az eltérő bánásmódot a munkaszerződés megszüntetése esetén járó kedvezőtlenebb összegű végkielégítés esetén abban az esetben is igazolják, ha a munkáltató szabadon dönt arról, hogy a helyettesítési szerződés határozott idejű legyen?
- 3) Ha úgy tekintjük, hogy annak 4. szakasza 1. pontja alapján nem áll fenn észszerű igazolás, az említett 1999/70 irányelv tényleges érvényesülése biztosítása érdekében úgy kell-e értelmezni, hogy a fent hivatkozott spanyol jogszabályban a határozott időre és határozatlan időre alkalmazott munkavállalók között a szerződés megszüntetése miatt járó végkielégítés tekintetében alkalmazott egyenlőtlen bánásmód a Charta 21. cikkében foglalt tiltott hátrányos megkülönböztetésnek minősül, valamint ellentétes az egyenlő bánásmód és a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elveivel, amelyek az uniós jog általános jogelveit képezik?

(¹) HL 1999., L 175., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 3. kötet, 368. o.

A Törvényszék (kilencedik tanács) T-460/13. sz., Sun Pharmaceutical Industries Ltd, korábban Ranbaxy Laboratories Ltd és Ranbaxy (UK) Ltd kontra Európai Bizottság ügyben 2016. szeptember 8-án hozott ítélete ellen a Sun Pharmaceutical Industries Ltd, korábban Ranbaxy Laboratories Ltd és a Ranbaxy (UK) Ltd által 2016. november 17-én benyújtott fellebbezés

(C-586/16. P. sz. ügy)

(2017/C 030/27)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbezők: Sun Pharmaceutical Industries Ltd, korábban Ranbaxy Laboratories Ltd, Ranbaxy (UK) Ltd (képviselők: R. Vidal és A. Penny Solicitors, B. Kennelly QC Barrister)

A másik fél az eljárásban: Európai Bizottság

A fellebbezők kérelmei

A fellebbezők azt kérik, hogy a Bíróság

- helyezze hatályon kívül a Törvényszék T-460/13. sz. ügyben hozott ítéletét az Európai Bizottságnak a COMP/39.226 – „Lundbeck (citalopram)”-ügyben 2013. június 19-én hozott, az EUMSZ 101. cikk és az EGT-megállapodás 53. cikke cél általi megsértését megállapító határozatának a fellebbezőket érintő részében való megsemmisítésére irányuló kérelmet elutasító részében;
- semmisítse meg a határozat 1. cikkének (4) bekezdését a fellebbezőket érintő részében;
- semmisítse meg a határozat 2. cikkének (4) bekezdését a fellebbezőkkel szemben bírságot kiszabó részében, vagy másodlagosan csökkentse a bírság összegét; és
- a Bizottságot kötelezze a fellebbezők részéről az üggyel és a Bíróság által megfelelőnek ítélt egyéb intézkedéssel kapcsolatban felmerült jogi és egyéb költségek, illetve kiadások viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

1. A Törvényszék tévesen alkalmazta az Európai Unió Bírósága (a továbbiakban: Bíróság) által a Cartes Bancaires kontra Bizottság ítéletben (C-67/13 P, ECLI: EU:C:2014:2204, a továbbiakban: Cartes Bancaires ítélet) felállított, a 101. cikk (1) bekezdése „cél általi” megsértésének bizonyítására vonatkozó tesztet. A fellebbezők és a H. Lundbeck A/S (a továbbiakban: Lundbeck) közötti, 2002. június 16-án hatályba lépett megállapodás (a továbbiakban: megállapodás) nem volt természeténél fogva ártalmas a versenyre. A célja elsősorban a fellebbezők és a Lundbeck közötti oltalmi vita rendezése volt. Annak megállapításához, hogy a megállapodás ténylegesen ártalmas volt-e a versenyre, a Bizottságnak meg kellett vizsgálnia annak hatását.

2. A Törvényszék, annak megállapításával, hogy a fellebbezők és a Lundbeck között a megállapodás megkötése időpontjában valóban „potenciális verseny” állt fenn, nyilvánvalóan elferdítette a Bíróság irataiban található bizonyítékokat. A Bizottságnak objektíve kellett bizonyítania, hogy a fellebbezőknek valóban konkrét lehetőségük volt arra, hogy gazdaságilag életképes módon piacra lépjenek. A bizonyítékok alapján (a) a piacra lépés valós vagy konkrét lehetősége nem állt fenn sem objektíve, sem pedig a gazdasági életképesség szempontjából a megállapodás lejárta előtt, és (b) a megállapodáshoz vezető tárgyalások során a fellebbezőket semmi nem ösztönözte arra, hogy a piacralépési hajlandóságuk tekintetében igazat mondjanak, és megtevesztéssel rávette a Lundbecket, hogy a fellebbezőknek a saját termékét alacsonyabb áron értékesítse, illetve hogy fizessen a fellebbezőknek. Ez ténylegesen lehetővé tette a fellebbezők számára az azonnali piacra lépést, amit adott esetben nem is tehettek volna másként. A Törvényszék nem vette figyelembe a fellebbezők és a Lundbeckkel megállapodást kötő más generikusgyógyszer-gyártók közötti fő különbségtételt, ami abban állt, hogy a fellebbezőknek nem volt valós és konkrét lehetőségük arra, hogy a megállapodás időbeli hatálya alatt forgalombahozatali engedélyt szerezzenek.
3. Mindenesetre nem kellett volna bírságot kiszabni a fellebbezőkkel szemben. A megállapodás időpontjában a bizottsági iránymutatás szerint az ilyen megállapodás nem minősült „cél általi” jogsértésnek. Ez egy olyan új eset, amelyben a Lundbeck a szabadalmi és szabályozási akadályok által legfőképp verseny elleni védelmet élvezett, és amelyben a fellebbezők valóban továbbfejlesztették azon képességüket, hogy az érintett piacon a Lundbeckkel versenyre lépjenek, olcsóbban megszerezve a Lundbeck termékét, amit a fellebbezők a sajátjukként címkéztek fel. A fellebbezőkkel szemben kiszabott bírság figyelmen kívül hagyta a jogsértés újdonság jellegét és a Bizottság észszerűtlen késedelmét: a vizsgálat megindításáról szóló értesítést akár öt évvel a tényleges értesítést megelőzően meg lehetett volna küldeni a fellebbezőknek.

A Törvényszék (kilencedik tanács) T-469/13. sz., Generics (UK) kontra Bizottság ügyben 2016. szeptember 8-án hozott ítélete ellen a Generics (UK) Ltd által 2016. november 18-án benyújtott fellebbezés

(C-588/16. P. sz. ügy)

(2017/C 030/28)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: Generics (UK) Ltd (képviselők: I. Vandenborre advocaat és T. Goetz Rechtsanwalt)

A másik fél az eljárásban: Európai Bizottság

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság

— helyezze hatályon kívül az ítéletet vagy tegyen meg más, megfelelőnek bizonyuló intézkedést.

Jogalapok és fontosabb érvek

1. **Első jogalap:** A Törvényszék nem bizonyította, hogy a vitarendezési megállapodások a Cartes Bancaires ítélet értelmében vett „cél általi” jogsértéseknek minősülnek. Így különösen a Törvényszék nem fejté ki, hogy a vitarendezési megállapodások önmagukban hogyan tárják fel a verseny tekintetében az ahhoz elegendő károssági fokot, hogy ne legyen szükség a tényleges vagy potenciális hatásaik megállapítására. Ehelyett a Törvényszék kétségeit és bizonytalanságát fejezi ki a vitarendezési megállapodások elemzésének gyenge pontjaival kapcsolatban.
2. **Második jogalap:** A Törvényszék megállapításait alátámasztó bizonyítékok nem felelnek meg a pontos, megbízható, következetes és átfogó bizonyítékok azon követelményének, amelyet a Törvényszék a „cél általi” jogsértés bizonyításához szükségesnek ítélt meg.
3. **Harmadik jogalap:** A Törvényszék megfordítja a bizonyítási terhet azáltal, hogy a vitarendezési megállapodások jogszerűségének alátámasztására a Generics (UK) annak bizonyítására kötelezi, hogy a forgalomba hozatal esetén bizonyára jogvitára került volna sor, és hogy a Generics (UK) bizonyára pervesztes lett volna.

4. **Negyedik jogalap:** A Törvényszék az EUMSZ 101. cikk (3) bekezdése alkalmazhatóságának Bizottság általi elutasítását nem vizsgálta felül teljes mértékben.
5. **Ötödik jogalap:** A Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor felülvizsgálati hatáskörét túllépve az EUMSZ 101. cikk (3) bekezdésének újabb, a határozatban nem szereplő megsértését állapította meg, és a Bizottság indokolását a saját indokolásával helyettesítette.
6. **Hatodik jogalap:** A Törvényszék nem sorakoztatott fel világos, pontos és következetes bizonyítékokat azon megállapítás alátámasztására, hogy a Generics (UK) az állítólagos jogsértést szándékosan vagy gondatlanul követte el, amint azt a Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ 23. cikkének (2) bekezdése megköveteli.

⁽¹⁾ HL 2003. L 1, 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 2. kötet, 205. o.

2016. november 21-én benyújtott kereset – Európai Bizottság kontra Görög Köztársaság

(C-590/16. sz. ügy)

(2017/C 030/29)

Az eljárás nyelve: görög

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselők: F. Tomat és C. Kyratsa meghatalmazottak)

Alperes: Görög Köztársaság

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Bíróság

- állapítsa meg, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 258. cikke értelmében a Görög Köztársaság – olyan jogszabály elfogadásával és fenntartásával, amely lehetővé teszi harmadik országokkal, konkrétan Törökországgal, Albániával, valamint Macedónia Volt Jugoszláv Köztársasággal határos területeken elhelyezkedő, az Evros folyón a Kipoi, valamint Kakavia és az Euzone határátkelőhelyen található üzemanyag-töltő állomásokon jóváhagyta petróleumtermékeknek jövedéki adó alkalmazása nélkül értékesítését – nem teljesítette a 2008/118/EK irányelv⁽¹⁾ 7. cikkének (1) bekezdéséből eredő kötelezettségeit;
- a Görög Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

1. A Bizottság által a görög hatóságoknak küldött 2014. szeptember 1-jei, indokolással ellátott vélemény szerint Görögország – azzal, hogy jóváhagyta a Hellenic Duty Free Shops SA társaság irányítása alatt álló, az Evros folyón a Kipoi, valamint Kakavia és az Euzone határátkelőhelyen található üzemanyag-töltő állomásokon jóváhagyta petróleumtermékeknek jövedéki adó alkalmazása nélkül értékesítését – nem teljesítette a jövedéki adóra vonatkozó általános rendelkezésekről szóló 2008/118 irányelvből eredő kötelezettségeit, amennyiben nem ismeri el, hogy az említett értékesítés tényleges forgalomba bocsátásnak minősül. Az említett töltőállomásokon üzemanyagnak a gépjárművek számára történő közvetlen biztosítása forgalomba bocsátásnak minősül, és jövedékiadó-köteles.
2. A fő szabálytól – amely szerint az adót a fogyasztás helye szerint tagállamban kell megfizetni – való eltérés eseteit az uniós jogalkotó kifejezetten előírta. A harmadik országokba történő kivitelre vonatkozó egyszerűsített eljárásoknak a jövedékiadó-köteles kőolajtermékek értékesítésére történő alkalmazása ellentétes a 2008/118 irányelvvvel, mivel az nem tartozik az irányelv egyik releváns rendelkezésének hatálya alá sem.

⁽¹⁾ HL 2009. L 9., 12. o.

A Törvényszék (kilencedik tanács) T-472/13. sz., H. Lundbeck A/S és Lundbeck Ltd kontra Európai Bizottság ügyben 2016. szeptember 8-án hozott ítélete ellen a H. Lundbeck A/S és a Lundbeck Ltd által 2016. november 18-án benyújtott fellebbezés

(C-591/16. P. sz. ügy)

(2017/C 030/30)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbezők: H. Lundbeck A/S, Lundbeck Ltd (képviselők: R. Subiotto QC Barrister és T. Kuhn Rechtsanwalt)

A többi fél az eljárásban: Európai Bizottság, Gyógyszeripari Egyesületek Európai Szövetsége (EFPIA)

A fellebbezők kérelmei

A fellebbezők azt kérik, hogy a Bíróság:

- részben vagy egészben helyezze hatályon kívül az ítéletet;
- semmisítse meg a határozatot a fellebbezőket érintő részében, vagy másodlagosan törölje a fellebbezőkkel szemben a határozat értelmében kiszabott bírságokat, vagy harmadlagosan jelentős mértékben csökkentse a fellebbezőkkel szemben a határozat értelmében kiszabott bírságokat;
- a Bizottságot kötelezze a fellebbezők részéről ezen eljárásban és a Törvényszék előtti eljárásban felmerült jogi és egyéb költségek viselésére;
- szükség esetén utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé a Bíróság ítéletének megfelelő ismételt elbírálás céljából;
- tegyen meg más, e Bíróság által megfelelőnek tartott intézkedést.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az első jogalappal a fellebbezők azt állítják, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor helyben hagyta a Bizottság azon megállapítását, hogy a megállapodások célja a verseny korlátozása volt. A Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy a megállapodás cél általi versenykorlátozásnak minősül még akkor is, ha a Lundbeck szabadalmi oltalmának hatálya alá tartozik. Egy ilyen megállapodás a természeténél fogva nem tekinthető a versenyre nézve ártalmasnak, mivel olyan korlátozásokat tartalmaz, mint amelyeket a szabadalom jogosultja a szabadalmak érvényesítésére irányuló bírósági határozatokkal megszerezhetett volna. Önmagában egy pénzösszeg kifizetése nem teheti az olyan, egyébként jogszerű és problémamentes megállapodást, mint a szóban forgó szabadalmi vitarendezési megállapodás, cél általi versenykorlátozássá. Éppen ezért a GUK UK megállapodást, amelyet a Törvényszék a Lundbeck szabadalmi oltalmának hatálya alá tartozónak tekintett, nem lehetett volna cél általi versenykorlátozásnak minősíteni. Ugyanez a megállapítás igaz a többi öt megállapodásra is, mivel a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor ezeket a Lundbeck szabadalmi oltalmának terjedelmét meghaladónak minősítette.

A második jogalappal a fellebbezők azt állítják, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor elmulasztotta a megfelelő jogi teszt alkalmazását annak megállapításához, hogy vajon öt vagy hat megállapodás tartalmazott olyan korlátozást, amely meghaladta a Lundbeck szabadalmi oltalmának terjedelmét. A Törvényszéknek meg kellett volna határoznia, hogy az EUMSZ 101. cikk értelmében vett „szándékegyeség” állt-e fenn a Lundbeck és az egyes generikusgyógyszer-gyártók között arra nézve, hogy a megállapodás(ok), a GUK UK megállapodás kivételével, olyan korlátozásokat állítsanak fel, amelyek meghaladják a Lundbeck szabadalmi oltalmának terjedelmét. Ezen teszt alkalmazása szükségszerűen azon jogi megállapításhoz vezet, hogy a megállapodások a Lundbeck szabadalmi oltalmának tárgyi hatálya alá tartoznak.

A harmadik jogalappal a fellebbezők azt állítják, hogy még ha helyes is a Törvényszék azon jogi minősítése, hogy a hat megállapodás közül öt – vagy kevesebb – meghaladja a Lundbeck szabadalmi oltalmának terjedelmét, a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor azt állapította meg, hogy az oltalom terjedelmét meghaladó megállapodások céljaik által korlátozták a versenyt. Gazdasági és jogi összefüggéseikben a megállapodások természetüknél fogva nem voltak ártalmasak a versenyre, és nem hasonlíthatók a piacfelosztó megállapodásokhoz; a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, mivel nem végezte el az összehasonlító elemzést.

A negyedik jogalappal a fellebbezők azt állítják, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, nyilvánvalóan tévesen értékelte a bizonyítékokat, és ellentmondásosan indokolta a Bizottság azon megállapításának helyben hagyását, hogy a Lundbeck és a generikusgyógyszer-gyártók tényleges és potenciális versenytársak voltak a megállapodások ideje alatt, függetlenül attól, hogy a generikusgyógyszer-gyártók termékei sértették-e a Lundbeck szabadalmait. Először is, a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, mivel nem vette figyelembe a jogi akadályok, mégpedig a Lundbeck szabadalmi oltalmainak fennállását, amely megakadályozta a generikusgyógyszer-gyártókat a citalopram termékek jogsértő forgalmazásában. Másodszor, a Törvényszék azon megállapítása, hogy a Lundbeck kételkedett a szabadalmainak érvényességében, téves jogalkalmazáson, a bizonyítékok nyilvánvalóan tévesen értékelésén és ellentmondásos indokoláson alapul. Harmadszor, a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor azt állapította meg, hogy a megállapodások megkötése utáni, de sok esetben a megállapodások lejárta előtti időszakra vonatkozó bizonyítékok nem lehetnek döntő jelentőségűek annak megállapításához, hogy a generikusgyógyszer-gyártók a Lundbeck potenciális versenytársai voltak-e. Ezek a dokumentumok tudományos bizonyítékokat tartalmaznak arra vonatkozóan, hogy a generikusgyógyszer-gyártók vagy a gyógyszerhatóanyag-gyártók megsértették a Lundbeck szabadalmait, továbbá tartalmaznak előzetes nemzeti bírósági meghagyást vagy a Lundbecknek az egyes generikusgyógyszer-gyártók által felhasznált gyógyszerhatóanyagból előállított citalopram termékekkel szembeni védelmének más formáját, illetve az Európai Szabadalmi Hivatalnak (a továbbiakban: EPO) a Lundbeck kristályosítási szabadalmának minden releváns szempontból való érvényességére vonatkozó megerősítését, amelynek bizonyító erejét a Bizottság vitatja. Végül, a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot és elmulasztotta az indokolást, amikor megállapította, hogy minden generikusgyógyszer-gyártónak tényleges és konkrét lehetősége volt a piacra lépésre, anélkül hogy megfelelően megvizsgálta volna, hogy ezt a citalopram megsértése nélkül megtehették volna-e.

Az ötödik jogalappal a fellebbezők azt állítják, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor helyben hagyta a Bizottság által a Lundbeckkel szemben kiszabott bírságot. Először is, a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, mivel tévesen alkalmazta a felróhatóság mércéjét. Másodszor, a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a Bizottság azon megállapítását helyben hagyta, hogy a Lundbecknek tudnia kellett a magatartásának versenyellenes jellegéről. Harmadszor, a Törvényszék megsértette a jobbiztonság elvét és a visszaható hatály tilalmát, amikor helyben hagyta a szimbolikus összeget meghaladó bírság kiszabását.

A hatodik jogalappal a fellebbezők másodlagos jelleggel azt állítják, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot és nem adott megfelelő indokolást, amikor helyben hagyta a Bizottság által a fellebbezőkkel szemben kiszabott bírság számítását. A bírság alapjául szolgáló eladások értéke magában foglalja a Lundbeck azon EGT-tagállamokban teljesített eladásait, amelyekben a generikusgyógyszer-gyártók nem léphettek piacra, mivel forgalombahozatali engedélyt csak a megállapodások lejártát követően kaptak, vagy mivel mint Ausztriában, a Lundbeck citalopram-vegyületre vonatkozó szabadalma oltalom alatt állt a megállapodások időbeli hatályának nagy része alatt. Továbbá, ebben az ügyben indokolt az enyhe súly szerinti százalék alkalmazása, különösen mivel a megállapodások nem hasonlíthatók a kartellekhez, és a tényleges földrajzi hatályuk sokkal korlátozottabb volt, mint a névleges földrajzi hatályuk.

A Törvényszék (kibővített kilencedik tanács) T-346/14. sz., Yanukovych kontra Tanács ügyben 2016. szeptember 15-én hozott ítélete ellen Viktor Fedorovych Yanukovych által 2016. november 23-án benyújtott fellebbezés

(C-598/16. P. sz. ügy)

(2017/C 030/31)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: Viktor Fedorovych Yanukovych (képviselő: T. Beazley QC)

A többi fél az eljárásban: az Európai Unió Tanácsa, Európai Bizottság, Lengyel Köztársaság

A fellebbező kérelmei

- A Bíróság helyezze hatályon kívül a Törvényszék (kibővített kilencedik tanács) 2016. szeptember 15-i T-346/14. sz. ítéletét a fellebbezésben kifejtett mértékben, nevezetesen ezen ítélet rendelkező részének 2. és 4. pontját;
- adjon helyt a fellebbező által a Törvényszék előtti eljárás során előterjesztett kérelmeknek az alábbiakban kifejtett mértékben, nevezetesen:
 - semmisítse meg a 2014/119/KKBP határozat módosításáról szóló, 2015. január 29-i (KKBP) 2015/143 tanácsi határozatot ⁽¹⁾ (a továbbiakban: második módosító határozat);

- semmisítse meg a 2014/119/KKBP határozat módosításáról szóló, 2015. március 5-i (KKBP) 2015/364 tanácsi határozatot ⁽²⁾, és
- semmisítse meg a 208/2014/EU rendelet végrehajtásáról szóló, 2015. március 5-i (EU) 2015/357 tanácsi végrehajtási rendeletet ⁽³⁾,

amennyiben e jogi aktusok a fellebbezőre vonatkoznak; és

- kötelezze az Európai Unió Tanácsát a fellebbezés és a kereseti kérelmet kiigazító beadványban foglalt megsemmisítés iránti kérelem költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

1. Az **első jogalap** azon alapul, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor arra a következtetésre jutott, hogy a második módosító határozattal módosított, a 2014/119/KKBP tanácsi határozat 1. cikkének (1) bekezdésében szereplő jegyzékbe vételi kritérium összeegyeztethető a közös kül- és biztonságpolitikának az Európai Unióról szóló Szerződés 21. cikkében kifejtett célkitűzéseivel. A Törvényszék nem ismerte el azt, hogy olyan körülmények között, mint a jelen esetben, amikor hitelt érdemlő bizonyítékok léteznek azzal kapcsolatban, hogy az érintett országban az emberi jogok alapvető elvei vagy a jogállamiság tiszteletben tartásával összefüggésben nincs következetes és megfelelő gyakorlat, az állami pénzeszközök hűtlen kezelésének állítólagos tényállásával kapcsolatban legalább folyamatban lévő büntetőeljárásra vagy más bírósági eljárásra kell, hogy sor kerüljön az érintett országban.
2. A **második jogalap** azon alapul, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor 1) nem következtetett arra, hogy hitelt érdemlő bizonyítékok léteznek azzal kapcsolatban, hogy Ukrajnában az emberi jogok vagy a jogállamiság tiszteletben tartásával összefüggésben nincs következetes és megfelelő gyakorlat, és amikor 2) „magas rangú igazságügyi hatóság[ként]” minősített bizonyos olyan ukrán hatóságokat, amelyek bizonyítékaira az Európai Unió Tanácsa támaszkodott. A Törvényszék továbbá tévesen alkalmazta a jogot, amikor az 1) és a 2) pontra vonatkozó álláspontját illetően nem szolgált indokolással.
3. A **harmadik jogalap** azon alapul, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor 1) arra következtetett, hogy a fellebbező nevének az ukrán hatóságok 2014. október 10-i levele alapján való jegyzékbe vétele teljesíti a jegyzékbe vételi kritériumot, és amikor 2) arra következtetett, hogy a fellebbező jegyzékbe vételével kapcsolatban a Tanács nem vétett nyilvánvaló mérlegelési hibát.

⁽¹⁾ Az ukrajnai helyzetre tekintettel egyes személyekkel, szervezetekkel és szervekkel szembeni korlátozó intézkedések meghozataláról szóló 2014/119/KKBP határozat módosításáról szóló, 2015. január 29-i (KKBP) 2015/143 tanácsi határozat (HL 2015. L 24., 16. o.).

⁽²⁾ Az ukrajnai helyzetre tekintettel egyes személyekkel, szervezetekkel és szervekkel szembeni korlátozó intézkedések meghozataláról szóló 2014/119/KKBP határozat módosításáról szóló, 2015. március 5-i (KKBP) 2015/364 tanácsi határozat (HL 2015. L 62., 25. o.).

⁽³⁾ Az ukrajnai helyzetre tekintettel egyes személyekkel, szervezetekkel és szervekkel szembeni korlátozó intézkedések meghozataláról szóló 208/2014/EU rendelet végrehajtásáról szóló, 2015. március 5-i (EU) 2015/357 tanácsi végrehajtási rendelet (HL 2015. L 62., 1. o.).

A Törvényszék (kibővített kilencedik tanács) T-348/14. sz., Yanukovych kontra Tanács ügyben 2016. szeptember 15-én hozott ítélete ellen Oleksandr Viktorovych Yanukovych által 2016. november 23-án benyújtott fellebbezés

(C-599/16. P. sz. ügy)

(2017/C 030/32)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: Oleksandr Viktorovych Yanukovych (képviselő: T. Beazley QC)

A többi fél az eljárásban: az Európai Unió Tanácsa, Európai Bizottság

A fellebbező kérelmei

- A Bíróság helyezze hatályon kívül a Törvényszék (kibővített kilencedik tanács) 2016. szeptember 15-i T-348/14. sz. ítéletét a fellebbezésben kifejtett mértékben, nevezetesen ezen ítélet rendelkező részének 2. és 4. pontját;

- adjon helyt a fellebbező által a Törvényszék előtti eljárás során előterjesztett kérelmeknek az alábbiakban kifejtett mértékben, nevezetesen:
 - semmisítse meg a 2014/119/KKBP határozat módosításáról szóló, 2015. január 29-i (KKBP) 2015/143 tanácsi határozatot ⁽¹⁾ (a továbbiakban: második módosító határozat);
 - semmisítse meg a 2014/119/KKBP határozat módosításáról szóló, 2015. március 5-i (KKBP) 2015/364 tanácsi határozatot ⁽²⁾, és
 - semmisítse meg a 208/2014/EU rendelet végrehajtásáról szóló, 2015. március 5-i (EU) 2015/357 tanácsi végrehajtási rendeletet ⁽³⁾,

amennyiben e jogi aktusok a fellebbezőre vonatkoznak; és

- kötelezze az Európai Unió Tanácsát a fellebbezés és a kereseti kérelmet kigazító beadványban foglalt megsemmisítés iránti kérelem költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

1. Az **első jogalap** azon alapul, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor arra a következtetésre jutott, hogy a második módosító határozattal módosított, a 2014/119/KKBP tanácsi határozat 1. cikkének (1) bekezdésében szereplő jegyzékbe vételi kritérium összeegyeztethető a közös kül- és biztonságpolitikának az Európai Unióról szóló Szerződés 21. cikkében kifejtett célkitűzéseivel. A Törvényszék nem ismerte el azt, hogy olyan körülmények között, mint a jelen esetben, amikor hitelt érdemlő bizonyítékok léteznek azzal kapcsolatban, hogy az érintett országban az emberi jogok alapvető elvei vagy a jogállamiság tiszteletben tartásával összefüggésben nincs következetes és megfelelő gyakorlat, az állami pénzeszközök hűtlen kezelésének állítólagos tényállásával kapcsolatban legalább folyamatban lévő büntetőeljárásra vagy más bírósági eljárásra kell, hogy sor kerüljön az érintett országban.
2. A **második jogalap** azon alapul, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor 1) nem következtetett arra, hogy hitelt érdemlő bizonyítékok léteznek azzal kapcsolatban, hogy Ukrajnában az emberi jogok vagy a jogállamiság tiszteletben tartásával összefüggésben nincs következetes és megfelelő gyakorlat, és amikor 2) „magas rangú igazságügyi hatóság[ként]” minősített bizonyos olyan ukrán hatóságokat, amelyek bizonyítékaira az Európai Unió Tanácsa támaszkodott. A Törvényszék továbbá tévesen alkalmazta a jogot, amikor az 1) és a 2) pontra vonatkozó álláspontját illetően nem szolgált indokolással.
3. A **harmadik jogalap** azon alapul, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor 1) arra következtetett, hogy a fellebbező nevének az ukrán hatóságok 2014. december 30-i levele alapján való jegyzékbe vétele teljesíti a jegyzékbe vételi kritériumot, és amikor 2) arra következtetett, hogy a fellebbező jegyzékbe vételével kapcsolatban a Tanács nem vétett nyilvánvaló mérlegelési hibát.

⁽¹⁾ Az ukrainai helyzetre tekintettel egyes személyekkel, szervezetekkel és szervekkel szembeni korlátozó intézkedések meghozataláról szóló 2014/119/KKBP határozat módosításáról szóló, 2015. január 29-i (KKBP) 2015/143 tanácsi határozat (HL 2015. L 24., 16. o.).

⁽²⁾ Az ukrainai helyzetre tekintettel egyes személyekkel, szervezetekkel és szervekkel szembeni korlátozó intézkedések meghozataláról szóló 2014/119/KKBP határozat módosításáról szóló, 2015. március 5-i (KKBP) 2015/364 tanácsi határozat (HL 2015. L 62., 25. o.).

⁽³⁾ Az ukrainai helyzetre tekintettel egyes személyekkel, szervezetekkel és szervekkel szembeni korlátozó intézkedések meghozataláról szóló 208/2014/EU rendelet végrehajtásáról szóló, 2015. március 5-i (EU) 2015/357 tanácsi végrehajtási rendelet (HL 2015. L 62., 1. o.).

A Törvényszék (hetedik tanács) T-207/15. sz., National Iranian Tanker Company kontra az Európai Unió Tanácsa ügyben 2016. szeptember 14-én hozott ítélete ellen a National Iranian Tanker Company által 2016. november 24-én benyújtott fellebbezés

(C-600/16. P. sz. ügy)

(2017/C 030/33)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: National Iranian Tanker Company (képviselők: T. de la Mare QC, M. Lester QC, J. Pobjoy barristers, R. Chandrasekera, S. Ashley, C. Murphy solicitors)

A másik fél az eljárásban: az Európai Unió Tanácsa

A fellebbező kérelmei

- A Bíróság helyezze hatályon kívül a Törvényszék 2016. szeptember 14-i National Iranian Tanker Company kontra az Európai Unió Tanácsa ítéletét (T-207/15. sz. ügy);
- határozzon a Törvényszék előtt folyamatban volt ügyben, különösen:
 - semmisítse meg a 2015. február 12-i (KKBP) 2015/236 tanácsi határozatot⁽¹⁾ és a 2015. február 12-i (EU) 2015/230 tanácsi végrehajtási rendeletet⁽²⁾, amennyiben e jogi aktusok a fellebbezőre vonatkoznak;
 - másodlagosan állapítsa meg, hogy a (módosított) 2010. július 26-i 2010/413/KKBP tanácsi határozat⁽³⁾ 20. cikke (1) bekezdésének c) pontja, valamint a (módosított) 2012. március 23-i 267/2012/EU tanácsi rendelet⁽⁴⁾ 23. cikke (2) bekezdésének d) pontja jogellenesség miatt alkalmazhatatlan, amennyiben e jogi aktusok a fellebbezőre vonatkoznak; és
- kötelezze a másik felet a fellebbezés és a Törvényszék előtti eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Fellebbezésének alátámasztása érdekében a fellebbező négy jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalap azon alapul, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy a 2015. február 12-i (KKBP) 2015/236 tanácsi határozat és a 2015. február 12-i (EU) 2015/230 tanácsi végrehajtási rendelet nem sértette a jogerő, a jogbiztonság, a bizalomvédelem és a véglegesség elvét vagy az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikke értelmében vett hatékony jogorvoslathoz való jogot.
2. A második jogalap azon alapul, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy a fellebbező tekintetében teljesültek a jegyzékbe vételi kritériumok.
3. A harmadik jogalap azon alapul, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy a fellebbező alapvető jogaiba való beavatkozás arányos volt.
4. A negyedik jogalap azon alapul, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor elutasította a fellebbező másodlagosan előterjesztett érvét, amely szerint a jegyzékbe vételi kritérium tág értelmezése e kritériumot aránytalanná tenné.

⁽¹⁾ Az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről szóló 2010/413/KKBP határozat módosításáról szóló, 2015. február 12-i (KKBP) 2015/236 tanácsi határozat (HL L 39., 18. o.).

⁽²⁾ Az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről szóló 267/2012/EU rendelet végrehajtásáról szóló, 2015. február 12-i (EU) 2015/230 tanácsi végrehajtási rendelet (HL L 39., 3. o.).

⁽³⁾ Az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről és a 2007/140/KKBP közös álláspont hatályon kívül helyezéséről szóló, 2010. július 26-i 2010/413/KKBP tanácsi határozat (HL L 195., 39. o.; helyesbítés: HL 2010. L 197., 19. o.).

⁽⁴⁾ Az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről és a 961/2010/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2012. március 23-i 267/2012/EU tanácsi rendelet (HL L 88., 1. o.; helyesbítések: HL 2012. L 332., 31. o.; HL 2014. L 93., 85. o.).

A Törvényszék (kilencedik tanács) T-467/13. sz., Arrow Group ApS, Arrow Generics Ltd kontra Európai Bizottság ügyben 2016. szeptember 8-án hozott ítélete ellen az Arrow Group ApS, Arrow Generics Ltd által 2016. november 24-én benyújtott fellebbezés

(C-601/16. P. sz. ügy)

(2017/C 030/34)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbezők: Arrow Group ApS, Arrow Generics Ltd (képviselők: C. Firth, S. Kon és C. Humpe solicitors)

A másik fél az eljárásban: Európai Bizottság

A fellebbezők kérelmei

A fellebbezők azt kérik, hogy a Bíróság:

- helyezze hatályon kívül a Törvényszék T-467/13. sz. ügyben 2016. szeptember 8-án hozott ítéletét, és/vagy semmisítse meg az AT.39226 – Lundbeck-ügyben 2013. június 19-én hozott C(2013) 3803 final bizottsági határozat 1., 2. és 3. cikkét annyiban, amennyiben azok az Arrow-ra vonatkoznak; vagy
- másodlagosan helyezze hatályon kívül a Törvényszék T-467/13. sz. ügyben 2016. szeptember 8-án hozott ítéletét, és az ügyet utalja vissza a Törvényszék elé; vagy
- harmadlagosan helyezze hatályon kívül a Törvényszék T-467/13. sz. ügyben 2016. szeptember 8-án hozott ítéletét annyiban, amennyiben az ítélet helybenhagyta a C(2013) 3803 final bizottsági határozat 2. cikkében az Arrow-val szemben az Egyesült Királyságra vonatkozó megállapodás és a dán megállapodás miatt kiszabott bírságot, vagy csökkentse e bírság összegét; és
- kötelezze a Bizottságot az Arrow költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Első jogalap: a Törvényszék nem megfelelően végezte el a potenciális verseny vonatkozó vizsgálatot.

1. Először is a Törvényszék az Arrow-ra hárította a bizonyítási terhet, és mentesítette a Bizottságot azon kötelezettsége alól, hogy bizonyítsa a potenciális verseny fennállását.
2. Másodszor a Törvényszék tévesen következtetett a potenciális verseny fennállására egy sor olyan feltevésből, amely ellentétes azzal az elvvel, miszerint a potenciális verseny feltételezi a tényleges és konkrét piacra lépés lehetőségének fennállását.
3. Harmadszor a Törvényszék aránytalan jelentőséget tulajdonított a Lundbeck szándékának, és tévesen értékelt a megállapodások aláírását követően bekövetkezett tények bizonyító erejét.
4. Negyedszer a Törvényszék nem vette figyelembe az angol bíróság Paroxetine-ítéletének relevanciáját és hatását.
5. Ötödször a Törvényszék tévesen következtetett potenciális verseny fennállására abból a tényből, hogy az Arrow lépéseket tett a piacra lépés előkészítése érdekében.
6. Hatodszor a Törvényszék tévesen alkalmazta a Lundbeck szabadalmainak ideiglenes érvénytelenségére és bitorlásuk hiányára vonatkozó vélelmet.

Második jogalap: a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy a szabadalmi vitarendezési megállapodások célja a verseny korlátozása volt:

1. Először is a Törvényszék figyelmen kívül hagyta azt a tényt, hogy egy olyan megállapodás, amely „csupán alkalmas” a verseny korlátozására, nem jelent cél általi jogsértést.
2. Másodszor a Törvényszék tévútra vezette magát azáltal, hogy a megállapodásokat lényegében a piacról kizáró megállapodásoknak minősítette.
3. Harmadszor a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy a Bizottság bizonyíthatja a megállapodások versenyellenes célját anélkül, hogy meg kellene vizsgálnia azt a helyzetet, amely a megállapodások hiányában állt volna fenn.

Harmadik jogalap: a Törvényszék tévedett, amikor elfogadta a Bizottság azon megállapításait, miszerint az Arrow az állítólagos jogsértés elkövetésekor szándékosan vagy gondatlanul járt el, és nem lehetett volna bírságot kiszabni.

A Törvényszék (kilencedik tanács) T-111/14. sz., Unitec Bio kontra Tanács ügyben 2016. szeptember 15-én hozott ítélete ellen az Európai Unió Tanácsa által 2016. november 24-én benyújtott fellebbezés

(C-602/16. P. sz. ügy)

(2017/C 030/35)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: az Európai Unió Tanácsa (képviselők: H. Marcos Fraile meghatalmazott és N. Tuominen ügyvéd)

A többi fél az eljárásban: Unitec Bio SA, Európai Bizottság, European Biodiesel Board (EBB)

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

- helyezze hatályon kívül a Törvényszék T-111/14. sz., Unitec Bio SA kontra az Európai Unió Tanácsa ügyben 2016. szeptember 15-én hozott, a Tanáccsal 2016. szeptember 16-án közölt ítéletét;
- utasítsa el a felperes által a vitatott rendelet megsemmisítése iránt az elsőfokú eljárásban előterjesztett keresetet;
- a felperest kötelezze a Tanács részéről az elsőfokú, valamint a fellebbezési eljárásban felmerülő költségek viselésére.

Másodlagosan

- utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé újbóli elbírálás céljából;
- az elsőfokú és a fellebbezési eljárás költségeivel kapcsolatban jelenleg ne határozzon.

Jogalapok és fontosabb érvek

1. **Először** is a Törvényszék hibás jogi kritériumot alkalmazott annak megvizsgálásakor, hogy a Tanács rendelkezett-e bizonyítékkal annak eldöntéséhez, hogy a hazai nyersanyagoknak az érintett argentin exportálók nyilvántartásaiban feltüntetett árai kellőképpen torzultak annak igazolásához, hogy figyelmen kívül hagyják ezeket az árakat, és hogy az alaprendelet⁽¹⁾ 2. cikke (5) bekezdésének második albekezdésében foglalt módszert alkalmazzák. A Törvényszék ezzel túl nagy bizonyítási terhet rótt az intézményre.
2. **Másodszer** nem megfelelően indokolt a Törvényszék azon megállapítása, amely szerint az intézmények által benyújtott bizonyítékok nem voltak elegendőek annak igazolására, hogy a TDE-rendszer a fő nyersanyagok árának észrevehető torzulását váltja ki Argentínában.
3. **Harmadszer** a megtámadott ítéletnek a felperest érintő dömpingellenes vámokat megsemmisítő rendelkező része aránytalan a Törvényszék által vizsgált egyetlen megsemmisítési jogalaphoz viszonyítva, és a jogellenesség megállapításával nemkívánatos hatásokat gyakorol.
4. A Tanács alá fogja támasztani, hogy a megtámadott ítélet több helyen is az érvényességét befolyásoló téves jogalkalmazást tartalmaz. Ezenfelül a Tanács előadja, hogy a felperes első jogalapját alátámasztó tények kellően megalapozottak ahhoz, hogy a Bíróság határozzon e jogalapról, és elutasítsa a keresetet.
5. A Tanács ezért tisztelettel azt kéri, hogy a Bíróság helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet, és utasítsa el a felperes által a vitatott rendelet megsemmisítése iránt az elsőfokú eljárásban előterjesztett keresetet.

⁽¹⁾ Az Európai Közösségekben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 2009. november 30-i 1225/2009/EK tanácsi rendelet (HL 2009. L 343., 51. o., helyesbítések: HL 2010. L 7., 22. o., HL 2016. L 44., 20. o.) (alaprendelet).

A Törvényszék (kilencedik tanács) T-139/14. sz., PT Wilmar Bioenergi Indonesia és PT Wilmar Nabati Indonesia kontra Tanács ügyben 2016. szeptember 15-én hozott ítélete ellen az Európai Unió Tanácsa által 2016. november 24-én benyújtott fellebbezés

(C-603/16. P. sz. ügy)

(2017/C 030/36)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: az Európai Unió Tanácsa (képviselők: H. Marcos Fraile meghatalmazott és N. Tuominen ügyvéd)

A többi fél az eljárásban: PT Wilmar Bioenergi Indonesia, PT Wilmar Nabati Indonesia, Európai Bizottság, European Biodiesel Board (EBB)

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

- helyezze hatályon kívül a Törvényszék T-139/14. sz., PT Wilmar Bioenergi Indonesia és PT Wilmar Nabati Indonesia kontra az Európai Unió Tanácsa ügyben 2016. szeptember 15-én hozott, a Tanáccsal 2016. szeptember 16-án közölt ítéletét;
- utasítsa el a vitatott rendelet megsemmisítése iránt az elsőfokú eljárásban előterjesztett keresetet;
- a felpereseket kötelezze a Tanács részéről az elsőfokú, valamint a fellebbezési eljárásban felmerülő költségek viselésére.

Másodlagosan

- utalja vissza az ügyeket a Törvényszék elé újbóli elbírálás céljából;
- az elsőfokú és a fellebbezési eljárás költségeivel kapcsolatban jelenleg ne határozzon.

Jogalapok és fontosabb érvek

1. **Először** is a Törvényszék hibás jogi kritériumot alkalmazott annak megvizsgálásakor, hogy a Tanács rendelkezett-e bizonyítékkal annak eldöntéséhez, hogy a hazai nyersanyagoknak az érintett indonéz exportálók nyilvántartásaiban feltüntetett árai kellőképpen torzultak annak igazolásához, hogy figyelmen kívül hagyják ezeket az árakat, és hogy az alaprendelet⁽¹⁾ 2. cikke (5) bekezdésének második albekezdésében foglalt módszert alkalmazzák. A Törvényszék ezzel túl nagy bizonyítási terhet rótt az intézményre.
2. **Másodszor** nem megfelelően indokolt a Törvényszék azon megállapítása, amely szerint az intézmények által benyújtott bizonyítékok nem voltak elegendők annak igazolására, hogy a TDE-rendszer a fő nyersanyagok árának észrevehető torzulását váltja ki Indonéziában.
3. **Harmadszor** a megtámadott ítéletnek a felpereseket érintő dömpingellenes vámokat megsemmisítő rendelkező része aránytalan a Törvényszék által elfogadott egyetlen megsemmisítési jogalaphoz viszonyítva, és a jogellenesség megállapításával nemkívánatos hatásokat gyakorol.
4. A Tanács alá fogja támasztani, hogy a megtámadott ítélet több helyen is az érvényességét befolyásoló téves jogalkalmazást tartalmaz. Ezenfelül a Tanács előadja, hogy a felperesek hatodik jogalapját alátámasztó tények kellően megalapozottak ahhoz, hogy a Bíróság határozzon e jogalapról, és elutasítsa a keresetet.
5. A Tanács ezért tisztelettel azt kéri, hogy a Bíróság helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet, és utasítsa el a felperesek által a vitatott rendelet megsemmisítése iránt az elsőfokú eljárásban előterjesztett keresetet.

⁽¹⁾ Az Európai Közösségekben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 2009. november 30-i 1225/2009/EK tanácsi rendelet (HL 2009. L 343., 51. o., helyesbítések: HL 2010. L 7., 22. o., HL 2016. L 44., 20. o.) (alaprendelet).

**A Törvényszék (kilencedik tanács) T-121/14. sz., PT Pelita Agung Agrindustri kontra Tanács ügyben
2016. szeptember 15-én hozott ítélete ellen az Európai Unió Tanácsa által 2016. november 24-én
benyújtott fellebbezés**

(C-604/16. P. sz. ügy)

(2017/C 030/37)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: az Európai Unió Tanácsa (képviselők: H. Marcos Fraile meghatalmazott és N. Tuominen ügyvéd)

A többi fél az eljárásban: PT Pelita Agung Agrindustri, Európai Bizottság, European Biodiesel Board (EBB)

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

- helyezze hatályon kívül a Törvényszék T-121/14. sz., PT Pelita Agung Agrindustri kontra az Európai Unió Tanácsa ügyben 2016. szeptember 15-én hozott, a Tanáccsal 2016. szeptember 16-án közölt ítéletét;
- utasítsa el a vitatott rendelet megsemmisítése iránt az elsőfokú eljárásban előterjesztett keresetet;
- a felperest kötelezze a Tanács részéről az elsőfokú, valamint a fellebbezési eljárásban felmerülő költségek viselésére.

Másodlagosan

- utalja vissza az ügyeket a Törvényszék elé újbóli elbírálás céljából;
- az elsőfokú és a fellebbezési eljárás költségeivel kapcsolatban jelenleg ne határozzon.

Jogalapok és fontosabb érvek

1. **Először** is a Törvényszék hibás jogi kritériumot alkalmazott annak megvizsgálásakor, hogy a Tanács rendelkezett-e bizonyítékkal annak eldöntéséhez, hogy a hazai nyersanyagoknak az érintett indonéz exportálók nyilvántartásaiban feltüntetett árai kellőképpen torzultak annak igazolásához, hogy figyelmen kívül hagyják ezeket az árakat, és hogy az alaprendelet⁽¹⁾ 2. cikke (5) bekezdésének második albekezdésében foglalt módszert alkalmazzák. A Törvényszék ezzel túl nagy bizonyítási terhet rótt az intézményre.
2. **Másodszer** nem megfelelően indokolt a Törvényszék azon megállapítása, amely szerint az intézmények által benyújtott bizonyítékok nem voltak elegendőek annak igazolására, hogy a TDE-rendszer a fő nyersanyagok árának észrevehető torzulását váltja ki Indonéziában.
3. **Harmadszer** a megtámadott ítéletnek a felperest érintő dömpingellenes vámokat megsemmisítő rendelkező része aránytalan a Törvényszék által elfogadott egyetlen megsemmisítési jogalaphoz viszonyítva, és a jogellenesség megállapításával nemkívánatos hatásokat gyakorol.
4. A Tanács alá fogja támasztani, hogy a megtámadott ítélet több helyen is az érvényességét befolyásoló téves jogalkalmazást tartalmaz. Ezenfelül a Tanács előadja, hogy a felperes második jogalapját alátámasztó tények kellően megalapozottak ahhoz, hogy a Bíróság határozzon e jogalapról, és elutasítsa a keresetet.
5. A Tanács ezért tisztelettel azt kéri, hogy a Bíróság helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet, és utasítsa el a felperes által a vitatott rendelet megsemmisítése iránt az elsőfokú eljárásban előterjesztett keresetet.

⁽¹⁾ Az Európai Közösségekben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 2009. november 30-i 1225/2009/EK tanácsi rendelet (HL 2009. L 343., 51. o., helyesbítések: HL 2010. L 7., 22. o., HL 2016. L 44., 20. o.) (alaprendelet).

A Törvényszék (kilencedik tanács) T-120/14. sz., PT Ciliandra Perkasa kontra Tanács ügyben 2016. szeptember 15-én hozott ítélete ellen az Európai Unió Tanácsa által 2016. november 24-én benyújtott fellebbezés

(C-605/16. P. sz. ügy)

(2017/C 030/38)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: az Európai Unió Tanácsa (képviselők: H. Marcos Fraile meghatalmazott és N. Tuominen ügyvéd)

A többi fél az eljárásban: PT Ciliandra Perkasa, Európai Bizottság, European Biodiesel Board (EBB)

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

- helyezze hatályon kívül a Törvényszék T-120/14. sz., PT Ciliandra Perkasa kontra az Európai Unió Tanácsa ügyben 2016. szeptember 15-én hozott, a Tanáccsal 2016. szeptember 16-án közölt ítéletét;
- utasítsa el a vitatott rendelet megsemmisítése iránt az elsőfokú eljárásban előterjesztett keresetet;
- a felperest kötelezze a Tanács részéről az elsőfokú, valamint a fellebbezési eljárásban felmerülő költségek viselésére.

Másodlagosan

- utalja vissza az ügyeket a Törvényszék elé újbóli elbírálás céljából;
- az elsőfokú és a fellebbezési eljárás költségeivel kapcsolatban jelenleg ne határozzon.

Jogalapok és fontosabb érvek

1. **Először** is a Törvényszék hibás jogi kritériumot alkalmazott annak megvizsgálásakor, hogy a Tanács rendelkezett-e bizonyítékkal annak eldöntéséhez, hogy a hazai nyersanyagoknak az érintett indonéz exportálók nyilvántartásaiban feltüntetett árai kellőképpen torzultak annak igazolásához, hogy figyelmen kívül hagyják ezeket az árakat, és hogy az alaprendelet⁽¹⁾ 2. cikke (5) bekezdésének második albekezdésében foglalt módszert alkalmazzák. A Törvényszék ezzel túl nagy bizonyítási terhet rótt az intézményre.
2. **Másodszer** nem megfelelően indokolt a Törvényszék azon megállapítása, amely szerint az intézmények által benyújtott bizonyítékok nem voltak elegendőek annak igazolására, hogy a TDE-rendszer a fő nyersanyagok árának észrevehető torzulását váltja ki Indonéziában.
3. **Harmadszer** a megtámadott ítéletnek a felperest érintő dömpingellenes vámokat megsemmisítő rendelkező része aránytalan a Törvényszék által elfogadott egyetlen megsemmisítési jogalaphoz viszonyítva, és a jogellenesség megállapításával nemkívánatos hatásokat gyakorol.
4. A Tanács alá fogja támasztani, hogy a megtámadott ítélet több helyen is az érvényességét befolyásoló téves jogalkalmazást tartalmaz. Ezenfelül a Tanács előadja, hogy a felperes harmadik jogalapját alátámasztó tények kellően megalapozottak ahhoz, hogy a Bíróság határozzon e jogalapról, és elutasítsa a keresetet.
5. A Tanács ezért tisztelettel azt kéri, hogy a Bíróság helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet, és utasítsa el a felperes által a vitatott rendelet megsemmisítése iránt az elsőfokú eljárásban előterjesztett keresetet.

⁽¹⁾ Az Európai Közösségekben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 2009. november 30-i 1225/2009/EK tanácsi rendelet (HL 2009. L 343., 51. o., helyesbítések: HL 2010. L 7., 22. o., HL 2016. L 44., 20. o.) (alaprendelet).

A Törvényszék (kilencedik tanács) T-80/14. sz., PT Musim Mas kontra Tanács ügyben 2016. szeptember 15-én hozott ítélete ellen az Európai Unió Tanácsa által 2016. november 24-én benyújtott fellebbezés

(C-606/16. P. sz. ügy)

(2017/C 030/39)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: az Európai Unió Tanácsa (képviselők: H. Marcos Fraile meghatalmazott és N. Tuominen ügyvéd)

A többi fél az eljárásban: PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas), Európai Bizottság, European Biodiesel Board (EBB)

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

- helyezze hatályon kívül a Törvényszék T-80/14. sz., PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) kontra az Európai Unió Tanácsa ügyben 2016. szeptember 15-én hozott, a Tanáccsal 2016. szeptember 16-án közölt ítéletét;
- utasítsa el a vitatott rendelet megsemmisítése iránt az elsőfokú eljárásban előterjesztett keresetet;
- a felperest kötelezze a Tanács részéről az elsőfokú, valamint a fellebbezési eljárásban felmerülő költségek viselésére.

Másodlagosan

- utalja vissza az ügyeket a Törvényszék elé újbóli elbírálás céljából;
- az elsőfokú és a fellebbezési eljárás költségeivel kapcsolatban jelenleg ne határozzon.

Jogalapok és fontosabb érvek

1. **Először** is a Törvényszék hibás jogi kritériumot alkalmazott annak megvizsgálásakor, hogy a Tanács rendelkezett-e bizonyítékkal annak eldöntéséhez, hogy a hazai nyersanyagoknak az érintett indonéz exportálók nyilvántartásaiban feltüntetett árai kellőképpen torzultak annak igazolásához, hogy figyelmen kívül hagyják ezeket az árakat, és hogy az alaprendelet⁽¹⁾ 2. cikke (5) bekezdésének második albekezdésében foglalt módszert alkalmazzák. A Törvényszék ezzel túl nagy bizonyítási terhet rótt az intézményre.
2. **Másodszor** nem megfelelően indokolt a Törvényszék azon megállapítása, amely szerint az intézmények által benyújtott bizonyítékok nem voltak elegendők annak igazolására, hogy a TDE-rendszer a fő nyersanyagok árának észrevehető torzulását váltja ki Indonéziában.
3. **Harmadszor** a megtámadott ítéletnek a felperest érintő dömpingellenes vámokat megsemmisítő rendelkező része aránytalan a Törvényszék által elfogadott egyetlen megsemmisítési jogalaphoz viszonyítva, és a jogellenesség megállapításával nemkívánatos hatásokat gyakorol.
4. A Tanács alá fogja támasztani, hogy a megtámadott ítélet több helyen is az érvényességét befolyásoló téves jogalkalmazást tartalmaz. Ezenfelül a Tanács előadja, hogy a felperes második jogalapjának második részét alátámasztó tények kellően megalapozottak ahhoz, hogy a Bíróság határozzon e jogalapról, és elutasítsa a keresetet.
5. A Tanács ezért tisztelettel azt kéri, hogy a Bíróság helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet, és utasítsa el a felperes által a vitatott rendelet megsemmisítése iránt az elsőfokú eljárásban előterjesztett keresetet.

⁽¹⁾ Az Európai Közösségekben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 2009. november 30-i 1225/2009/EK tanácsi rendelet (HL 2009. L 343., 51. o., helyesbítések: HL 2010. L 7., 22. o., HL 2016. L 44., 20. o.) (alaprendelet).

**A Törvényszék (kilencedik tanács) T-112/14. sz., Molinos Río de la Plata és társai kontra Tanács
ügyben 2016. szeptember 15-én hozott ítélete ellen az Európai Unió Tanácsa által 2016.
november 24-én benyújtott fellebbezés**

(C-607/16. P. sz. ügy)

(2017/C 030/40)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: az Európai Unió Tanácsa (képviselők: H. Marcos Fraile meghatalmazott és N. Tuominen ügyvéd)

A többi fél az eljárásban: Molinos Río de la Plata SA, Oleaginosa Moreno Hermanos SACIFI y A, Vicentin SAIC, Aceitera General Deheza SA, Bunge Argentina SA, Cámara Argentina de Biocombustibles (Carbio), Európai Bizottság, European Biodiesel Board (EBB)

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

- helyezze hatályon kívül a Törvényszék T-112/14–T-116/14. és T-119/14. sz., Molinos Río de la Plata SA és társai kontra az Európai Unió Tanácsa ügyben 2016. szeptember 15-én hozott, a Tanáccsal 2016. szeptember 16-án közölt ítéletét;
- utasítsa el a vitatott rendelet megsemmisítése iránt az elsőfokú eljárásban előterjesztett kereseteket;
- a felpereseket kötelezze a Tanács részéről az elsőfokú, valamint a fellebbezési eljárásban felmerülő költségek viselésére.

Másodlagosan

- utalja vissza az ügyeket a Törvényszék elé újbóli elbírálás céljából;
- az elsőfokú és a fellebbezési eljárás költségeivel kapcsolatban jelenleg ne határozzon.

Jogalapok és fontosabb érvek

1. **Először** is a Törvényszék hibás jogi kritériumot alkalmazott annak megvizsgálásakor, hogy a Tanács rendelkezett-e bizonyítékkal annak eldöntéséhez, hogy a hazai nyersanyagoknak az érintett argentin exportálók nyilvántartásaiban feltüntetett árai kellőképpen torzultak annak igazolásához, hogy figyelmen kívül hagyják ezeket az árakat, és hogy az alaprendelet⁽¹⁾ 2. cikke (5) bekezdésének második albekezdésében foglalt módszert alkalmazzák. A Törvényszék ezzel túl nagy bizonyítási terhet rótt az intézményre.
2. **Másodszor** nem megfelelően indokolt a Törvényszék azon megállapítása, amely szerint az intézmények által benyújtott bizonyítékok nem voltak elegendők annak igazolására, hogy a TDE-rendszer a fő nyersanyagok árának észrevehető torzulását váltja ki Argentínában.
3. **Harmadszor** a megtámadott ítéletnek a felpereseket érintő dömpingellenes vámokat megsemmisítő rendelkező része aránytalan a Törvényszék által vizsgált egyetlen megsemmisítési jogalaphoz viszonyítva, és a jogellenesség megállapításával nemkívánatos hatásokat gyakorol.
4. A Tanács alá fogja támasztani, hogy a megtámadott ítélet több helyen is az érvényességét befolyásoló téves jogalkalmazást tartalmaz. Ezenfelül a Tanács előadja, hogy a felperesek első jogalapját alátámasztó tények kellően megalapozottak ahhoz, hogy a Bíróság határozzon e jogalapról, és elutasítsa a kereseteket.
5. A Tanács ezért tisztelettel azt kéri, hogy a Bíróság helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet, és utasítsa el a felperesek által a vitatott rendelet megsemmisítése iránt az elsőfokú eljárásban előterjesztett kereseteket.

⁽¹⁾ Az Európai Közösségekben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 2009. november 30-i 1225/2009/EK tanácsi rendelet (HL 2009. L 343., 51. o., helyesbítések: HL 2010. L 7., 22. o., HL 2016. L 44., 20. o.) (alaprendelet).

A Törvényszék (kilencedik tanács) T-117/14. sz., Cargill kontra Tanács ügyben 2016. szeptember 15-én hozott ítélete ellen az Európai Unió Tanácsa által 2016. november 24-én benyújtott fellebbezés

(C-608/16. P. sz. ügy)

(2017/C 030/41)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: az Európai Unió Tanácsa (képviselők: H. Marcos Fraile meghatalmazott és N. Tuominen ügyvéd)

A többi fél az eljárásban: Cargill SACI, Európai Bizottság, European Biodiesel Board (EBB)

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

- helyezze hatályon kívül a Törvényszék T-117/14. sz., Cargill SACI kontra az Európai Unió Tanácsa ügyben 2016. szeptember 15-én hozott, a Tanáccsal 2016. szeptember 16-án közölt ítéletét;
- utasítsa el a felperes által a vitatott rendelet megsemmisítése iránt az elsőfokú eljárásban előterjesztett keresetet;
- a felperest kötelezze a Tanács részéről az elsőfokú, valamint a fellebbezési eljárásban felmerülő költségek viselésére.

Másodlagosan

- utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé újbóli elbírálás céljából;
- az elsőfokú és a fellebbezési eljárás költségeivel kapcsolatban jelenleg ne határozzon.

Jogalapok és fontosabb érvek

1. **Először** is a Törvényszék hibás jogi kritériumot alkalmazott annak megvizsgálásakor, hogy a Tanács rendelkezett-e bizonyítékkal annak eldöntéséhez, hogy a hazai nyersanyagoknak az érintett argentin exportálók nyilvántartásaiban feltüntetett árai kellőképpen torzultak annak igazolásához, hogy figyelmen kívül hagyják ezeket az árakat, és hogy az alaprendelet⁽¹⁾ 2. cikke (5) bekezdésének második albekezdésében foglalt módszert alkalmazzák. A Törvényszék ezzel túl nagy bizonyítási terhet rótt az intézményre.
2. **Másodszor** nem megfelelően indokolt a Törvényszék azon megállapítása, amely szerint az intézmények által benyújtott bizonyítékok nem voltak elegendőek annak igazolására, hogy a TDE-rendszer a fő nyersanyagok árának észrevehető torzulását váltja ki Argentínában.
3. **Harmadszor** a megtámadott ítéletnek a felperest érintő dömpingellenes vámokat megsemmisítő rendelkező része aránytalan a Törvényszék által vizsgált egyetlen megsemmisítési jogalaphoz viszonyítva, és a jogellenesség megállapításával nemkívánatos hatásokat gyakorol.
4. A Tanács alá fogja támasztani, hogy a megtámadott ítélet több helyen is az érvényességét befolyásoló téves jogalkalmazást tartalmaz. Ezenfelül a Tanács előadja, hogy a felperes első jogalapját alátámasztó tények kellően megalapozottak ahhoz, hogy a Bíróság határozzon e jogalapról, és elutasítsa a keresetet.
5. A Tanács ezért tisztelettel azt kéri, hogy a Bíróság helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet, és utasítsa el a felperes által a vitatott rendelet megsemmisítése iránt az elsőfokú eljárásban előterjesztett keresetet.

⁽¹⁾ Az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 2009. november 30-i 1225/2009/EK tanácsi rendelet (HL 2009. L 343., 51. o., helyesbítések: HL 2010. L 7., 22. o., HL 2016. L 44., 20. o.) (alaprendelet).

A Törvényszék (kilencedik tanács) T-118/14. sz., LDC Argentina kontra Tanács ügyben 2016. szeptember 15-én hozott ítélete ellen az Európai Unió Tanácsa által 2016. november 24-én benyújtott fellebbezés

(C-609/16. P. sz. ügy)

(2017/C 030/42)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: az Európai Unió Tanácsa (képviselők: H. Marcos Fraile meghatalmazott és N. Tuominen ügyvéd)

A többi fél az eljárásban: LDC Argentina SA, Európai Bizottság, European Biodiesel Board (EBB)

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

- helyezze hatályon kívül a Törvényszék T-118/14. sz., LDC Argentina SA kontra az Európai Unió Tanácsa ügyben 2016. szeptember 15-én hozott, a Tanáccsal 2016. szeptember 16-án közölt ítéletét;
- utasítsa el a felperes által a vitatott rendelet megsemmisítése iránt az elsőfokú eljárásban előterjesztett keresetet;
- a felperest kötelezze a Tanács részéről az elsőfokú, valamint a fellebbezési eljárásban felmerülő költségek viselésére.

Másodlagosan

- utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé újbóli elbírálás céljából;
- az elsőfokú és a fellebbezési eljárás költségeivel kapcsolatban jelenleg ne határozzon.

Jogalapok és fontosabb érvek

1. **Először** is a Törvényszék hibás jogi kritériumot alkalmazott annak megvizsgálásakor, hogy a Tanács rendelkezett-e bizonyítékkal annak eldöntéséhez, hogy a hazai nyersanyagoknak az érintett argentin exportálók nyilvántartásaiban feltüntetett árai kellőképpen torzultak annak igazolásához, hogy figyelmen kívül hagyják ezeket az árakat, és hogy az alaprendelet⁽¹⁾ 2. cikke (5) bekezdésének második albekezdésében foglalt módszert alkalmazzák. A Törvényszék ezzel túl nagy bizonyítási terhet rótt az intézményre.
2. **Másodszer** nem megfelelően indokolt a Törvényszék azon megállapítása, amely szerint az intézmények által benyújtott bizonyítékok nem voltak elegendőek annak igazolására, hogy a TDE-rendszer a fő nyersanyagok árának észrevehető torzulását váltja ki Argentínában.
3. **Harmadszer** a megtámadott ítéletnek a felperest érintő dömpingellenes vámokat megsemmisítő rendelkező része aránytalan a Törvényszék által vizsgált egyetlen megsemmisítési jogalaphoz viszonyítva, és a jogellenesség megállapításával nemkívánatos hatásokat gyakorol.
4. A Tanács alá fogja támasztani, hogy a megtámadott ítélet több helyen is az érvényességét befolyásoló téves jogalkalmazást tartalmaz. Ezenfelül a Tanács előadja, hogy a felperes első jogalapját alátámasztó tények kellően megalapozottak ahhoz, hogy a Bíróság határozzon e jogalapról, és elutasítsa a keresetet.
5. A Tanács ezért tisztelettel azt kéri, hogy a Bíróság helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet, és utasítsa el a felperes által a vitatott rendelet megsemmisítése iránt az elsőfokú eljárásban előterjesztett keresetet.

⁽¹⁾ Az Európai Közösségekben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 2009. november 30-i 1225/2009/EK tanácsi rendelet (HL 2009. L 343., 51. o., helyesbítések: HL 2010. L 7., 22. o., HL 2016. L 44., 20. o.) (alaprendelet).

A Törvényszék (kilencedik tanács) T-471/13. sz., Xellia Pharmaceuticals ApS, Alpharma kontra Európai Bizottság ügyben 2016. szeptember 8-án hozott ítélete ellen a Xellia Pharmaceuticals ApS, Alpharma, LLC, korábban Zoetis Products LLC által 2016. november 25-én benyújtott fellebbezés

(C-611/16. P. sz. ügy)

(2017/C 030/43)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbezők: Xellia Pharmaceuticals ApS, Alpharma, LLC, korábban Zoetis Products LLC (képviselő: D.W. Hull solicitor)

A másik fél az eljárásban: Európai Bizottság

A fellebbezők kérelmei

A fellebbezők azt kérik, hogy a Bíróság:

- egészben vagy részben helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;
- egészben vagy részben semmisítse meg a határozatot;
- törölje vagy lényegesen csökkentse a bírságot;
- másodlagosan utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé, hogy ez utóbbi döntsön a Bíróság ítéletének megfelelően;
- kötelezze a Bizottságot ezen eljárás és a Törvényszék előtti eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbezők kilenc, a Törvényszék által elkövetett téves jogalkalmazásra alapított jogalpra hivatkoznak.

- 1) A Törvényszék hibás jogi kritériumot alkalmazott annak értékelésekor, hogy az Alpharma potenciális versenytárs volt-e azzal összefüggésben, hogy termékei megsértették a Lundbeck szabadalmait. Arra vonatkozó bizonyítékok hiányában, hogy a Lundbeck szabadalmi gyengék voltak, vélelmezni kell a szabadalmak érvényességét, és azt, hogy a bitorló termékkel való piaci lépés jogellenes.
- 2) Annak elismerése ellenére, hogy az Alpharma csak kevéssel a vitarendezést megelőzően tudta meg, hogy a Lundbeck szabadalmát megadják, és hogy a termékei sértik a Lundbeck szabadalmait, a Törvényszék nem vizsgálta meg, hogy a Bizottság bizonyította-e, hogy a piaci lépés e további akadályainak fényében az Alpharma piaci lépése továbbra is gazdaságilag életképes stratégia volt-e. Ehelyett a Törvényszék a határozatban nem hivatkozott bizonyítékokra támaszkodott, és tévesen hárította át a bizonyítási terhet a fellebbezőkre, hogy cáfolják meg a Bizottság azon állítását, miszerint az Alpharma potenciális versenytárs volt.
- 3) A Törvényszék hibás jogi kritériumot alkalmazott annak értékelésekor, hogy a vitarendezési megállapodás „cél általi” versenykorlátozásnak minősül-e, mivel nem vizsgálta meg azt, hogy a Bizottság bizonyította-e, hogy a vitarendezési megállapodás kellő valószínűséggel negatív hatásokkal járt, és nem vette figyelembe azt a tényt, hogy a Bizottságnak nem volt korábbi tapasztalata az ilyen típusú szabadalmi vitarendezéssel kapcsolatban.
- 4) A Törvényszék nem vizsgálta meg, hogy a Bizottság bizonyította-e azon állítását, miszerint a vitarendezési megállapodásban foglalt korlátozás túllépett a Lundbeck szabadalmainak hatályán.
- 5) A Törvényszék hibás jogi kritériumot alkalmazott annak értékelésekor, hogy a bizottsági vizsgálat időtartama túl hosszú volt-e, és hogy megsértették-e a fellebbezők védelemhez való jogát.
- 6) A Törvényszék hibát követett el, amikor helybenhagyta a Bizottság azon döntését, hogy a határozatot a Zoetisnek (jelenleg: Alpharma LLC) címezi, a Merck Generics Holding GmbH-nak azonban nem, annak ellenére, hogy a Bizottság a határozatban egyáltalán nem hivatkozott olyan körülményre, amely miatt e két társaság helyzetét meg kellett különböztetni.

- 7) A Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy a jogi helyzet kellően világos volt a vitarendezési megállapodás megkötésekor, és hogy a fellebbezők egyértelműen megismerhették jogaikat és kötelezettségeiket, és ennek megfelelően járhattak el.
- 8) A Törvényszék tévedett, amikor helybenhagyta a határozatot annak ellenére, hogy a Bizottság a bírság megállapításakor egyértelműen figyelmen kívül hagyta az állítólagos jogsértés súlyát, noha ezt az 1/2003 rendelet⁽¹⁾ 23. cikkének (3) bekezdése megköveteli.
- 9) A Törvényszék hibás jogi kritériumot alkalmazott az A.L. Industrier-vel szemben kiszabott bírság felső mértékének megfelelő 10 %-os küszöbérték kiszámításakor releváns év meghatározása során.

⁽¹⁾ A Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet (HL 2003. L 1., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 2. kötet, 205. o.).

A Törvényszék (kilencedik tanács) T-470/13. sz., Merck KGaA kontra Európai Bizottság ügyben 2016. szeptember 8-án hozott ítélete ellen a Merck KGaA által 2016. november 28-án benyújtott fellebbezés

(C-614/16. P. sz. ügy)

(2017/C 030/44)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: Merck KGaA (képviselők: B. Bär-Bouyssiére Rechtsanwalt, S. Smith solicitor, R. Kreisberger barrister, D. Mackersie advocate)

A másik fél az eljárásban: Európai Bizottság, Generics (UK) Ltd

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

- helyezze hatályon kívül az ítélet rendelkező részének 1) pontját;
- semmisítse meg a határozat 1. cikkének (1) bekezdését és 2. cikkének (1) bekezdését, valamint a 3. és 4. cikket annyiban, amennyiben ezek a Merckre vonatkoznak.
- másodlagosan törölje vagy csökkentse a Merckkel szemben kiszabott bírságot;
- helyezze hatályon kívül az ítélet rendelkező részének 2) pontját, és kötelezze a Bizottságot saját költségeinek és a Merck költségeinek viselésére mind az elsőfokú eljárást, mint pedig ezen fellebbezési eljárást illetően.

Jogalapok és fontosabb érvek

1. A fellebbező első fellebbezési jogalapja azon alapul, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy a Generics (UK) (a továbbiakban: GUK) és a Lundbeck között kötött szabadalmi vitarendezési megállapodások (a továbbiakban: SZVM-ek) az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdése értelmében vett cél általi korlátozások:
 - i. Először is a fellebbező azzal érvel, hogy a Törvényszék tévútra vezette magát az alkalmazandó jogi kritériumot, illetve az annak meghatározására irányuló helyes megközelítést illetően, hogy az SZVM-ek cél általi korlátozásnak minősíthetők-e, különösen a C-67/13. P. sz. bankkártyák-ügyben megerősített jogi elvek fényében.
 - ii. Másodszor a fellebbező azzal érvel, hogy a Törvényszék tévesen nem vizsgálta meg azt, hogy az SZVM-ek szövege kellő károssági fokot mutat-e.
 - iii. Harmadszor a fellebbező azzal érvel, hogy a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy az SZVM-ek kellő károssági fokot mutatnak, mivel e megállapodások a piacról kizáró megállapodásokkal egyenértékűek.
 - iv. Negyedszer a fellebbező azzal érvel, hogy a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy az SZVM-ek kellő károssági fokot mutatnak, mivel olyan jogviták elkerülésére irányultak, amelyek kimenetele bizonytalan volt.

- v. Ötödször a fellebbező azzal érvel, hogy a Törvényszék tévesen tekintette a GUK-nak az SZVM-ek értelmében történő fizetést a cél általi korlátozás fő elemei egyikének.
 - vi. Hatodszor a fellebbező azzal érvel, hogy a Törvényszék a cél általi korlátozásra vonatkozó megállapításának alátámasztása érdekében tévesen támaszkodott az SZVM-ek szövegével kapcsolatban nem lévő ténybeli megfontolásokra.
 - vii. Hetedszer a fellebbező azzal érvel, hogy a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy az EGT-re vonatkozó SZVM túllépte a Lundbeck szabadalmainak hatályát.
2. A fellebbező második fellebbezési jogalapja azon alapul, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy a GUK és a Lundbeck az SZVM-ek megkötésének idején potenciális versenytársak voltak:
- viii. Nyolcadszor a fellebbező azzal érvel, hogy a Törvényszék tévedett, amikor nem vizsgálta meg, hogy a Bizottság által megállapított nyolc piacralépési útvonal gazdaságilag életképes, illetve a gyakorlatban kivitelezhető volt-e a GUK számára kellően rövid időn belül.
 - ix. Kilencedszer a fellebbező azzal érvel, hogy a Törvényszék hibát követett el, amikor megfordította a potenciális versenyre vonatkozó bizonyítási terhet.
 - x. Tizedszer a fellebbező azzal érvel, hogy a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy az a tény, hogy a felek megkötötték az SZVM-eket, releváns a potenciális verseny értékelése során.
 - xi. Tizenegyedszer a fellebbező azzal érvel, hogy a Törvényszék tévedett, amikor nem ismerte el, hogy a potenciális verseny értékelését nem lehet figyelembe venni a „cél általi” korlátozás értékelésével összefüggésben.
3. A fellebbező harmadik fellebbezési jogalapja azon alapul, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor helyben hagyta a Bizottság által a fellebbezővel szemben kiszabott bírságot:
- xii. Tizenkettedszer a fellebbező azzal érvel, hogy a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy a Bizottság hatáskörrel rendelkezett arra, hogy a fellebbezővel szemben bírságot szabjon ki, illetve másodlagosan arra, hogy ne csak szimbolikus bírságot szabjon ki.
-

TÖRVÉNYSZÉK

A Törvényszék 2016. december 13-i ítélete – Al-Ghabra kontra Bizottság

(T-248/13. sz. ügy) ⁽¹⁾

(„Közös kül- és biztonságpolitika — Az Oszáma bin Ládennel, az al-Kaida hálózattal és a Tálibánnal összeköttetésben álló egyes személyekkel és szervezetekkel szembeni korlátozó intézkedések — 881/2002/EK rendelet — Az Egyesült Nemzetek valamely szerve által összeállított listára felvett személy pénzeszközeinek és gazdasági erőforrásainak befagyasztása — E személy nevének a 881/2002 rendelet I. mellékletében szereplő listára történő felvétele — Megsemmisítés iránti kereset — Észszerű határidő — A felhozott indokok megalapozottságának vizsgálatára és indokolására irányuló kötelezettség — Bírósági felülvizsgálat”)

(2017/C 030/45)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Mohammed Al-Ghabra (London, Egyesült Királyság) (képviselők: E. Grieves barrister és J. Carey solicitor)

Alperes: Európai Bizottság (képviselők kezdetben: M. Konstantinidis, T. Scharf és F. Erlbacher, később: M. Konstantinidis és F. Erlbacher meghatalmazottak)

Az alperest támogató beavatkozók: Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága (képviselők kezdetben: S. Behzadi-Spencer és V. Kaye, később: V. Kaye, majd: S. Brandon és végül: C. Crane meghatalmazottak, segítőjük: T. Eicke QC), Európai Unió Tanácsa (képviselők: J.-P. Hix és E. Finnegan meghatalmazottak)

Az ügy tárgya

Az egyrészről az Oszáma bin Ládennel, az Al-Kaida [helyesen: al-Kaida]-hálózattal és a Tálibánnal összeköttetésben álló egyes személyekkel és szervezetekkel szemben meghatározott szigorító [helyesen: korlátozó] intézkedések bevezetéséről és a 467/2001/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló 881/2002/EK tanácsi rendelet 74. alkalommal történő módosításáról szóló, 2007. január 10-i 14/2007/EK bizottsági rendelet (HL 2007. L 6., 6. o.) felperest érintő részében, és másrészről az Oszáma bin Ládennel, az Al-Kaida [helyesen: al-Kaida]-hálózattal és a Tálibánnal összeköttetésben álló egyes személyekkel és szervezetekkel szemben meghatározott szigorító [helyesen: korlátozó] intézkedések bevezetéséről, valamint az egyes termékek és szolgáltatások Afganisztánba történő kivitelének tilalmáról, a repülési tilalom megerősítéséről és az afganisztáni Tálibánt illető pénzkészletek és egyéb pénzügyi források befagyasztásáról szóló, 467/2001/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2002. május 27-i 881/2002/EK tanácsi rendelet (HL 2002. L 139., 9. o., magyar nyelvű különkiadás 18. fejezet, 1. kötet, 294. o.) rendelkezéseinek hatálya alá tartozó személyek és szervezetek listáján a felperes neve fenntartásának megerősítéséről szóló, 2013. március 6-i Ares (2013) 188023. sz. bizottsági határozat megsemmisítése iránt az EUMSZ 263. cikk alapján benyújtott kérelem.

Az ítélet rendelkező része

- 1) A Törvényszék a keresetet abban a részében, amely az Oszáma bin Ládennel, az Al-Kaida [helyesen: al-Kaida]-hálózattal és a Tálibánnal összeköttetésben álló egyes személyekkel és szervezetekkel szemben meghatározott szigorító [helyesen: korlátozó] intézkedések bevezetéséről és a 467/2001/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló 881/2002/EK tanácsi rendelet 74. alkalommal történő módosításáról szóló, 2007. január 10-i 14/2007/EK bizottsági rendelet Mohammed Al-Ghabrát érintő részében történő megsemmisítésére irányul, mint elfogadhatatlant elutasítja.
- 2) A Törvényszék a keresetet fennmaradó részében mint megalapozatlant elutasítja.
- 3) A Törvényszék M. Al-Ghabrát kötelezi saját költségeinek, valamint az Európai Bizottság részéről felmerült költségeknek a viselésére.
- 4) Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága, valamint az Európai Unió Tanácsa maguk viselik saját költségeiket.

⁽¹⁾ HL C 9., 2014.1.11.

A Törvényszék 2016. december 13-i ítélete – European Dynamics Luxembourg és Evropaiki Dynamiki kontra Bizottság

(T-764/14. sz. ügy) ⁽¹⁾

(„Szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések — Közbeszerzési eljárás — Az ASEAN árutovábbítási rendszer (ACTS) fejlesztése és megvalósítása és az ehhez való szakmai segítségnyújtás — Az egyik ajánlattevő ajánlatának elutasítása — A szerződés más ajánlattevő részére történő odaítélése — Kiválasztási szempontok — Odaítélési szempontok — Indokolási kötelezettség — Nyilvánvaló értékelési hiba — Egyenlő bánásmód — Átláthatóság”)

(2017/C 030/46)

Az eljárás nyelve: görög

Felek

Felperesek: European Dynamics Luxembourg SA (Luxembourg, Luxemburg) és Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Athén, Görögország) (képviselők: kezdetben M. Sfyri és I. Ampazis ügyvédek, később M. Sfyri)

Alperes: Európai Bizottság (képviselők: kezdetben S. Bartelt és A. Marcoulli, később S. Bartelt és M. Konstantinidis meghatalmazottak)

Az ügy tárgya

Az ASEAN automatikus, kísérleti vámárutovábbítás-irányítási rendszer fejlesztésére vonatkozó EuropeAid/135040/C/SER/MULTI sz. meghívásos közbeszerzési eljárásban a felperesek által benyújtott ajánlatot elutasító és a szerződést egy másik ajánlattevő részére odaítélő, 2014. szeptember 5-i bizottsági határozat megsemmisítése iránt az EUMSZ 263. cikk alapján benyújtott kérelem.

Az ítélet rendelkező része

- 1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.
- 2) A European Dynamics Luxembourg SA és az Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE maguk viselik saját költségeiket.

⁽¹⁾ HL C 26., 2015.1.26.

A Törvényszék 2016. december 13-i ítélete – Printeos és társai kontra Bizottság

(T-95/15. sz. ügy) ⁽¹⁾

(„Verseny — Kartellek — A szabványos, katalógusból kiválasztható borítékok és az egyedi igények szerint nyomott borítékok európai piaca — Az EUMSZ 101. cikk megsértését megállapító határozat — Az eladási árak összehangolása és az ügyfélkör felosztása — Vitarendezési eljárás — Bíróságok — Alapösszeg — Kivételes kiigazítás — A teljes forgalom 10 %-ában meghatározott felső határ — Az 1/2003/EK rendelet 23. cikkének (2) bekezdése — Indokolási kötelezettség — Egyenlő bánásmód”)

(2017/C 030/47)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Felperesek: Printeos, SA (Alcalá de Henares, Spanyolország), Tompla Sobre Exprés, SL (Alcalá de Henares), Tompla Scandinavia AB (Stockholm, Svédország), Tompla France SARL (Fleury-Mérogis, Franciaország), Tompla Druckerzeugnisse Vertriebs GmbH (Leonberg, Németország) (képviselők: H. Brokelmann és P. Martínez-Lage Sobredo ügyvédek)

Alperes: Európai Bizottság (képviselők: F. Castilla Contreras, F. Jimeno Fernández és C. Urraca Caviedes meghatalmazottak)

Az ügy tárgya

Elsődlegesen az [EUMSZ 101. cikk] és az EGT-Megállapodás 53. cikkének alkalmazására vonatkozó eljárásban (AT.39780. sz. ügy – Borítékok) 2014. december 10-én hozott C(2014) 9295 final bizottsági határozat részleges megsemmisítése, másodlagosan pedig a felperesekkel szemben kiszabott bírság összegének csökkentése iránti, az EUMSZ 263. cikkben alapuló kérelem.

Az ítélet rendelkező része

- 1) A Törvényszék az [EUMSZ 101. cikk] és az EGT-Megállapodás 53. cikkének alkalmazására vonatkozó eljárásban (AT.39780. sz. ügy – Borítékok) 2014. december 10-én hozott C(2014) 9295 final bizottsági határozat 2. cikke (1) bekezdésének e) pontját megsemmisíti.
- 2) A Törvényszék az Európai Bizottságot kötelezi a költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 127., 2015.4.20.

A Törvényszék 2016. december 14-i ítélete – Bullermann kontra EUIPO – Symaga (PAL)

(T-397/15. sz. ügy) ⁽¹⁾

(„Európai uniós védjegy — Megszűnés megállapítása iránti eljárás — PAL európai uniós ábrás védjegy — A megszűnés részleges megállapítása — A védjegy tényleges használata — A 207/2009/EK rendelet 15. cikke (1) bekezdésének a) pontja és 51. cikke (1) bekezdésének a) pontja — A lajstromozott védjegytől eltérő alak — A 2868/95/EK rendelet 22. szabályának (3) és (4) bekezdése”)

(2017/C 030/48)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: PAL-Bullermann GmbH (Friesoythe-Markhausen, Németország) (képviselő: J. Eberhardt ügyvéd)

Alperes: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) (képviselők: D. Walicka meghatalmazott)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban, beavatkozó fél a Törvényszék előtti eljárásban: Symaga, SA (Villarta de San Juan, Spanyolország) (képviselő: A. Tarí Lázaro ügyvéd)

Az ügy tárgya

Az EUIPO első fellebbezési tanácsának a PAL-Bullermann és a Symaga közötti megszűnés megállapítása iránti eljárással kapcsolatban 2015. május 7-én hozott határozata (R 1626/2014-1. sz. ügy) ellen benyújtott kereset.

Az ítélet rendelkező része

- 1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.
- 2) A Törvényszék a PAL-Bullermann GmbH-t kötelezi a költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 302., 2015.9.14.

A Törvényszék 2016. december 13-i ítélete – Guiral Broto kontra EUIPO – Gastro & Soul (Café del Sol)

(T-548/15. sz. ügy) ⁽¹⁾

(„Európai uniós védjegy — Felszólalási eljárás — A Café del Sol európai uniós szóvédjegy bejelentése — A korábbi Café del Sol nemzeti ábrás védjegy — A felszólalási eljárás nyelvén rendelkezésre álló bizonyítékok előterjesztésének hiánya — A 207/2009/EK rendelet 75. és 76. cikke — A 2868/95/EK rendelet 19. és 20. szabálya — Védelemhez való jog”)

(2017/C 030/49)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Ramón Guiral Broto (Marbella, Spanyolország) (képviselő: J. L. de Castro Hermida ügyvéd)

Alperes: Az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) (képviselő: H. O'Neill meghatalmazott)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: Gastro & Soul GmbH (Hildesheim, Németország)

Az ügy tárgya

Az EUIPO ötödik fellebbezési tanácsának a Guiral Broto és a Gastro & Soul közötti felszólalási eljárással kapcsolatban 2015. július 16-án hozott határozata (R 2755/2014-5. sz. ügy) ellen benyújtott kereset.

Az ítélet rendelkező része

- 1) A Törvényszék az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) ötödik fellebbezési tanácsának az R. Guiral Broto és a Gastro & Soul GmbH közötti felszólalási eljárással kapcsolatban 2015. július 16-án hozott határozatát (R 2755/2014-5. sz. ügy) hatályon kívül helyezi.
- 2) A keresetet ezt meghaladó részében elutasítja.
- 3) Az EUIPO és R. Guiral Broto viselik a saját költségeiket.

⁽¹⁾ HL C 398., 2015.11.30.

A Törvényszék 2016. december 13-i ítélete – Guiral Broto kontra EUIPO – Gastro & Soul (CAFE DEL SOL)

(T-549/15. sz. ügy) ⁽¹⁾

(„Európai uniós védjegy — Felszólalási eljárás — A CAFE DEL SOL európai uniós ábrás védjegy bejelentése — A korábbi Café del Sol nemzeti ábrás védjegy — A felszólalási eljárás nyelvén rendelkezésre álló bizonyítékok előterjesztésének hiánya — A 207/2009/EK rendelet 75. és 76. cikke — A 2868/95/EK rendelet 19. és 20. szabálya — Védelemhez való jog”)

(2017/C 030/50)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Ramón Guiral Broto (Marbella, Spanyolország) (képviselő: J. L. de Castro Hermida ügyvéd)

Alperes: Az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) (képviselő: H. O'Neill meghatalmazott)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: Gastro & Soul GmbH (Hildesheim, Németország)

Az ügy tárgya

Az EUIPO ötödik fellebbezési tanácsának a Guiral Broto és a Gastro & Soul közötti felszólalási eljárással kapcsolatban 2015. július 16-án hozott határozata (R 1888/2014-5. sz. ügy) ellen benyújtott kereset.

Az ítélet rendelkező része

- 1) A Törvényszék az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) ötödik fellebbezési tanácsának az R. Guiral Broto és a Gastro & Soul GmbH közötti felszólalási eljárással kapcsolatban 2015. július 16-án hozott határozatát (R 1888/2014-5. sz. ügy) hatályon kívül helyezi.
- 2) A keresetet ezt meghaladó részében elutasítja.
- 3) Az EUIPO és R. Guiral Broto viselik a saját költségeiket.

⁽¹⁾ HL C 381., 2015.11.16.

A Törvényszék 2016. december 13-i ítélete – Puro Italian Style kontra EUIPO (smartline)

(T-744/15. sz. ügy) ⁽¹⁾

(„Európai uniós védjegy — A smartline európai uniós ábrás védjegy bejelentése — Viszonylagos kizáró ok — Megkülönböztető képesség hiánya — A 207/2009/EK rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja”)

(2017/C 030/51)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: Puro Italian Style SpA (Modena, Olaszország) (képviselő: F. Terrano ügyvéd)

Alperes: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) (képviselő: L. Rampini meghatalmazott)

Az ügy tárgya

Az EUIPO első fellebbezési tanácsának a smartline ábrás megjelölés európai uniós védjegyként történő lajstromozása iránti kérelemmel kapcsolatban 2015. október 7-én hozott határozata (R 2258/2014-1. sz. ügy) ellen benyújtott kereset.

Az ítélet rendelkező része

- 1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.
- 2) A Puro Italian Style SpA viseli saját költségeit, valamint az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) részéről felmerült költségeket.

⁽¹⁾ HL C 78., 2016.2.29.

A Törvényszék 2016. december 14-i ítélete – Scorpio Poland kontra EUIPO – Eckes-Granini Group (YO!)

(T-745/15. sz. ügy) ⁽¹⁾

(„Európai uniós védjegy — Felszólalási eljárás — A YO! európai uniós ábrás védjegy bejelentése — A korábbi YO nemzeti szóvédjegy — Viszonylagos kizáró ok — Összetéveszthetőség — A 207/2009/EK rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja”)

(2017/C 030/52)

Az eljárás nyelve: lengyel

Felek

Felperes: Scorpio Poland, korábban FH Scorpio (Łódź, Lengyelország) (képviselő: R. Rumpel ügyvéd)

Alperes: Az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) (képviselők: A. Schifko és E. Śliwińska meghatalmazottak)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban, beavatkozó fél a Törvényszék előtti eljárásban: Eckes-Granini Group GmbH (Nieder-Olm, Németország) (képviselő: W. Berlit ügyvéd)

Az ügy tárgya

Az EUIPO második fellebbezési tanácsának az Eckes-Granini Group és az FH Scorpio közötti felszólalási eljárással kapcsolatban 2015. október 2-án hozott határozata (R 1546/2014-2. sz. ügy) ellen benyújtott kereset.

Az ítélet rendelkező része

- 1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.
- 2) A Scorpio Poland-ot kötelezi a költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 59., 2016.2.15.

A Törvényszék 2016. december 13-i ítélete – Sovena Portugal – Consumer Goods kontra EUIPO – Mueloliva (FONTOLIVA)

(T-24/16. sz. ügy) ⁽¹⁾

(„Európai uniós védjegy — Felszólalási eljárás — Az Európai Uniót megjelölő nemzetközi lajstromozás — A FONTOLIVA szövédjegy — A FUENOLIVA korábbi nemzeti szövédjegy — Viszonylagos kizáró ok — A korábbi védjegy lajstromozásának érvényessége — Új tények és bizonyítékok Törvényszék elé terjesztése — A korábbi védjegy tényleges használata — Megváltoztatásra vonatkozó hatáskör — A 207/2009/EK rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja, 42. cikkének (2) és (3) bekezdése, továbbá 65. és 76. cikke”)

(2017/C 030/53)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Sovena Portugal – Consumer Goods, SA (Algés, Portugália) (képviselő: D. Martins Pereira ügyvéd)

Alperes: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) (képviselő: L. Rampini meghatalmazott)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban, beavatkozó fél a Törvényszék előtti eljárásban: Mueloliva, SL (székhelye: Córdoba, Spanyolország)

Az ügy tárgya

Az EUIPO második fellebbezési tanácsának a Mueloliva és a Sovena Portugal – Consumer Goods közötti felszólalási eljárással kapcsolatban 2015. november 4-én hozott határozatával (R 1813/2014-2. sz. ügy) szemben benyújtott keresete.

Az ítélet rendelkező része

- 1) A Törvényszék hatályon kívül helyezi az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) második fellebbezési tanácsának 2015. november 4-én hozott határozatát (R 1813/2014-2. sz. ügy).
- 2) A Törvényszék elutasítja a Sovena Portugal – Consumer Goods, SA által bejelentett, a FONTOLIVA szövédjegy Európai Uniót megjelölő nemzetközi lajstromozásával szemben a Mueloliva, SL által előterjesztett felszólalást.
- 3) A Törvényszék a keresetet ezt meghaladó részében elutasítja.
- 4) Az EUIPO maga viseli saját költségeit, és köteles viselni a Sovena Portugal – Consumer Goods részéről a Törvényszék előtti eljárás során felmerült költségeket.

- 5) A *Sovena Portugal – Consumer Goods* részéről az EUIPO fellebbezési tanácsa előtti eljárás során szükségszerűen felmerült költségeket fele részben az EUIPO, fele részben a *Mueloliva* köteles viselni.

⁽¹⁾ HL C 106., 2016.3.21.

A Törvényszék 2016. december 13-i ítélete – Apax Partners kontra EUIPO – Apax Partners Midmarket (APAX)

(T-58/16. sz. ügy) ⁽¹⁾

(„Európai uniós védjegy — Felszólalási eljárás — Az APAX európai uniós szövédjegy bejelentése — APAX korábbi nemzetközi szövédjegy — Viszonylagos kizáró ok — Összetéveszthetőség — Áruk és szolgáltatások hasonlósága — A 207/2009/EK rendelet 8. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontja”)

(2017/C 030/54)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Apax Partners LLP (London, Egyesült Királyság) (képviselők: D. Rose, J. Warner és J. Curry, solicitors)

Alperes: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) (képviselők: A. Folliard-Monguiral és I. Moisescu meghatalmazottak)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban, beavatkozó fél a Törvényszék előtti eljárásban: Apax Partners Midmarket (Párizs, Franciaország) (képviselő: C. Moyou Joly ügyvéd)

Az ügy tárgya

Az EUIPO második fellebbezési tanácsának az Apax Partners Midmarket és az Apax Partners közötti felszólalási eljárással kapcsolatban 2015. november 26-án hozott határozata (R 1441/2014-2. sz. ügy) ellen benyújtott kereset.

Az ítélet rendelkező része

- 1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.
- 2) A Törvényszék az APAX Partners LLP-t kötelezi a költségek viselésére, ideértve az APAX Partners Midmarket részéről az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) fellebbezési tanácsa előtti eljárással kapcsolatban szükségszerűen felmerült költségeket is.

⁽¹⁾ HL C 111., 2016.3.29.

A Törvényszék 2016. december 14-i ítélete – Grid applications kontra EUIPO (APlan)

(T-154/16. sz. ügy) ⁽¹⁾

(„Európai uniós védjegy — Az APlan európai uniós szövédjegy bejelentése — Feltétlen kizáró ok — Léíró jelleg — A 207/2009/EK rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja”)

(2017/C 030/55)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: Grid applications GmbH (Bécs, Ausztria) (képviselő: M. Meyenburg, ügyvéd)

Alperes: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) (képviselő: H. Kunz meghatalmazott)

Az ügy tárgya

Az EUIPO negyedik fellebbezési tanácsának az APlan szömegjelölés európai uniós védjegyként történő lajstromozása iránti kérelemmel kapcsolatban 2016. február 15-én hozott határozata (R 1819/2015-4. sz. ügy) ellen benyújtott kereset.

Az ítélet rendelkező része

- 1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.
- 2) A Törvényszék a Grid applications GmbH-t kötelezi a költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 200., 2016.6.6.

2016. november 18-án benyújtott kereset – Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank kontra SRB

(T-809/16. sz. ügy)

(2017/C 030/56)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank (Bregenz, Ausztria) (képviselő: G. Eisenberger Rechtsanwalt)

Alperes: Einheitlicher Abwicklungsausschuss (SRB)

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- a Single Resolution Boards 2016. április 15-i SRB/ES/SRF/2016/06. sz. határozatát („Decision of the Executive Session of the Board of 15 April 2016 on the 2016 ex-ante contributions to the Single Resolution Fund [SRB/ES/SRF/2016/06]”), valamint a Single Resolution Boards 2016. május 20-i SRB/ES/SRF/2016/13. sz. határozatát („Decision of the Executive Session of the Board of 20 May 2016 on the adjustment of the 2016 ex-ante contributions to the Single Resolution Fund supplementing the Decision of the Executive Session of the Board of 15 April 2016 on the 2016 ex-ante contributions to the Single Resolution Fund [SRB/ES/SRF/2016/13]”) nyilvánítsa semmisnek, legalábbis a határozatok felperest érintő részét;
- az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes két jogalapra hivatkozik.

- Az első, lényeges eljárási szabályoknak a megtámadott határozatok (teljes) közzétételének hiánya okán fennálló nyilvánvaló megsértésére alapított jogalap
- A második, lényeges eljárási szabályoknak a megtámadott határozatok indokolásának hiánya okán fennálló nyilvánvaló megsértésére alapított jogalap

2016. november 18-án benyújtott kereset – Di Bernardo kontra Bizottság

(T-811/16. sz. ügy)

(2017/C 030/57)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Danilo Di Bernardo (Brüsszel, Belgium) (képviselők: S. Orlandi és T. Martin ügyvédek)

Alperes: Európai Bizottság

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék

határozzon úgy, hogy

- megsemmisíti az EPSO/AST-SC/03/15 versenyvizsga-bizottság 2016. augusztus 10-i azon határozatát, amely kizárta a felperest erről a versenyvizsgáról;
- mindenképpen a Bizottságot kötelezi a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes két jogalapra hivatkozik.

1. Az első, a versenyvizsga-bizottság által a felperes szakmai tapasztalatának értékelése tekintetében elkövetett, különböző nyilvánvaló értékelési hibákra alapított jogalap.
2. A második, másodlagosan felhozott és a megtámadott határozat elégtelen indokolására, valamint a versenyvizsga-bizottság által megállapított kiválasztási szempontok felperessel való közlésének hiányára alapított jogalap.

2016. november 21-én benyújtott kereset – Abes kontra Bizottság

(T-813/16. sz. ügy)

(2017/C 030/58)

Az eljárás nyelve: portugál

Felek

Felperes: Abes – companhia de assistência, bem-estar e serviços para seniores, Lda (São Pedro de Tomar, Portugália)
(képviselő: N. Mimoso Ruiz advogado)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- tekintse szabályszerűen benyújtottnak és elfogadhatónak a megsemmisítés iránt benyújtott jelen keresetet az EUMSZ 263. cikk értelmében és az EUMSZ 264. cikk alkalmazásában;
- semmisítse meg a 2016. augusztus 9-i C (2016) 5054 határozatot az EUMSZ 263. cikknek megfelelően, amennyiben az ügy tekinti, hogy a panaszban körülírt intézkedés nem minősül az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése szerinti állami támogatásnak;
- semmisítse meg a 2016. augusztus 9-i C (2016) 5054 határozatot az EUMSZ 263. cikknek megfelelően, amennyiben az ügy tekinti, hogy a panaszban körülírt intézkedés az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének c) pontja értelmében a belső piaccal összeegyeztethető állami támogatásnak minősül;
- a Bizottságot kötelezze a felperes részéről felmerült eljárási költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes három jogalapra hivatkozik.

1. Az első, az indokolás hiányára alapított jogalap. A felperes úgy véli, hogy a határozat megalapozatlan, mivel abban az szerepel, hogy még ha az intézkedés az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében vett támogatásnak minősülne is, összeegyeztethető lenne a belső piaccal az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének c) pontja értelmében, ez a következtetés azonban nem megalapozott.

2. A második, a nyilvánvaló értékelési hibára alapított jogalap. A felperes úgy véli, hogy a határozat értékelési hibában szenved, ami a támogatási intézkedés versenyre és a tagállamok közötti kereskedelemre gyakorolt hatásait illeti, mivel azok az indokok, amelyek alapján a Bizottság azt állítja, hogy a szóban forgó támogatási intézkedés tagállamok közötti kereskedelemre gyakorolt hatása pusztán hipotetikus és feltételezett, valamint hogy adott esetben csupán elhanyagolható mértékű, nem megalapozottak és a gyakorlatban – nemcsak a Tomar régióban, hanem az egész országban – a hasonló konkrét támogatási intézkedések elterjedését segítik elő, ami azzal a következménnyel járna, hogy eltántorítana a nemzeti és a más tagállamokból érkező befektetésektől.
3. A harmadik, az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésének megsértésére alapított jogalap, amennyiben a Bizottság i. nem a szükséges és objektív körülményekkel vizsgálta meg, hogy a szóban forgó kereskedelem érinteti-e a tagállamok közötti kereskedelmet; ii. nem vette figyelembe, hogy nincs olyan minimális korlát vagy százalékos érték, amely alatt úgy lehetne tekinteni, hogy a tagállamok közötti kereskedelem *a priori* nem lesz érintett; iii. nem vette figyelembe, hogy a tagállamok közötti kereskedelem megsértése nem függ a nyújtott szolgáltatások helyi vagy regionális jellegétől, sem pedig a szóban forgó tevékenység jelentőségétől; iv. nem hangsúlyozta elegendően, hogy amennyiben valamely állami támogatás megerősíti valamely vállalkozás pozícióját más versengő vállalkozásokkal szemben, úgy kell tekinteni, hogy a kedvezményezett vállalkozással versengő vállalkozásokra az adott államban az új befektetések finanszírozása tekintetében kevésbé kedvező feltételek fognak vonatkozni.

2016. november 22-én benyújtott kereset – Netflix International és Netflix kontra Bizottság

(T-818/16. sz. ügy)

(2017/C 030/59)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperesek: Netflix International BV (Amszterdam, Hollandia) és Netflix, Inc. (Los Gatos, Kalifornia, Egyesült Államok) (képviselők: C. Alberdingk Thijm, S. van Schaik és S. van Velze ügyvédek)

Alperes: Európai Bizottság

Kereseti kérelmek

A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg a Bizottság 2016. szeptember 1-jei határozatát, amely a belső piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánította a hetedik módosító törvénnyel módosított, a német mozi támogatására irányuló intézkedésekről szóló német törvényt⁽¹⁾; és
- a Bizottságot kötelezze az eljárási költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetük alátámasztása érdekében a felperesek hat jogalapra hivatkoznak.

1. Az első, az audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelv⁽²⁾ (a továbbiakban: audiovizuális irányelv) megsértésére alapított jogalap.
 - A Bizottság megsértette az audiovizuális irányelv 13. cikkének (1) bekezdését, amikor úgy határozott, hogy a német intézkedés összeegyeztethető e cikknek a javasolt módosításával együttesen értelmezett változatával.
 - A Bizottság megsértette az audiovizuális irányelv 2. cikkének (1) és (2) bekezdését, valamint 3. cikkét, amikor úgy határozott, hogy a német intézkedés nem sérti a származási ország elvét.
2. A második, az EUMSZ 110. cikkének megsértésére alapított jogalap.
 - A Bizottság megsértette az EUMSZ 110. cikket azon megállapításával, hogy a német intézkedés megkülönböztetéstől mentes a lekérhető audiovizuális médiaszolgáltatásokat nyújtó azon szolgáltatók tekintetében, amelyek Németországon kívül telepedtek le, a célközönségük azonban Németországban található.

3. A harmadik, az EUMSZ 56. cikkének megsértésére alapított jogalap.
 - A Bizottság megsértette az EUMSZ 56. cikket azáltal, hogy nem vizsgálta, hogy a német intézkedés sérti-e a szolgáltatásnyújtás szabadságát, holott sérti azt.
4. A negyedik, az EUMSZ 49. cikkének megsértésére alapított jogalap.
 - A Bizottság megsértette az EUMSZ 49. cikket azáltal, hogy nem vizsgálta, hogy a német intézkedés sérti-e a letelepedés szabadságát, holott sérti azt.
5. Az ötödik, az EUMSZ 107. cikkének megsértésére alapított jogalap.
 - A Bizottság megsértette az EUMSZ 107. cikket azon megállapításával, hogy a német intézkedés kulturális célkitűzéssel igazolható és a belső piaccal összeegyeztető állami támogatás.
6. A hatodik, lényeges eljárási követelmények megsértésére alapított jogalap.
 - A Bizottság lényeges eljárási követelményeket sértett meg azáltal, hogy nem tett eleget az EUMSZ 296. cikk (2) bekezdésében foglalt indokolási kötelezettségnek, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartájának 41. cikkében foglalt megfelelő ügyintézés elvének.

(¹) A Bizottság (EU) 2016/2042 határozata (2016. szeptember 1.) a SA.38418. – 2014/C (korábbi 2014/N.) sz. állami támogatás, amelyet Németország a filmgyártás és filmterjesztés támogatása érdekében tervez végrehajtani (az értesítés a C(2016) 5551. számú dokumentummal történt) (HL 2016. L 314., 63. o.).

(²) Az Európai Parlament és a Tanács 2010. március 10-i 2010/13/EU irányelve a tagállamok audiovizuális médiaszolgáltatások nyújtására vonatkozó egyes törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseinek összehangolásáról (Audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelv) (HL 2010. L 95., 1. o.).

2016. november 25-én benyújtott kereset – Celio International kontra Bizottság

(T-832/16. sz. ügy)

(2017/C 030/60)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Celio International SA (Brüsszel, Belgium) (képviselők: H. Gilliams és J. Bocken ügyvédek)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg a Belga Királyság által végrehajtott SA.37667 (2015/C) (korábbi 2015/NN) számú, a többletnyereség adómentességére bevezetett állami támogatási programról szóló, 2016. január 11-i bizottsági határozatot (¹);
- vagylagosan, semmisítse meg a határozat 2–4. cikkét;
- mindenképpen semmisítse meg a határozat 2–4. cikkét annyiban, amennyiben e cikkek (a) az olyan jogalanyokon kívüli egyéb jogalanyokkal való visszatérítetést is megkövetelik, amelyek tekintetében a határozatban meghatározott „többletnyereségadó-megállapítást” bocsátottak ki és (b) a visszatérítetést a kedvezményezett adómentekelésével megegyező összegben követelik meg, anélkül hogy lehetővé tennék Belgium számára, hogy figyelembe vegye a más adóigazgatási szervek általi tényleges felfelé kiigazítást;
- a Bizottságot kötelezze az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetének alátámasztása érdekében a felperes négy jogalapra hivatkozik.

1. Első jogalap: nyilvánvaló mérlegelési hiba, hatáskör túllépése és a megfelelő indokolás elmulasztása, amennyiben a megtámadott határozat támogatási program fennállását állapítja meg.

2. Második jogalap: az EUMSZ 107. cikk és az indokolási kötelezettség megsértése, valamint nyilvánvaló mérlegelési hiba, amennyiben a megtámadott határozat a megvalósítani szándékozott programot akként minősíti, hogy az szelektív előnyt nyújt.
3. Harmadik jogalap: az EUMSZ 107. cikk és az indokolási kötelezettség megsértése, valamint nyilvánvaló mérlegelési hiba, amennyiben a megtámadott határozat megállapítja, hogy a megvalósítani szándékozott program előnyt biztosít.
4. Negyedik jogalap, másodlagosan: az EUMSZ 107. cikk megsértése, a bizalomvédelem és az arányosság elvének megsértése, nyilvánvaló mérlegelési hiba, hatáskör túllépése és a megfelelő indokolás elmulasztása, amennyiben a megtámadott határozat elrendeli, hogy Belgium térítse vissza a támogatást.

⁽¹⁾ A Belga Királyság által végrehajtott SA.37667 (2015/C) (korábbi 2015/NN) számú, a többletnyereség adómentességére bevezetett állami támogatási programról szóló, 2016. január 11-i bizottsági határozat (az értesítés a C(2015) 9837. sz. dokumentummal történt) (HL 2016. L 260., 61. o.)

2016. november 28-án benyújtott kereset – Louvers Belgium kontra Bizottság

(T-835/16. sz. ügy)

(2017/C 030/61)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Louvers Belgium Company (Zaventem, Belgium) (képviselő: V. Lejeune ügyvéd)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg az Európai Bizottság által 2016. szeptember 19-én hozott, nem a felperes ajánlatát nyertesnek nyilvánító, és az OIB.02/PO/2016/012/703. sz. szerződést a RIDEAUPRESS ITLINE csoportnak odaítélő határozatot;
- hagyja helyben a felperes kártérítés iránti kérelmét; következképpen kötelezze az Európai Bizottságot arra, hogy fizessen meg a felperes számára késedelmi, majd a teljes kifizetésig járó törvényes kamattal számított perkamattal növelt 387 500 euró főösszeget a szerződés elvesztés miatt elszenvedett kár okán;
- az Európai Bizottságot kötelezze az eljárás valamennyi költségének viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes két jogalapra hivatkozik.

1. Az első, az indokolási kötelezettségnek és a felperes megfelelő ügyintézéshez való jogának és az átláthatóság elvének megsértésére alapított jogalap, amennyiben a felperes ismételt és nyomatékos kérelmei ellenére a Bizottság nem közölte vele a szerződés nyertes ajánlattevője termékeinek műszaki sajátosságait, valamint a hozzá benyújtott ajánlatok és minták vizsgálati jelentésének eredményeit.
2. A második, az átláthatóság és az ajánlattevőkkel történő egyenlő bánásmód elvének mind az ajánlattételhez szükséges dokumentáció elkészítése, mind pedig az ajánlattevők ajánlatainak Bizottság általi értékelése során történő megsértésére alapított jogalap. A felperes különösen az alábbiakat rója fel az alperes terhére:
 - Először is az ajánlattételhez szükséges dokumentáció elkészítése során átvette valamely korábbi, hasonló tárgyú, és megalapozatlanul visszavont ajánlati felhívásban egy másik ajánlattevő által javasolt termékek műszaki jellemzőit és fényképeit, ami indokolatlanul akadályozza a közbeszerzés verseny előtti megnyitását;
 - Másodszor megsértette az ajánlattevők közötti egyenlőség alapszabályát, amikor igen szigorú és műszaki szempontból indokolatlan műszaki követelményeket támasztott, amelyek valamely meghatározott gazdasági szereplő termékeinek kívántak megfelelni;

- Harmadszor, nem objektíven és függetlenül értékelt az általa a vitatott ajánlati felhívás keretében benyújtott ajánlatot, és azt indokolatlanul utasította el, mivel a termékei tökéletesen megfeleltek az ajánlattételhez szükséges dokumentáció szerinti termékek műszaki jellemzői minimumkövetelményeinek, és így egyenértékűen megfeleltek a támasztott követelményeknek is.

Így a második jogalapja keretében a felperes azt állítja, hogy az általa benyújtott ajánlat műszakilag megfelelő, és következésképpen szabályszerű volt. Ajánlatát pénzügyi szempontból értékelnie kellett volna az Európai Bizottságnak, amely köteles lett volna neki odaítélni a szerződést, mivel az általa benyújtott árajánlat volt a legalacsonyabb.

2016. november 30-án benyújtott kereset – Lengyel Köztársaság kontra Bizottság

(T-836/16. sz. ügy)

(2017/C 030/62)

Az eljárás nyelve: lengyel

Felek

Felperes: Lengyel Köztársaság (képviselő: B. Majczyna meghatalmazott)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg az SA.44351 (2016/C) (korábbi 2016/EO) számú állami támogatásról (Lengyelország – lengyelországi kiskereskedelmi adó) szóló, 2016. szeptember 19-i bizottsági határozatot (az értesítés a C(2016) 5596. számú dokumentummal történt), és
- az Európai Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes három jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalap: a szelektivitás kritériumának nyilvánvalóan téves értékelése következtében a lengyel kiskereskedelmi adó EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében vett állami támogatásnak való téves minősítése
 - A lengyel kiskereskedelmi adót nem lehet első látásra szelektívnek tekinteni, mivel szerkezetét tekintve nem tér el az ezen adóra irányadó hivatkozási rendszertől; a progresszív adómértékek elválaszthatatlan részét képezik ezen adó hivatkozási rendszerének.
 - Még ha feltételezzük is, hogy a két progresszív adómérték nem képezi részét a lengyel kiskereskedelmi adóra irányadó hivatkozási rendszernek, úgy kell tekinteni, hogy legalábbis a leggyakrabban alkalmazásra kerülő adómérték a hivatkozási rendszer részét képezi; ráadásul a progresszív adómértékek semmi esetre sem jelentenek kivételt bizonyos vállalkozások javára, amelyek ezen adó fő céljára tekintettel hasonló ténybeli és jogi helyzetben vannak, mint a többi vállalkozás.
 - A lengyel kiskereskedelmi adó progresszív adómértékei és az adóalapra vonatkozó küszöbérték mindenképpen összeegyeztethető az arányosság elvével.
2. A második jogalap: az Európai Unió működéséről szóló szerződés 108. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2015. július 13-i (EU) 2015/1589 tanácsi rendelet 13. cikke (1) bekezdésének, valamint az arányosság elvének megsértése azáltal, hogy elrendelték a lengyel kiskereskedelmi adó progresszív mértékei alkalmazásának azonnali hatállyal való felfüggesztését
 - Nem volt szükség a felfüggesztés elrendelésére, mivel a lengyel kiskereskedelmi adó szelektivitásával kapcsolatban komoly kétségek állnak fenn.

- Nem volt szükség a felfüggesztés elrendelésére, mivel a Bizottság nem fejtette ki azt, hogy a lengyel kiskereskedelmi adó alkalmazásának kellően negatív hatásai lennének.

3. A harmadik jogalap: a megtámadott határozat hiányos és elégtelen indokolása

- A lengyel kiskereskedelmi adó szelektivitásának kritériumára vonatkozó értékeléssel kapcsolatban nem indokolták meg megfelelően és kellően a megtámadott határozatot.
- A lengyel kiskereskedelmi adó progresszív adómértékei alkalmazása azonnali hatállyal való felfüggesztésének elrendelését illetően nem indokolták meg megfelelően és kellően a megtámadott határozatot.

2016. november 24-jén benyújtott kereset – Alex kontra Európai Bizottság

(T-841/16. sz. ügy)

(2017/C 030/63)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Alex SCI (Bayonne, Franciaország) (képviselő: J. Fouchet ügyvéd)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg az Európai Bizottság 2016. szeptember 21-i határozatát;
- nyilvánítsa jogellenesnek és a közös piaccal összeegyeztethetetlennek a CABAB részére az ERFA, a francia állam, a Conseil régional d'Aquitaine és a Conseil général des Pyrénées Atlantiques által folyósított támogatásokat;

ennek következtében

- kötelezze a francia államot, a Conseil régional d'Aquitaine-t és a Conseil général des Pyrénées Atlantiques-ot, valamint az Európai Regionális Fejlesztési Alapot (ERFA) a jogellenesen nyújtott támogatások visszatérítésére a támogatás rendelkezésre bocsátásától számított törvényes kamatokkal együtt;
- az Európai Bizottságot kötelezze az eljárás valamennyi költségének a viselésére, beleértve 5 000 euró összegig az ügyvédi költségeket is.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes négy jogalapra hivatkozik.

1. Az első, az Európai Bizottság határozatának belső jogellenességére alapított jogalap.
 2. A második, az ERFA, a francia állam, a Conseil régional d'Aquitaine és a Conseil général des Pyrénées Atlantiques által a „Technocité” projekt részére, a Communauté d'agglomération Côte-Basque-Adour (CABAB) javára odaítélt finanszírozás bejelentésének elmaradására alapított jogalap.
 3. A harmadik, a finanszírozásnak a belső piaccal való összeegyeztethetlenségére alapított jogalap.
 4. A negyedik a finanszírozás odaítélési feltételeinek végre nem hajtására alapított jogalap.
-

2016. december 7-én benyújtott kereset – Fertisac kontra ECHA

(T-855/16. sz. ügy)

(2017/C 030/64)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Felperes: Fertisac, S.L. (Atarfe, Spanyolország) (képviselő: J. Gómez Rodríguez ügyvéd)

Alperes: Európai Vegyianyag-ügynökség (ECHA)

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- helyezze hatályon kívül az ECHA 2016. november 15-i SME (2016) 5150. sz. határozatát, amely megállapította, hogy a FERTISAC S.L. nem teljesítette a közép vállalkozásokra vonatkozó díjak csökkentésére vonatkozó kedvezményre való jogosultsághoz szükséges feltételeket, és közigazgatási díj megfizetésére kötelezte;
- érvénytelenítse az ECHA 2016. november 15-i SME (2016) 5150. sz. határozata alapján az ECHA által kiállított, 2016. november 15-i, 10060160. sz. számlát a FERTISAC S.L. által megfizetett díj és a nagyvállalatokkal szemben kiszabható díj közötti különbözetnek megfelelő összeg erejéig;
- érvénytelenítse az ECHA által kiállított, 2016. november 15-i, 10060161. sz. számlát, amely a közigazgatási díjat az ECHA 2016. november 15-i SME (2016) 5150. sz. határozata alapján állapította meg;
- az Európai Vegyianyag-ügynökséget (ECHA) kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes két jogalapra hivatkozik.

1. Az első, a FERTISAC, S.L. nagyvállalatnak való minősítésének hibájára alapított jogalap

- E tekintetben a felperes azt állítja, hogy a mikro-, kis- és közép vállalkozások meghatározásáról szóló, 2003. május 6-i 2003/361/EK bizottsági ajánlás (HL 2003., L 124., 36. o.) melléklete 2. cikkének (1) bekezdése kimondja, hogy a mikro-, a kis- és a közép vállalkozások (kkv-k) kategóriáját azok a vállalkozások alkotják, amelyek kevesebb, mint 250 személyt foglalkoztatnak, és éves üzleti forgalmuk nem haladja meg az 50 millió eurót vagy éves mérlegük nem haladja meg a 43 millió eurót.

A vállalkozások kkv-nek minősítéséhez két küszöbérték létezik. Nem arról van szó, hogy elegendő az egyik küszöbértéket meghaladni (amint az az ECHA határozatából következik, hiszen az csupán az egyiket veszi figyelembe e kettő közül, az éves üzleti forgalmat), egyértelműen figyelmen kívül hagyva az első feltételt, vagyis a létszámot, amely az előbbtől az „és” kötőszóval egyértelműen el van választva. Márpedig a FERTISAC S.L.-nél foglalkoztatott személyek létszáma soha nem haladta meg a 250 főt.

2. A második, a 2003/361 ajánlásnak az alperes általi téves értelmezésére alapított jogalap

- E tekintetben a felperes előadja, hogy a felperes vállalkozása méretének meghatározásához kizárólag a felperes és üzlettársai adatait lehet figyelembe venni. A felperes nem képezi részét semmilyen vállalkozáscsoportnak. A kkv-k meghatározására vonatkozó használati útmutató, amelyet a Bizottság tett közzé, megerősíti ezt az értelmezést. Másrészt, a vegyi anyagok regisztrálásáról, értékeléséről, engedélyezéséről és korlátozásáról (REACH), az Európai Vegyianyag-ügynökség létrehozásáról, az 1999/45/EK irányelv módosításáról, valamint a 793/93/EGK tanácsi rendelet, az 1488/94/EK bizottsági rendelet, a 76/769/EGK tanácsi irányelv, a 91/155/EGK, a 93/67/EGK, a 93/105/EK és a 2000/21/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2006. december 18-i 1907/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2006., L 396., 1. o.) a 3. cikkében, akárcsak a vegyi anyagok regisztrálásáról, értékeléséről, engedélyezéséről és korlátozásáról (REACH) szóló 1907/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet alapján az Európai Vegyianyag-ügynökség részére fizetendő díjakról szóló, 2008. április 16-i 340/2008/EK bizottsági rendelet (HL 2008., L 107., 6. o.) a (9) preambulumbekkezdésében és a 2. cikkében a kkv-k meghatározásánál egyaránt a 2003/361 ajánlásra hivatkozik.

2016. december 7-én benyújtott kereset – Fútbol Club Barcelona kontra Bizottság**(T-865/16. sz. ügy)**

(2017/C 030/65)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Felperes: Fútbol Club Barcelona (Barcelona, Spanyolország) (képviselők: J. Roca Sagarra, J. del Saz Cordero, R. Vallina Hoset és A. Selles Marco ügyvédek)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- elsődlegesen, semmisítse meg a Spanyolország által meghatározott labdarúgó-kluboknak nyújtott, SA.29769 (2013) (ex 2013INN) állami támogatásról szóló, 2016. július 4-i európai bizottsági határozatot;
- másodlagosan, semmisítse meg az említett határozat 4. és 5. cikkét;
- a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes öt jogalapra hivatkozik.

1. Az első, az arra történő hivatkozásra alapított jogalap, hogy a megtámadott határozat sérti az EUMSZ 49. cikket, az EUMSZ 107. cikkel és az EUMSZ 108. cikkel összefüggésben, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartájának (Charta) 16. cikkét, mivel a megtámadott határozat indokolása egy olyan nemzeti jogszabályra támaszkodik, amely sérti a letelepedés szabadságát.
2. A második, az arra történő hivatkozásra alapított jogalap, hogy a megtámadott határozat sérti az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdését, mivel a Bizottság i) nem elemzi az egyes szervezeti típusok tekintetében az adómértéktől függően alkalmazandó levonásokat; ii) nem cselekszik részrehajlás nélkül, terhelő és enyhítő bizonyítékokat keresve; és, következésképpen, iii) jogellenesen jut arra a következtetésre, hogy az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében vett előny áll fenn.
3. A harmadik, az arra történő hivatkozásra alapított jogalap, hogy a megtámadott határozat sérti: i) a bizalomvédelem elvét, mivel elrendeli a feltételezett támogatás visszafizetését, tekintettel arra, hogy a spanyol közigazgatás cselekvésének és az eljárás időtartamának fényében az FC Barcelona jogosan bízhatott a számára kötelezően előírt adórendszer jogszerűségében; és i) a jogbiztonság alapvető követelményét.
4. A negyedik, az arra történő hivatkozásra alapított jogalap, hogy a megtámadott határozat sérti az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdését, mivel nem veszi figyelembe, hogy a támogatást az adórendszer belső logikája igazolja.
5. Az ötödik, az arra történő hivatkozásra alapított jogalap, hogy a megtámadott határozat sérti az EUMSZ 108. cikk (1) bekezdését, valamint az Európai Unió működéséről szóló szerződés 108. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2015. július 13-i (EU) 2015/1589 tanácsi rendelet (HL 2015 L 248., 9. o.) 21. és 23. cikkét, mivel egy létező támogatás visszafizetését rendeli el, és nem tartja tiszteletben az ilyen jellegű támogatásokra vonatkozó eljárást.

2016. december 11-én benyújtott kereset – QI és társai kontra Bizottság és EKB**(T-868/16. sz. ügy)**

(2017/C 030/66)

*Az eljárás nyelve: angol***Felek**

Felperesek: QI (Athén, Görögország) és 15 további felperes (képviselők: S. Pappas és I. Ioannidis ügyvédek)

Alperesek: Európai Bizottság, Európai Központi Bank

Kérelmek

A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:

- kötelezze az Európai Uniót és/vagy a Központi Bankok Európai Rendszerét (KBER) arra, hogy ellentétezzék a görög államadósság átütetmezésében való jogellenes részvételükkel az utólag módosított kollektív cselekvési záradékok bevezetése révén a felpereseknek okozott kárral összefüggésben benyújtott kérelemben meghatározott összegeket;
- másodlagosan kötelezze az Uniót és/vagy az Európai Központi Bankot (EKB) arra, hogy ellentétezzék a felpereseket a görögországi közszférabeli hitelezőknek a görög államadósság átütetmezéséből való jogellenes kizárásával okozott kárral összefüggésben benyújtott kérelemben meghatározott összegek tekintetében;
- mindenesetre kötelezze az EKB-t arra, hogy ellentétezzék a felpereseket a keresetben minden egyes felperes vonatkozásában meghatározott, a KBER-nek a görög államadósság átütetmezéséből való jogellenes kizárásából fakadó károk tekintetében;
- az EKB-t és/vagy az Uniót kötelezze az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetének alátámasztása érdekében a felperes öt jogalapra hivatkozik.

1. Az első, arra alapított jogalap, hogy az Unió és/vagy az EKB és a KBER intézkedéseiket hatáskörük túllépésével és az EUMSZ 120–126. cikkel, az EUMSZ 127. cikkel és az EUMSZ 352. cikk (1) bekezdésével ellentétesen hozták.
2. A második, arra alapított jogalap, hogy az EKB-nek és a KBER-nek a különösen a KBER átütetmezéséből való kizárására vonatkozó intézkedései sértik az EUMSZ 123. cikket.
3. A harmadik, arra alapított jogalap, hogy az Unió és/vagy az EKB és a KBER intézkedései sértik a felpereseknek az Alapjogi Charta 17. cikke által védelemben részesített tulajdonhoz való jogát.
4. A negyedik, arra alapított jogalap, hogy az Unió és/vagy az EKB és a KBER intézkedései sértik a tőkeozgásnak az EUMSZ 63. cikkben védelemben részesített szabadságát.
5. Az ötödik, arra alapított jogalap, hogy az Unió és/vagy az EKB és a KBER intézkedései sértik a felpereseknek az Alapjogi Charta 20. cikke által védelemben részesített egyenlő bánásmódhoz való jogát.

2016. december 9-én benyújtott kereset – repowermap kontra EUIPO – Repower AG (REPOWER)**(T-872/16. sz. ügy)**

(2017/C 030/67)

*A keresetlevél nyelve: francia***Felek**

Felperes: repowermap.org (Bern, Svájc) (képviselő: P. González-Bueno Catalán de Ocón ügyvéd)

Alperes: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: Repower AG (Brusio, Svájc)

Az EUIPO előtti eljárás adatai

A vitatott védjegy jogosultja: A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban

A vitatott védjegy: a „REPOWER”, az Európai Uniót megjelölő nemzetközi szóvédjegy – 1 020 351. sz., az Európai Uniót megjelölő nemzetközi lajstromozás

Az EUIPO előtti eljárás: Törlési eljárás

A megtámadott határozat: az EUIPO ötödik fellebbezési tanácsának 2016. szeptember 26-án hozott határozata (R 2311/2014-5. sz. ügy)

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;
- változtassa meg a megtámadott határozatot, és állapítsa meg a vitatott védjegy törlését a megtámadott határozat által nem törölt áruk és szolgáltatások vonatkozásában, az áruk csomagolása és raktározása (39. osztály), utazásszervezés (39. osztály), valamint tűzoltó készülékek (9. osztály) kivételével;
- az EUIPO-t és a Repower AG-t kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok

- a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontjának megsértése;
 - a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértése;
 - a 207/2009 rendelet EUMSZ 296. cikkel összefüggésben értelmezett 75. cikkének megsértése.
-

ISSN 1977-0979 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-518X (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU